

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 124

I Legislatura

Any 1983 (primer període)

Presidència
del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessions Plenàries núms. 62 i 63
tingudes dimecres 9 de març de 1983

Sessió Plenària núm. 64
primera reunió,
tinguda dimecres 9 de març de 1983

SUMARI

Sessió Plenària núm. 62

*La sessió s'obre quan manquen cinc minuts per a les onze del matí, sota la Presidència del M. H. Sr. President del Parlament. Atès el caràcter de sessió secreta no se'n fa la transcripció. El Ple hi pren els acords següents : **nomenar Diputats Interventors** els I. Srs. Antonio Santiburcio, Antoni Lucchetti i Enric Manuel-Rimbau; aprovar la **liquidació del Pressupost** del Parlament de Catalunya del 1982 (p. 3756).*

La sessió s'aixeca a les onze i dos minuts del matí.

Sessió Plenària núm. 63.

*La sessió s'obre a les onze i quatre minuts del matí. El M. H. Sr. President proposa, quant a la **designació de Senador** —punt únic de l'ordre del dia—, que les I. Sres. Diputades i els I. Srs. Diputats nomenin Senadora la Diputada I. Sra. Marta Àngela Mata i Garriga, del G. Socialista, en substitució de l'I. Sr. Joan Prats i Català, la qual cosa és aprovada per assentiment dels presents (p. 3758).*

La sessió s'aixeca a les onze i deu minuts del matí.

Sessió Plenària núm. 64

La sessió s'obre a un quart i deu minuts de dotze del matí. El M. H. Sr. President fa avinent a les I. Sres. Diputades i als I. Srs. Diputats que la Mesa del Parlament, d'acord amb l'article 62 del Reglament, ha decidit dispensar del termini de quaranta-vuit hores de distri-

bució de la documentació els **punts primer, segon i tercer** de l'ordre del dia — tres dictàmens —, així com les mocions consecutives ainterpellacions substanciades en el Ple anterior — núms. de registre 6223, 6225 i 6270 (p. 3759).

Igualment, fa avinent que proposa a les I. Sres. Diputades i als I. Srs. Diputats, d'acord amb l'article 61, apartat 4 del Reglament, una **modificació** de l'ordre del dia : supressió del punt quart, i anuncia que, d'acord amb els articles 125.3 i 130.2 del Reglament, la Mesa ha decidit d'acumular per al debat les **Mocions relatives als criteris d'adjudicació d'emissores de freqüència modulada** — punts 12 i 17 de l'ordre del dia (p. 3759).

Es passa a tractar del primer **punt** del nou ordre del dia : **Projecte de Proposició de Llei a presentar al Congrés dels Diputats per la qual es regula la participació de la Generalitat en la gestió del sector públic econòmic de l'Estat** (p. 3759), per a la presentació del qual, en nom del Consell Executiu, pren la paraula l'H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia (p. 3759).

Es posa a votació l'article 1 del text del **Dictamen**, el qual és aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions (p. 3760).

L'I. Sr. Secretari Primer dona lectura de l'**esmena tècnica** a l'article 2, presentada per tots els Grups parlamentaris (p. 3760).

Es posa a votació l'article 2 del text del **Dictamen**, el qual és aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions (p. 3760).

Es posen a votació els **articles 3, 4, 5 i 6** i les **Disposicions Transitòria i Addicional**, els quals són aprovats per 77 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions (p. 3760).

Per fer avinent la retirada de l'**esmena núm. 15**, que proposava d'afegir una nova Disposició Addicional, pren la paraula el Diputat I. Sr. Lucchetti, del G. p. del PSUC (p. 3760).

Es posa a votació la **Disposició Final**, la qual és aprovada per 78 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions (p. 3761).

Es posa a votació una **esmena tècnica de supressió** presentada a l'annex, la qual és aprovada per 78 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions (p. 3761).

Es posen a votació, conjuntament, l'annex — amb l'**esmena tècnica** incorporada —, l'**Exposició de Motius** i el **Títol de la Proposició de Llei**, els quals són aprovats per 79 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions (p. 3761).

Es posa a votació tot el text definitiu de la suara esmentada **Proposició de Llei**, el qual és aprovat per 79 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions (p. 3762).

Per explicar llur vot intervenen els Diputats I. Srs. Lucchetti, del G. p. del PSUC, (p. 3762) i Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3763), H. Sr. Armet, del G. Socialista (p. 3763); I. Sr. Vallvé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3764), i Pedrós, del G. p. de Centristes (p. 3765).

Es passa a tractar del segon **punt** de l'ordre del dia : **Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei que autoritza l'emissió de 2 000 milions de pessetes de deute públic per a la restructuració del sector de cooperatives agràries de Catalunya** (p. 3766), per a la presentació del qual intervé l'H. Sr. Conseller d'Economia i Finances (p. 3766).

El Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, intervé per anunciar la retirada de les **esmenes núms. 1 i 4** del text del Dictamen a l'article 1 (p. 3766).

El Diputat I. Sr. Pedrós, del G. p. de Centristes, pren la paraula per anunciar la retirada de l'**esmena núm. 2**, d'addició d'un apartat 3 a l'article 1 (p. 3767).

Es posa a votació l'article 1 del text del Dictamen, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3768).

El Diputat I. Sr. Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana, intervé per anunciar la retirada de l'**esmena núm. 3**, de supressió (p. 3768), i el Diputat I. Sr. Pedrós, del G. p. de Centristes, la **núm. 5**, d'addició (p. 3768).

La I. Sra. Vice-presidenta Primera passa a ocupar momentàniament la Presidència (p. 0000).

Es posen a votació els **articles 2 i 3** del text del Dictamen, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3769).

L'I. Sr. Secretari Primer dona lectura d'una **esmena transaccional**, signada per tots els Grups parlamentaris, a l'article 4, la qual, sotmesa a votació, és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3769).

Es posa a votació l'article 4 del text del Dictamen, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3769).

Es posen a votació les **Disposicions Finals Primera, Segona i Tercera**, l'**Exposició de Motius** i el **Títol** del damunt esmentat **Projecte de Llei**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3769).

Els Diputats H. Sr. Armet, del G. Socialista (p. 3769), i I. Srs. Vives, del G. p. del PSUC (p. 3771); Pedrós, del G. p. de Centristes (p. 3771), i Parera, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3772), prenen la paraula, successivament, per explicar llur vot.

Es passa a tractar del següent **punt** de l'ordre del dia : **Proposta de Proposició de Llei a presentar al Congrés de Diputats, que autoritza el Govern a atorgar la concessió a la Generalitat de Catalunya d'un tercer canal de televisió de titularitat estatal** (p. 3772).

Es posen a votació els **articles 1 i 2**, amb una **esmena tècnica** incorporada, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3773).

L'I. Sr. Secretari Tercer dona lectura d'una **esmena tècnica d'addició** a l'article 3, signada per tots els Grups parlamentaris i tres Diputats no adscrits (p. 3773), la qual, un cop sotmesa a votació, és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3773).

Es posen a votació, conjuntament, els **articles 3, 4, 5, 6 i 7**, l'**Exposició de Motius** i el **Títol** de la damunt esmentada **Proposició de Llei**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3773).

Es posa a votació el text definitiu de la **Proposició de Llei**, el qual és aprovat per 99 vots a favor, cap en contra i cap abstenció (p. 3773).

La sessió se suspèn a un quart i vuit minuts de dues del migdia i es reprèn a tres quarts i set minuts de cinc de la tarda.

El Diputat H. Sr. Armet, del G. Socialista, intervé per fer avinent la retirada de la **Interpellació al Consell Executiu sobre la política d'aquest en relació amb la incompatibilitat de retribucions** (p. 3773).

El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, pren la paraula per fer l'exposició de la **Interpellació al Consell Executiu sobre política de traspassos de competències**, presentada pel G. p. del PSUC (p. 3773). Li respon l'H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres

Públiques (p. 3775), a qui replica el Diputat interpellant I. Sr. Ribó (p. 3776). Torna a respondre l'H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 3776).

El M. H. Sr. President fa avinent a les I. Sres. Diputades i als I. Srs. Diputats una nova **modificació** de l'ordre del dia.

El Diputat I. Sr. González intervé per presentar, en nom del G. Socialista, la **Interpellació al Consell Executiu sobre l'ús de la llengua a l'escola** (p. 3778). Li respon l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 3779), a qui replica el Diputat interpellant I. Sr. González (p. 3779). Torna a respondre l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 3780).

El Diputat I. Sr. Ferreiro, del G. Socialista, pren la paraula per exposar la **Interpellació al Consell Executiu sobre l'establiment d'un Pla de Prevenció i Extinció d'Incendis** (p. 3781). Li respon l'H. Sr. Conseller de Governació (p. 3781), a qui replica el Diputat interpellant I. Sr. Ferreiro (p. 3782). Torna a respondre l'H. Sr. Conseller de Governació (p. 3783).

El Diputat I. Sr. Guitart, del G. Socialista, intervé per formular la **Interpellació al Consell Executiu sobre la lluita contra l'atur mitjançant la creació de cooperatives autònomes de treballadors** (p. 3783). Li respon l'H. Sr. Conseller de Treball (p. 3785), a qui replica l'I. Diputat interpellant (p. 3786). Torna a respondre l'H. Sr. Conseller de Treball (p. 3787).

Es passa al **punt** següent de l'ordre del dia : **Mocions** (p. 3787).

El M. H. Sr. President fa avinent que el debat de la **Moció sobre els criteris d'adjudicació de les llicències d'emissores de freqüència modulada**, presentada pel G. Socialista, es farà conjuntament amb el de la **Moció sobre la política del Consell Executiu quant a la radiodifusió sonora en modulació de freqüència**, presentada pel G. p. del PSUC (p. 3787).

Pren la paraula, per defensar la primera **Moció** esmentada, el Diputat I. Sr. Lorda, en nom del G. Socialista (p. 3787) i, tot seguit, per defensar la segona **Moció** al·ludida, ho fa la Diputada I. Sra. Calvet, en nom del G. p. del PSUC (p. 3788).

Els Diputats I. Srs. Porter, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3788), i Martínez, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3789), intervenen per presentar **esmenes** a ambdues Mocions, en nom de llurs Grups parlamentaris.

El Diputat I. Sr. Lorda (p. 3791) i la Diputada I. Sra. Calvet (p. 3791) prenen la paraula per fixar la posició de llurs Grups parlamentaris respecte a les **esmenes** presentades a llurs Mocions.

El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3792), i la Diputada I. Sra. Calvet, del G. p. del PSUC (p. 3792), intervenen en sengles qüestions d'ordre.

Es posa a votació l'**apartat 1** de la **Moció** presentada pel G. Socialista, el qual és aprovat per 45 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 3792).

Es posa a votació l'**apartat 2** de la **Moció** mencionada, amb la incorporació d'una **esmena**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3792).

Es posa a votació l'**apartat 3** de la **Moció** esmentada, el qual és rebutjat per 42 vots a favor, 46 en contra i 16 abstencions (p. 3792).

Es posa a votació l'**apartat 4** de la **Moció** al·ludida, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3792).

Es posa a votació l'**apartat 5** de la **Moció** esmentada, el qual és rebutjat per 46 vots a favor, 54 en contra i 5 abstencions (p. 3792).

El Diputat I. Sr. Planasdemunt, del G. p. de Centristes, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3792).

Es posa tot seguit a votació el **primer paràgraf** del **primer apartat** de la **Moció** presentada pel G. p. del PSUC, el qual és rebutjat per 46 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 3792).

Es posa a votació el **segon paràgraf** del **primer apartat** de la **Moció** esmentada, el qual és rebutjat per 46 vots a favor, 55 en contra i 4 abstencions (p. 3793).

Es posa a votació l'**apartat 2** de la **Moció** al·ludida, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3793).

Es posa a votació l'**apartat 3** de la suara mencionada **Moció**, amb una **esmena** incorporada, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3793).

Es passa a tractar de la **Moció subsegüent a la Interpellació al Consell Executiu sobre criteris de prioritat quant a l'actuació en subsectors industrials**, presentada pel G. Socialista (p. 3793).

El Diputat I. Sr. García intervé per fer-ne la defensa, en nom del G. Socialista (p. 3793).

El Diputat I. Sr. Vallvé pren la paraula per fixar la posició del G. p. de Convergència i Unió respecte a la **Moció** presentada pel G. Socialista (p. 3795).

El Diputat H. Sr. Armet intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3795).

Es posa a votació el **primer paràgraf** de la dita **Moció**, el qual és rebutjat per 43 vots a favor, 51 en contra i 5 abstencions (p. 3796).

Es posa a votació el **segon paràgraf** de la mateixa **Moció**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3796).

El Diputat I. Sr. Clotas pren la paraula per defensar la **Moció subsegüent a la Interpellació sobre els criteris del Consell Executiu en matèria de subvencions a la premsa en català**, presentada pel G. Socialista (p. 3796).

Els Diputats I. Srs. Porter, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3797), i Casals, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3798), intervenen per presentar **esmenes** a la suara al·ludida **Moció**.

El Diputat I. Sr. Folch, del G. p. del PSUC, intervé per exposar la posició del seu Grup (p. 3799).

El Diputat I. Sr. Clotas pren la paraula per fixar la posició del G. Socialista respecte a les **esmenes** presentades pel G. p. d'Esquerra Republicana a la **Moció** suara mencionada (p. 3799).

El Diputat I. Sr. Luna, del G. p. de Centristes, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3800).

Es posa a votació el **primer punt** de la **Moció** presentada pel G. Socialista, el qual és rebutjat per 46 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 3800).

Es posa a votació la **primera part** del **punt 2** de la **Moció** al·ludida, la qual és rebutjada per 42 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 3800).

Es posa a votació el darrer paràgraf del punt 2 de la Moció esmentada, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3800).

El Diputat I. Sr. Planellas, del G. p. del PSUC, pren la paraula per defensar la Moció subsegüent a la Interpel·lació al Consell Executiu sobre els terminis per a la sol·licitud de subvencions per als ajuntaments (p. 3800).

Els Diputats I. Srs. Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3801), Comas, del G. Socialista (3802), i Camp i Batalla, del G. p. de Convergència i Unió, prenen la paraula per fixar la posició del seu Grup (p. 3802).

Es posa a votació el text de la Moció presentada pel G. p. del PSUC, el qual és rebutjat per 40 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 3802).

La sessió se suspèn a tres quarts i cinc minuts de nou del vespre.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 62

Designació dels Diputats Interventors que es proposaran al Ple

S'obre la sessió quan manquen cinc minuts per a les onze del matí. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de la I. Sra. Vice-presidenta Primera, l'I. Sr. Vice-president Segon, l'I. Sr. Secretari Primer, l'I. Sr. Secretari Segon i l'I. Sr. Secretari Tercer. La Mesa és assistida per l'Oficial Major i per l'Oidor de Comptes.

Al banc del Govern seu l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social.

El Ple del Parlament, d'acord amb la Proposta de la Comissió de Govern Interior i d'acord amb l'article 46.3 del Reglament, designa Diputats Interventors per a l'any 1983 els I. Srs. Antonio Santiburio, Antoni Lucchetti i Enric Manuel-Rimbau.

Aprovació de la liquidació del Pressupost del Parlament del 1982.

Tot seguit, el Ple del Parlament debat la liquidació del Pressupost del Parlament corresponent a l'exercici del 1982 que ha presentat la Comissió de Govern Interior del Parlament. Finalment, d'acord amb l'article 46.3 del Reglament, pren l'acord següent :

«S'aprova la liquidació del Pressupost del Parlament de Catalunya corresponent al primer període de sessions del 1982 amb el detall que figura en l'Annex.»

La sessió s'aixeca a les onze i dos minuts del matí.

Ordre del dia

1. Designació dels Diputats Interventors que es proposaran al Ple (article 46.3 del Reglament).

2. Aprovació de la liquidació del Pressupost del Parlament del 1982.

**Estat de situació del Pressupost
31 de desembre de 1982**

**ANNEX
A LA LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST DEL PARLAMENT CORRESPONENT
AL SEGON PERÍODE DEL 1982**

Concepte	Explicació de la partida	Consignació	Altes	Baixes	Crèdit definitiu	Compromès	Pagat	Pendent de pagament	Crèdit disponible
111	Retribucions Diputats	261.100.000	1.303.011	—	262.403.011	260.787.520	260.787.520	—	1.615.491
112	Retribucions Funcionaris, nivells 1 a 4	34.224.437	5.944.785	5.944.785	34.224.437	25.804.897	25.804.897	—	8.419.540
113	Retribucions Funcionaris, nivells 5 i 6	11.103.890	1.928.746	1.928.746	11.103.890	9.523.843	9.523.843	—	1.580.047
114	Retribucions Funcionaris, nivells 7 i 8	14.855.820	2.580.456	2.580.456	14.855.820	11.848.065	11.848.065	—	3.007.755
115	Retribucions Funcionaris, nivells 9 a 11	41.468.700	7.224.646	7.224.646	41.468.700	31.778.692	31.778.692	—	9.690.008
127	Retribucions complementàries	4.518.120	1.985.066	1.985.066	4.518.120	2.844.948	2.844.948	—	1.673.172
141	Complement familiar	200.000	140.825	110.825	230.000	226.675	227.675	—	2.325
171	Càrrecs de confiança i complement productivitat	6.881.725	—	—	6.881.725	6.872.495	6.872.495	—	9.230
173	Altres personal	1.000.000	476.726	476.726	1.000.000	157.705	157.705	—	842.295
181	Assegurances socials	45.000.000	6.656.293	6.656.293	45.000.000	45.000.000	21.427.125	23.572.875	—
182	Quotes Mumpal	502.968	—	—	502.968	502.968	251.484	251.484	—
183	Altres règims de previsió social	600.000	429.515	429.515	600.000	600.000	576.547	23.453	—
211	Dotació ordinària per a despeses d'oficina	7.900.000	307.358	307.358	7.900.000	5.519.346	5.416.930	102.416	2.380.654
212	Subscripcions	200.000	—	—	200.000	199.071	199.071	—	929
222	Conservació i reparacions ordinàries d'immoble	3.000.000	2.160.601	2.160.601	3.000.000	2.937.745	2.937.745	—	62.255
223	Neteja, calefacció, ventilació, enllumenat, aigua i altres despeses d'immoble	20.000.000	—	2.800.000	17.200.000	13.908.431	13.908.431	—	3.291.569
231	Serveis prestats per RENFE	300.000	200.000	—	500.000	500.000	438.359	61.641	—
233	Carburants, assegurances i altres despeses vehicle	2.000.000	1.355.260	2.085.260	1.270.000	437.411	437.411	—	832.589
234	Comunicacions	4.000.000	279.019	1.279.019	3.000.000	2.715.477	2.715.477	—	284.523
235	Altres serveis de transport	2.500.000	—	500.000	2.000.000	1.661.092	982.496	678.596	338.908
241	Dietes, locomoció i trasllats	400.000	1.117.321	417.321	1.100.000	1.095.879	1.095.879	—	4.121
251	Estudis i dictàmens per persones alienes	100.000	—	—	100.000	—	—	—	100.000
252.1	Publicacions	1.500.000	12.856.944	3.556.944	10.800.000	10.296.656	9.253.265	1.043.391	503.344
252.2	Relacions Públiques i Protocol	4.400.000	1.824.770	—	6.224.770	5.766.096	4.247.228	1.518.868	458.674
253	Biblioteca	500.000	—	—	500.000	485.938	425.954	59.984	14.062
254	Lloguer de fotocopiadores	2.000.000	—	—	2.000.000	2.000.000	1.841.226	158.774	—
256	Despeses menors	100.000	—	—	100.000	79.180	79.180	—	20.820
257	Servei d'informàtica	4.000.000	—	2.000.000	2.000.000	1.708.080	1.487.090	220.990	291.920
258	Vestuari	1.300.000	—	—	1.300.000	920.690	846.750	73.940	379.310
261	Conservació de maquinària i equip	2.000.000	56.953	56.953	2.000.000	1.884.293	1.329.515	554.778	115.707
271	Atencions del Parlament	1.000.000	1.364.791	1.614.791	750.000	326.930	287.005	39.925	423.070
291	Despeses imprevistes	500.000	—	—	500.000	150.150	150.150	—	349.850
431	Transferències per al Servei de Mossos d'esquadra	1.000	14.825.000	14.825.000	1.000	—	—	—	1.000
471	Assignació als Grups parlamentaris	158.820.000	600.000	500.000	158.920.000	158.415.000	158.415.000	—	505.000
611	Adquisició de mobiliari	14.500.000	—	574.770	13.925.230	13.925.230	5.141.567	8.783.663	—
612	Adquisició de màquines i equip	10.500.000	1.500.000	—	12.000.000	11.983.238	9.712.992	2.270.246	16.762
621	Obres de condiciament de l'edifici	133.060.935	64.476.511	—	197.537.446	194.823.436	151.663.600	43.159.836	2.714.010
622	Adquisició de llibres	3.000.000	4.550.000	—	7.550.000	—	—	—	7.550.000
Total pressupost 1982		799.037.595	136.144.597	60.015.075	875.167.117	827.688.177	745.113.317	82.574.860	47.478.940
01	Pendent del pressupost del 1981	52.999.471	—	—	52.999.471	52.999.471	31.503.860	21.495.611	—
02	Pendent del pressupost del 1980	6.800.000	—	—	6.800.000	6.800.000	12.781	6.787.219	—
		858.837.066	136.144.597	60.015.075	934.966.588	887.487.648	776.629.958	110.857.690	47.478.940

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 63

S'obre la sessió a les onze i quatre minuts del matí. Presideix el M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de la I. Sra. Vicepresidenta Primera, l'I. Sr. Vice-president Segon i els I. Srs. Secretaris Primer, Segon i Tercer. La Mesa és assistida per l'Oficial Major i l'Oïdor de Comptes.

Al banc del Govern seu l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social.

Ordre del dia

1. Designació del Senador que substituirà el Diputat I. Sr. Joan Prats i Català, del G. Socialista, que dimiteix, d'acord amb l'apartat 1 de l'article 34 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Designació de Senador

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió. Senyores i senyors Diputats, aquesta sessió ha estat convocada d'acord amb els articles 49, 57.2 i 132, apartat primer, del Reglament, i l'ordre del dia ha estat publicat en el *Butlletí Oficial del Parlament*, número 122, de data d'ahir.

Des de la designació que va ser feta per aquest Parlament dels Senadors que han de representar-nos en el Senat, s'han produït dues dimissions, però, d'acord amb l'article 132.4, les substitucions han de fer-se d'acord amb les propostes del mateix Grup parlamentari que havia proposat el Senador dimissionari. A hores d'ara ha arribat només la proposta per a una substitució, la que ha presentat el Grup Socialista, proposant que el Diputat senyor Joan Prats i Català sigui substituït per la Diputada senyora Marta Mata i Garriga. Per això, en aquesta sessió procedim únicament a designar una de les dues vacants.

Senyores i senyors Diputats, proposo que el Ple del Parlament ratifiqui la proposta que ha estat feta pel Grup Socialista de designar com a Senadora, en substitució del senyor Joan Prats, la senyora Marta Mata i Garriga.

No havent-hi cap objecció, aquesta proposta ha estat aprovada per assentiment.

No havent-hi cap altra qüestió a tractar, s'aixeca la sessió.

(La sessió s'aixeca a les onze i dos minuts del matí.)

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 64

La sessió s'obre a un quart i deu minuts de dotze del matí. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major, Sr. Pitarch, l'Oïdor de Comptes, Sr. Portabella i el Lletrat, senyor Ferret.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, de Treball, de Justícia, i d'Indústria i Energia.

Ordre del dia

1. Projecte de Proposició de Llei a presentar al Congrés dels Diputats, per la qual es regula la participació de la Generalitat en

la gestió del sector públic econòmic de l'Estat.

2. Projecte de Llei que autoritza l'emissió de 2 000 milions de pessetes de deute públic per a la reestructuració del sector de cooperatives agràries de Catalunya.

3. Proposta de Proposició de Llei a presentar al Congrés dels Diputats, que autoritza el Govern a atorgar la concessió a la Generalitat de Catalunya d'un tercer canal de televisió de titularitat estatal.

4. Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política d'aquest en relació amb la defensa dels drets de l'infant.

5. Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política d'aquest en relació amb la incompatibilitat de retribucions.

6. Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política de traspassos de competències.

7. Interpel·lació al Consell Executiu sobre el Tercer Canal de Televisió.

8. Interpel·lació al Consell Executiu sobre els criteris d'actuació que té en relació amb l'edició i la difusió de publicacions.

9. Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'ús de la llengua a l'escola.

10. Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'establiment d'un Pla de prevenció i extinció d'incendis.

11. Interpel·lació al Consell Executiu sobre la lluita contra l'atur a través de la creació de cooperatives autònomes de treballadors.

12. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre els criteris amb què s'han adjudicat les llicències d'emissores de freqüència modulada (Reg. 5376).

13. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre quins criteris de prioritat té per a l'actuació en subsectors industrials.

14. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre els criteris que segueix en matèria de subvencions a la premsa en català.

15. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre l'homologació dels equips psicopedagògics municipals.

16. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre els terminis per a la sol·licitud de subvencions pels ajuntaments.

17. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la política que pensa seguir pel que fa a la radiodifusió sonora en modulació de freqüència.

18. Preguntes amb resposta oral.

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió. Aquesta tercera sessió d'avui es descabellarà d'acord amb l'ordre del dia publicat en el *Butlletí*, número 122. Abans de començar, però, amb l'ordre del dia i de proposar la seva modificació, voldria advertir els senyors Diputats que la Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia d'ahir, d'acord amb l'article 62 del Reglament, va decidir dispensar del termini de quaranta-vuit hores de distribució de la documentació els punts de l'ordre del dia següents :

Primer : Dictamen sobre el Projecte de Proposició de Llei a

presentar al Congrés dels Diputats per la qual es regula la participació de la Generalitat en la gestió pública de l'Estat.

Segon : Dictamen sobre el Projecte de Llei que autoritza l'emissió de 2 000 milions de pessetes de deute públic per a la restructuració del sector de cooperatives agràries. Recordaré que aquest Projecte de Llei havia estat tramitat segons el procediment d'urgència.

I, finalment, també el tercer punt de l'ordre del dia : Dictamen sobre la Proposta de Proposició de Llei a presentar al Congrés dels Diputats que autoritza el Govern a atorgar la concessió a la Generalitat d'un tercer canal de televisió, proposta que també havia estat tramitada pel procediment d'urgència.

Aquests tres dictàmens han estat publicats en el *Butlletí*, número 122, de data 8 de març. Igualment, la Mesa va acordar de dispensar del termini de quaranta-vuit hores de distribució les mocions consecutives a interpellacions substanciades en el Ple anterior, que porten els números de Registre 6223, 6225 i 6210.

Aquestes mocions han estat distribuïdes als senyors Diputats. Voldria també indicar als senyors Diputats i a les senyores Diputades que, si bé han estat distribuïdes les mocions, els textos de les mocions que no havien estat publicats, no han estat distribuïts els textos de les esmenes. Com vostès saben el termini per a presentar esmenes acaba just sis hores abans del començament de la sessió, però, tenint en compte que les mocions números de Registre 6223, 6225 i 6210 no havien estat publicades i han estat comunicades als Grups, no fa gaire temps, la Mesa va acordar d'allargar el termini de presentació d'esmenes per a aquestes tres mocions fins a les dues de la tarda del dia d'avui. Aleshores, en reprendre's la sessió aquesta tarda, als senyors Diputats, se'ls lliuraran tots els textos de les esmenes a les mocions, no solament les presentades últimament, és a dir, aquelles el termini de presentació de les quals acabarà a les dues, sinó també les esmenes que havien estat ja presentades anteriorment a les mocions publicades.

Modificació de l'ordre del dia

Finalment, d'acord amb l'article 61, apartat 4 del Reglament, voldria proposar-los una alteració de l'ordre del dia, deguda al fet que per un error material es va incloure el punt 4 : Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política d'aquest en relació amb la defensa dels drets de l'infant, que havia de formular el Diputat senyor Lluís Armet. Es tracta d'un error, i la meua proposta és la supressió d'aquest punt de l'ordre del dia. Si no hi ha cap objecció de les senyores i els senyors Diputats, considerem, doncs, modificat l'ordre del dia d'acord amb la meua proposta, i, per tant, quedarà suprimit el punt 4. Queda, doncs, suprimit el punt 4 de l'ordre del dia.

D'altra banda, d'acord amb els articles 125, apartat 3, i 130, apartat 2, del Reglament de la Cambra, la Presidència decideix acumular per al debat les mocions relatives als criteris amb què s'han adjudicat les llicències d'emissores de freqüència modulada, és a dir, els punts 12 i 17 de l'ordre del dia. Per tant, evidentment, d'acord amb aquesta decisió, l'ordre de l'ordre del dia quedarà alterat en el sentit que la Moció que era el punt 17 serà discutida conjuntament amb la Moció que portava el número 12.

Projecte de Proposició de Llei sobre la participació de la Generalitat en la gestió del sector públic econòmic de l'Estat

Bé, havent acabat amb aquestes qüestions preliminars, passem, doncs, al primer punt de l'ordre del dia, que és : Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Proposició de Llei a presentar al Congrés dels Diputats per la qual es regula la participació de la Generalitat en la gestió del sector públic econòmic de l'Estat, a través de la designació de representants en els organismes econòmics, en les institucions financeres i en les empreses públiques de l'Estat.

És que algun membre del Consell Executiu desitja presentar la iniciativa? Té la paraula l'Honorable senyor Conseller d'Indústria i Energia.

El Sr. CONSELLER D'INDÚSTRIA I ENERGIA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, em plau de presentar al Ple d'aquesta Cambra el Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Proposició de Llei per la qual es regula la participació de la Generalitat en la gestió del sector públic econòmic de l'Estat.

Vull assenyalar, en primer lloc, que el Consell Executiu, en presentar al Parlament de Catalunya aquest Projecte de Proposició de Llei per a sotmetre'l al Congrés de Diputats, ho va fer acompanyant, com a marc de referència, l'article 87.2 de la Constitució espanyola, que textualment assenyala : «article 87.2 : les Assemblees de les Comunitats Autònomes podran demanar al Govern l'adopció d'un Projecte de Llei o trametre a la Mesa del Congrés una Proposició de Llei.» Si aquest article —l'article 87.2 de la Constitució— es constituï per a nosaltres, per al Consell Executiu, en marc de referència, ha estat l'article 34.2 del nostre Estatut —Llei orgànica de l'Estat— el que ha marcat la línia jurídica de la nostra actuació en establir —article 34.2— : «També correspon al Parlament de Catalunya: 2. Elaborar proposicions de llei per a presentar-les a la Mesa del Congrés dels Diputats.» Correspon ara al Ple d'aquesta Cambra, d'acord amb el procediment fixat per l'article 133 del seu Reglament, aprovar, si ho creu procedent, aquest Projecte de Proposició de Llei.

Fins ara, el conjunt de disposicions que regulen el procediment a utilitzar en aquest cas per a vehicular una voluntat i una decisió polítiques del Consell Executiu i, ben certament, també una voluntat i una decisió polítiques d'aquest Parlament, com ho demostra la Resolució segona del debat sobre el Pla d'Actuació Econòmica que tingué lloc. Vull ara explicitar inequívocament que aquesta voluntat política del Consell Executiu, en presentar al Parlament el Projecte de Proposició de Llei, consisteix a assolir —aquesta voluntat política— en la seva plenitud totes les competències que ens atribueix el nostre Estatut en els seus articles 12.2 i 53. Concretament el 12.2, quan diu : «La Generalitat participarà, igualment, en la gestió del sector públic econòmic estatal, en els casos i activitats que correspongui.», i l'article 53, molt més concret, molt més explícit, quan diu : «La Generalitat, d'acord amb allò que estableixin les lleis de l'Estat —d'acord amb allò que estableixin les lleis de l'Estat—, designarà els seus propis representants en els organismes econòmics, les institucions financeres i les empreses públiques de l'Estat la competència dels

quals s'estengui al territori català i que per llur natura no siguin objecte de traspàs.»

Bé, d'altra part, és evident, i cada dia és més evident, que la participació de la Generalitat en el sector públic econòmic estatal és fonamental, tenint en compte l'actual complexitat de l'activitat econòmica, que és molt diferent, per exemple, de com ho era fa molts anys, i tenint en compte també la definitiva incidència, la definitiva incidència dels poders públics a través de les seves actuacions en els organismes econòmics, en els organismes financers i en les empreses públiques, no solament aquesta definitiva incidència en l'activitat econòmica de l'Estat, sinó també en la pràctica totalitat de l'economia productiva.

És per això, doncs, que vull deixar ben clar, amb aquesta presentació, que la participació de la Generalitat en l'activitat econòmica del sector públic és, des del punt de vista del Consell Executiu, condició *sine qua non* per a aixecar a uns nivells específics dignes dins d'aquest context el nostre poder polític a Catalunya.

I voldria, per acabar, dir a aquesta Cambra que el text de l'article 53 de l'Estatut d'Autonomia —del nostre Estatut—, com saben, d'altra part, les senyores i els senyors Diputats, és recollit gairebé per la totalitat de la resta d'estatuts d'autonomia amb una redacció idèntica en molts casos i amb una redacció molt similar en d'altres.

Certament, no em correspon a mi valorar aquesta inclusió d'aquest text en els altres estatuts d'autonomia, però sí que em sembla que cal dir que pel fet que sigui la Generalitat de Catalunya la primera a presentar una proposta per tal que les Corts Generals de l'Estat regulin la nostra participació en el sector públic i econòmic no pretén, en cap cas, constituir-se una mena d'actuació que cerqui un privilegi.

Una vegada més, el que som, i una vegada més el que hem estat, i una vegada més el que serem, sens dubte, però, en tot cas, ara, una vegada més el que som és uns peoners en aquesta possibilitat, en marcar un camí per a aconseguir aquesta participació en el sector públic econòmic, camí que volem que es faci extensiu —o, en tot cas, si no el camí, la participació, que es faci extensiva— a la resta de Comunitats Autònomes perquè pugui ser una mica més realitat del que ho és ara allò que hem anomenat Estat de les Autonomies.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Algun membre de la Comissió desitja presentar el Dictamen, després de la presentació del Projecte, que ha estat feta per l'Honorable senyor Conseller? (Pausa.) Bé, aleshores, no havent-hi cap esmena a la totalitat, podem passar directament a les esmenes a l'articulat.

Havent estat retirades diverses esmenes, no hi ha cap esmena a l'article primer, i proposo, doncs, a les senyores i als senyors Diputats, de votar directament aquest article.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, article primer, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'article primer ha quedat aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions.

A l'article segon hi ha una esmena tècnica que ha estat presentada amb la signatura de tots els Grups parlamentaris i que

considerem que, realment, és una esmena de caràcter tècnic. El senyor Secretari en donarà lectura.

El Sr. SECRETARI PRIMER : A l'article 2 : «1. Supressió del paràgraf que diu : “En l'annex d'aquesta Llei s'ha fet aquesta classificació assenyalant amb una *a*, una *b* o una *c* cada una de les empreses que figuren en la llista.”

Com a conseqüència, l'epígraf *a*, amb «activitat principal a Catalunya»; *b* : «amb activitat principal fora de Catalunya», i *c*, «amb activitat principal a Catalunya però amb capital públic, minoritari o indirectament participades» desapareixen.

El Sr. PRESIDENT : És a dir que, com ha indicat el senyor Secretari en la lectura, l'esmena consisteix en la supressió de les tres darreres ratlles de l'article 2.

Bé, com que l'esmena ha estat presentada per tots els Grups i es tracta d'una esmena tècnica, crec que no necessita defensa ni suposo que hi hagi tampoc ningú que vulgui oposar-s'hi. Passem, doncs, directament a votació aquest article segon.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'article segon del Dictamen ha quedat aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions.

Als articles tercer, quart, cinquè, sisè, Disposició Transitòria i Disposició Addicional no hi ha cap esmena mantinguda. Aleshores, si les senyores i els senyors Diputats no hi tenen objecció, votariem conjuntament els articles 3, 4, 5, 6, la Disposició Transitòria i la Disposició Addicional.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb tots aquests articles i amb les Disposicions indicades, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Els articles 3, 4, 5 i 6, la Disposició Transitòria i la Disposició Addicional han quedat aprovats per 77 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions.

I ara hi ha l'esmena número 15, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que proposa d'afegir una disposició addicional nova, que seria la Disposició Addicional número 2. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, aquesta és una esmena que pretenia col·locar en la discussió d'aquesta Llei un vell problema que tenim en aquest Parlament, que tenim a Catalunya, que hem discutit diferents vegades, i al qual el nostre Grup dóna una extraordinària importància.

Tots estem d'acord que estem davant una crisi econòmica molt forta, que la seva fi, encara que algunes veus n'anuncien ja dates concretes —la veritat és que ni aquestes veus es posen d'acord sobre quines són aquestes dates concretes—, és una crisi que colpeja molt seriosament la nostra Comunitat Autònoma, a Catalunya, i que el seu futur es presenta —hi insisteixo— encara incert.

Davant d'això, des de la nostra posició política —i des d'altres— hem insistit repetides vegades que cal ordenar l'economia, que cal una mínima —ja diem mínima, i amb veu petita— programació de l'economia perquè sapiguem mínimament cap on anem, perquè tinguem una visió global dels problemes que avui patim i una visió global de les solucions que

ensem donar-hi.

D'això, se'n diu programació, se'n diu necessitat de programació, se'n diu necessitat de coherència, de racionalitat, a l'hora d'abordar els problemes econòmics, a l'hora de donar-los solució. Se'n diu coordinació, idees clares, sobre per què serveix el sector públic, el sector públic financer, de serveis industrials, el sector públic autonòmic, d'una banda —estem construint el sector públic estatal, que és el que discutim avui—, i el sector públic local, que no podem menystenir, i, en definitiva, programació per a ordenar les grans línies d'inversió pública i privada de l'economia amb atenció a un dels problemes fonamentals que avui té la nostra societat, que és el problema de l'atur, el problema de la lluita contra l'atur, el problema, per tant, de l'ocupació.

Nosaltres sempre hem entès que l'empresa pública ha de ser un instrument privilegiat de la política econòmica que vulgui abordar aquests problemes, i és per això que nosaltres presentem aquesta esmena, que parla de la coordinació necessària entre el sector públic estatal, el sector públic autonòmic, el sector públic local, amb orientacions globals, amb un organisme de programació; organisme de programació que, senyores Diputades i senyors Diputats, volem dir de nou aquí que no existeix en el Consell Executiu, que hi ha una Direcció General de Programació Econòmica, que és la ventafocs del nostre pressupost, la ventafocs del Consell Executiu; em sembla que la Ventafocs tenia escombres, i jo no sé si la Direcció General de Programació Econòmica té massa escombres, massa llapis, massa gomes per a programar no sabem què, perquè cada vegada que nosaltres presentem una esmena als pressupostos augmentant la dotació de la Direcció General de Programació Econòmica, ens és tombada dient que per què programar. Per què programar? Perquè, en definitiva, aquesta és l'orientació que hi ha.

Nosaltres tenim aquesta preocupació, i de nou convé parlar aquí del no nat Consell per a la Reconversió de Sectors Industrials, del no nat, i, agafant el símil del que va existir durant la Segona República —Consell d'Economia de Catalunya—, voldriem parlar també de la vida lànguïda que està portant el Consell de Treball de Catalunya, voldriem parlar del paper merament instrumental i no de programació que té la CARIC. Voldriem parlar de totes aquestes coses per explicar, en definitiva, la necessitat d'una política econòmica global coherent, programada, explicitada no amb frases fetes d'economies intersticials, sinó programada, quantificada, perquè tothom —la iniciativa privada, els ajuntaments, els ciutadans— tingui idea clara de quina és aquesta direcció global que pensa donar el Consell Executiu a la política econòmica aquí a Catalunya. Tot això, aquesta manca de coordinació, aquesta manca de globalitat, pensem que és un exemple, que no és una mancança, pensem que obeeix a una política perquè tots sabem que sempre és clar qui beneficia aquest deixar que les forces pures i dures del mercat vagin deixades a la mà invisible i, per tant, que funcionin amb el que es diu llibertat de mercat.

Nosaltres entenem que la voluntat és de no programar, i pensem, contràriament, que la programació és un instrument imprescindible per a abordar la crisi racionalment, per a prendre decisions amb coherència i racionalitat. A nosaltres ens ha plagut molt —i ho dic perquè això ha estat així— que tant en Ponència com en Comissió la voluntat dels Grups que

tradicionalment s'havien oposat a qualsevol intent de programació, la voluntat d'acceptar aquesta esmena, de veure com es podria fer posant dificultats tècniques que nosaltres assumíem i que teníem la voluntat de corregir. Per tant, ens congratulem d'aquest canvi; almenys en Ponència i en Comissió, ens agradaria molt que els canvis d'actitud arribessin també als Plenaris, de tant en tant, i en la vida quotidiana del Consell Executiu, però pensem que, donades les característiques d'aquesta Llei, que, com diu molt bé, és un Projecte de Proposició de Llei per a presentar al Congrés dels Diputats, nosaltres anunciem que retirem aquesta esmena, no perquè abandonem el problema, sinó perquè ens sembla que la solució satisfactòria passa per una proposició no de Llei que aquest Diputat anuncia que presentarà el nostre Grup, en la qual instarà el Consell Executiu —i de nou traslladem aquí el problema al Consell Executiu que, a través del Grup que li dona suport, en Ponència i en Comissió ha dit, aquesta vegada, almenys verbalment, que considera que això és important— perquè presenti una proposició de Llei a aquest Parlament per a regular, des d'aquí Catalunya, aquesta coordinació global dels sectors públics estatals, autonòmics i locals, a fi i efecte d'atendre els problemes que jo, en nom del meu Grup, he vingut aquí a posar de manifest.

Per tant, retirem aquesta esmena i anunciem aquesta Proposició no de Llei.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, retirada l'esmena, no és procedent, doncs, ni torn en contra ni cap votació. Ens queda ara la Disposició Final, l'annex, l'exposició de motius i el títol de la Proposició de Llei a presentar al Congrés dels Diputats. Jo crec que podríem votar això conjuntament, però hi ha una esmena sobre l'annex. Votem, doncs, primerament, la Disposició Final.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la Disposició Final, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La Disposició Final ha estat aprovada per 78 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions.

A l'annex hi ha una esmena tècnica, presentada també per tots els Grups parlamentaris, que proposa de suprimir la nota final, la nota que diu «la llista d'empreses públiques s'ha extret de les fonts, etcètera.». Bé, es tracta, realment, d'una esmena tècnica, que sembla molt justificada. De manera que, admesa a tràmit, anem a votar aquesta esmena tècnica de supressió.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena tècnica, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena tècnica de supressió ha quedat aprovada per 78 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions.

I ara, no havent-hi altres esmenes, podem votar l'annex, amb aquesta supressió, l'exposició de motius i el títol de la Llei.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'annex, amb la supressió indicada, l'exposició de motius i el títol de la Proposició de Llei, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'annex, l'exposició de motius i el títol de la Proposició de Llei han quedat aprovats per 79 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions.

I, en fi, ara, tractant-se d'una Proposició de Llei a presentar al Congrés dels Diputats, l'article 133, apartat 2, del Reglament requereix una votació final, en la qual perquè la Proposició sigui aprovada és necessària la majoria absoluta.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text de la Proposició de Llei tal com ha quedat aprovat en les votacions successives que hem fet al seu articulat, exposició de motius i títol, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

En aquesta votació hi ha hagut 79 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions. 79 vots a favor representen més de la meitat del nombre dels Diputats; per tant, s'ha assolit la majoria absoluta, i la Proposició de Llei a presentar al Congrés dels Diputats ha quedat aprovada.

Passem, ara, al segon punt de l'ordre del dia. *(Pausa.)* Algun dels Grups desitja explicar el seu vot?

El senyor Lucchetti té la paraula per a explicació de vot, en nom del Grup del Partit Socialista Unificat.

El Sr. LUCCHETTI : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, aquest torn d'explicació de vot serà molt breu. A nosaltres ens ha estranyat —i ho diem sincerament— que en l'explicació del Conseller senyor Oller de la importància d'aquesta Llei s'hagi dit —paraules més o menys textuals— que el fet de tirar endavant aquest Projecte era una condició de participació de la Generalitat en l'empresa pública aquí a Catalunya; era una condició *sine qua non* per a aixecar —ho he entès jo, no sé si malament— el nostre nivell polític aquí a Catalunya. A nosaltres, quan aquesta era una possibilitat que se'ns donava des de l'endemà d'haver constituït aquesta Cambra, que al cap de tres anys ens diguin que això és una condició *sine qua non* per a aixecar el nostre nivell i se'ns presenti al cap de tres anys, la veritat és que ens deixa bastant glaçats i ens sembla que això dóna la mesura de les prioritats que el Govern de la Generalitat dóna als temes econòmics, quan aquests temes econòmics van al fons de la qüestió, quan no són merament pedaços en el terreny econòmic.

Nosaltres pensem que aquesta Llei ens arriba avui, i nosaltres l'hem reclamada des d'anys —nosaltres i altres Grups—, l'hem reclamada moltes vegades. Pensem que aquesta Llei arriba avui per la incapacitat del Consell Executiu per a resoldre els problemes de política econòmica que tenia plantejats aquí a Catalunya, amb els instruments, pocs —i això ho hem dit moltes vegades tothom, des d'aquí—; el Consell Executiu té pocs instruments per a intervenir en política econòmica, però aquest era un d'ells, aquest era un d'ells que el podia haver tingut fa ja anys, i avui se'ns porta un projecte de Llei per a portar al Parlament espanyol perquè sigui votat allà, discutit allà i aprovat allà. A nosaltres ens sembla bé; bé, aquest ens ha arribat tard, ens ha arribat aquest projecte de Llei, nosaltres hi hem introduït esmenes, hem col·laborat a millorar-lo, però pensem que hem deixat transcórrer ocasions, que hem perdut ocasions d'intervenir molt més eficaçment de com s'ha intervingut en problemes que hem tingut aquí a Catalunya.

Jo no vull ara fer història, però nosaltres hem parlat moltes vegades, des d'aquesta tribuna, de l'empresa SEAT aquí a Catalunya, de la importància que té la SEAT per al nivell d'ocupació aquí a Catalunya, i hem parlat de moltes altres empreses de l'INI; hem parlat de Soler Almirall, hem parlat, en diferents ocasions, d'empreses en les quals hi hagués una intervenció més decidida del Consell Executiu, no de manera assistencial a través del Departament de Treball, que va a negociar per a veure quins resultats es poden obtenir, sinó utilitzant un instrument de política econòmica, com era la participació del Consell Executiu en aquestes empreses, i això no s'ha fet i aquesta és una responsabilitat, jo diria, exclusiva i greu del Consell Executiu.

Bé, jo no em vull estendre; penso que, d'altra banda, aquesta Llei té unes limitacions, no hi ha, encara, en aquest país, i ara parlo de tot l'Estat espanyol, un estatut de l'empresa pública, no sé si recordarem, els més vells, els pactes de la Moncloa i, per tant, recordarem que era una de les promeses contingudes en el pacte de la Moncloa que, si no ho recordo malament, abans del 31 de juliol de 1978, es presentaria l'estatut de l'empresa pública pel Govern d'UCD en el Parlament espanyol. Mirin, senyores Diputades i senyors Diputats, si ha plogut des d'aleshores, i encara ara estem, des d'aquí el Parlament de Catalunya, intentant posar sobre la taula del Parlament espanyol projectes de llei, proposicions de llei que serveixin, si més no, per a reclamar amb urgència la solució d'un tema que és encara pendent, com és el de l'estatut de l'empresa pública. Perquè pensem nosaltres —i ho diem tot i que hem contribuït amb les nostres esmenes a millorar aquest text, volem dir que aquest text té una virtut, el text que acabem d'aprovar, té alguna virtut, o alguna virtut, que és que colloquem el problema de l'empresa pública sobre la taula del Parlament espanyol, i el colloquem amb continguts autonòmics, explicant què entenem des de Catalunya, com s'ha d'abordar, explicar des de Catalunya aquest tema, a nivell de tot l'Estat, i això ens sembla fonamental, perquè, si no, ens temem que amb l'estatut de l'empresa pública i amb les lleis que s'han de desenvolupar a nivell de l'Estat passi com amb l'anterior legislatura, i d'aquí uns anys surti algú a dir que els més vells recorden que..., etcètera, etcètera.

I, després, perquè aquest problema se situa en el Parlament espanyol però se situa des de l'òptica de Catalunya, i això ens sembla fonamental, no perquè sigui l'única òptica a ser tinguda en compte, però sí perquè Catalunya col·labora amb quasi un vint per cent al producte interior brut, perquè a Catalunya hi ha més d'un quinze per cent de la població de tot l'Estat, i perquè, en definitiva, el pes de Catalunya és un pes quantitativament i qualitativament diferent —no dic ni millor ni pitjor, dic diferent— i que ha de ser tinguda en compte amb la seva especificitat.

Nosaltres hem presentat unes esmenes que tendien a resoldre un problema que per a nosaltres era essencial, i és que si considerem sector estatal, aquí a Catalunya, públic totes les empreses igualment, i pensem que per a nosaltres són iguals el Banc d'Espanya, la Tabacalera, la RENFE, per exemple, que no SEAT o Soler Almirall, o MEVOSA, etcètera, pensem que ens equivocaríem. Sector públic aquí a Catalunya, com a instrument —perdó, no MEVOSA, Pegaso—, com a instrument important de política econòmica —ENASA, sí—, com a

instrument fonamental de política econòmica, aquesta presència ha de ser qualitativament diferent, pot ser i ha de ser qualitativament diferent amb empreses que desenvolupen la seva activitat principal aquí a Catalunya, i amb altres que desenvolupen la seva activitat a tot l'Estat i que només d'una manera més circumstancial tenen la seva presència aquí, i em refereixo a aquelles que he dit abans. Per tant, nosaltres fèiem aquesta distinció i a les empreses públiques que tenen l'activitat principal aquí a Catalunya, els donàvem una presència de la Generalitat qualitativament i quantitativament superior a fi i efecte d'intervenir d'una manera més intensa, més correcta, en aquests problemes.

Aquestes són les esmenes que van ser acceptades, i que nosaltres pensem que van millorar un text que —hi insisteixo— té com a principal virtut la de situar en el Parlament espanyol el problema amb una veu concreta, una veu específica, que és la veu de Catalunya, i, per tant, la nostra visió sobre aquest problema.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot? El senyor Alay, pel Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. ALAY : Senyor President, senyores i senyors Diputats, valorem molt positivament aquest Projecte de Proposició de Llei perquè es pugui regular, d'una vegada, la participació de la Generalitat en la gestió del sector públic econòmic de l'Estat, perquè es dona forma a una aspiració que és reconeguda en el nostre Estatut d'Autonomia. El que sí que lamentem veritablement és que haguem hagut d'esperar tres anys que això fos possible, però, en fi, mai no és tard. Ens felicitem que l'esmena a la totalitat que s'havia presentat no hagi estat mantinguda en el Ple, perquè, al nostre parer, no tenia sentit des d'una òptica catalana, almenys nosaltres no en compartíem ni l'argumentació ni, molt menys, el fons de la qüestió. És evident que altres estatuts contemplen el mateix, però nosaltres entenem que les nostres competències estatutàries no poden estar supeditades, de cap manera, a les que tinguin altres i, per tant, és perfectament correcte que s'hagi aprovat aquest Projecte de Proposició de Llei en els termes que ha estat votat.

El sector públic augmenta cada dia més i és cada vegada més important la seva repercussió sobre la vida econòmica i social de tot l'Estat, i especialment a Catalunya. La Generalitat no podia inhibir-se i, per tant, calia prendre aquesta iniciativa perquè hi tinguéssim representació, perquè és una manera eficaç de poder intervenir en política econòmica d'un sector cada vegada més important, com ho és el públic, i molt més en empreses l'activitat de les quals és en el territori de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a explicació de vot, en nom del Grup Socialista, té la paraula el Diputat senyor Armet.

El Sr. ARMET : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Grup Socialista, davant aquest Projecte de Proposició de Llei per a presentar al Congrés de Diputats, ha manifestat una posició d'abstenció, i el Grup Socialista voldria explicar exactament la gènesi d'aquest Projecte i la preocupació que el nostre Grup ha tingut en relació amb la participació en l'empresa pública de la Generalitat de Catalunya.

Voldria recordar, en primer lloc, que en el debat del programa d'actuació econòmica hi hagué un acord d'aquest Parla-

ment en el qual s'assenyalava que «el Consell Executiu de la Generalitat, en el termini més breu, presenti un pla d'actuació per a assolir les competències establertes en l'apartat 2 de l'article 12 de l'Estatut de Catalunya, i executi les previstes en l'article 53 del mateix article, bo i designant els seus propis representants en els organismes econòmics, les institucions financeres i les empreses públiques de l'Estat, la competència de les quals s'estengui al territori català, i que per llur natura no siguin objectes de traspàs». Amb posterioritat —i vull recordar que el debat del programa d'actuació econòmica fou celebrat en aquest Parlament l'11 de novembre del 80—, amb posterioritat, com dic, al 27 de maig del 81 hi ha una pregunta a l'Honorable Conseller d'Indústria perquè no s'havia desenvolupat aquesta política i, sobretot, plantejada des del pragmatisme i des de la necessitat que a empreses públiques importants situades a Catalunya calia que hi hagués una representació de la Generalitat, i calia un plantejament legal i un plantejament de política pragmàtica *de facto*. S'assenyalà en aquell moment que no figurava dins de les prioritats del Consell Executiu, s'assenyalà que hi havia altres problemes, i hi hagué fins i tot una observació del Conseller d'Indústria que molt correctament es plantejava la negociació des d'una doble perspectiva : un objectiu que deia que era molt complicat, que era aconseguir una representació de la Generalitat en el Consell de l'INI, i un altre objectiu —aquest és el normal—, un representant de la Generalitat al Consell de les empreses de l'INI més vinculades a Catalunya, les que tenen la seu social aquí, centres de producció aquelles que desenvolupin una activitat important. És a dir, sector públic amb significació econòmica important, a nivell de Catalunya. Aquest posicionament del Conseller, que reflectia la posició del Govern, era un posicionament fet el 27 de maig de 1981.

Nosaltres ens trobem davant aquest Projecte, i aquest Projecte només té un problema, per a nosaltres, que desborda el que és un marc del possible, amb la consideració de la participació de les comunitats autònomes en el sector públic. I voldria ser, amb això, absolutament clar i contundent : els socialistes assenyalàrem la necessitat de regular aquest tema, els socialistes ho diguérem el 1980, els socialistes parlàrem d'aquest tema el 1981, el Consell Executiu mostrà una política en funció d'aquelles empreses que tenien una especial vinculació a Catalunya; i ens trobem amb un Projecte que en el seu article 2.1 diu : «s'entenen que exerceixen llurs competències en el territori de la Comunitat Autònoma si tenen la seu social, la fàbrica o la delegació a Catalunya, si produeixen i/o distribueixen béns i/o serveis, o en el cas d'institucions financeres que figuren en l'annex d'aquesta Llei, si duen a terme operacions d'actiu o de passiu». És a dir, tot el sector públic, perquè qualsevol empresa del sector públic tindrà una delegació comercial, o qualsevol empresa corresponent al sector financer tindrà una representació a nivell de Catalunya. Quin és el problema? Els Estatuts d'Autonomia ho tenen contemplat, i aleshores això és una llei que ha de regular el Congrés dels Diputats. I en algun cas, parlem de tres representants o d'un representant. Què voldria dir? Que col·locàrem catorze, vint-i-cinc, trenta representants de Comunitats Autònomes en el si dels Consells d'Administració, quan aquí hi havia una lògica, clarament autonomista, de defensar estrictament sector públic rellevant i important no solament seu social sinó activitat pro-

ductiva, plantejar-la al sector financer, i plantejar-la al sector financer per la importància i la transcendència que té, diferenciant el que és una banca oficial, que possiblement no té sentit que hi siguin presents les Comunitats Autònomes, i una banca oficial, que sí que té sentit que hi siguin.

Aleshores, vol dir que fem un desbordament quantitatiu a presentar en el Congrés dels Diputats. Aquesta és la nostra preocupació en relació amb el tema : que no correspon a allò que deia el Consell Executiu el 1981, i que correspon a un plantejament de desbordament quantitatiu. És a dir, volem estar a tot arreu. I és evident que l'autonomia de Catalunya serà, en contingut polític, molt superior a les altres, que possiblement només tindran un contingut administratiu, però és clar que aquest Parlament ha d'adoptar les resolucions que siguin, si més no, inqüestionables, des de la perspectiva dels drets que ens atorga l'Estatut, per a tenir aquella força moral i aquella força vinculant per a presentar una cosa al Congrés dels Diputats que realment pugui tenir una força al darrera.

Nosaltres hauríem volgut més que s'hagués presentat per l'article 34.3 de l'Estatut, amb la qual cosa sollicitàvem al Govern que adoptés un projecte de llei —perquè aquí hi ha una urgència que el Govern adopti un projecte de llei, el Govern de l'Estat, el que no ha fet el Govern d'UCD durant els tres últims anys s'ha de fer ara; aquesta adopció d'un projecte de llei. I en aquesta adopció del projecte de llei, podríem assenyalar uns criteris, anar a una articulació d'una llei que va al Congrés dels Diputats, que, curiosament, en alguns casos representa una autolimitació de competències de la Generalitat —també és greu, perquè en aquesta llei, i és curiós d'observar-ho, en el seu article cinquè i en el seu article sisè s'assenyalen coses com «correspon al Consell Executiu de la Generalitat, a proposta del Conseller corresponent, de designar els representants». D'acord amb aquesta llei correspon a la Generalitat. Qui és, el Congrés de Diputats, que ens ha de dir a qui correspon? Això són competències nostres, i això són competències que avui són previstes en una llei que ha aprovat aquest Parlament, la Llei del President, del Consell Executiu..., és a dir, el conegut Estatut Interior de Catalunya. Per tant, a l'article cinquè i a l'article sisè situem en el Congrés de Diputats que pugui regular competències que són pròpies de la Generalitat. De la mateixa manera que a la Disposició —diguem-ne final— assenyalen que el Govern de l'Estat, en el termini de dos mesos, adequi a les previsions d'aquesta Llei les normes fundacionals i els estatuts dels organismes econòmics, de les institucions financeres i de les empreses públiques, quan hi ha una voluntat de fer un estatut d'empresa pública que passa per, d'una banda, la participació, o contemplar la participació de les Comunitats Autònomes, i d'una altra, una reformulació de l'Estatut de l'empresa pública sota unes altres característiques. Aleshores, des d'una llei, sorgida del Parlament de Catalunya, li direm al Govern que en un termini de dos mesos faci aquesta adaptació, en funció d'un criteri, que és un criteri —per entendre'ns— esbiaixat.

Nosaltres sí que voldríem dir avui en el Parlament que aquest tema ens ha preocupat, hem portat iniciatives concretes... Valoràvem nosaltres que el Consell Executiu no el tenia situat en un marc de prioritats i ens trobem que, a la tardor del 1982, se'ns tramet aquest Projecte. Nosaltres tenim una actitud d'esmena a la totalitat, en la qual assenyalen al-

gunes d'aquestes contradiccions, que creiem que són contradiccions que no ajuden a trobar la bona solució del problema que ens hem plantejat. I és per això que nosaltres volguérem que es tinguessin en consideració aquests temes. No hem volgut forçar el tema per una raó molt senzilla, perquè nosaltres som partidaris que aquest tema l'ha de regular el Govern de l'Estat, que l'havia d'haver regulat el Govern de l'Estat, que el Consell Executiu de la Generalitat havia d'haver-se preocupat permanentment perquè, si no es regulava, es trobessin solucions transitòries que permetessin una representació de les Comunitats Autònomes en el si de les empreses públiques catalanes importants. Tot això calia fer-ho. Davant d'aquest tema observem un desbordament quantitatiu que, aleshores, compte!, nosaltres no defensem, gens ni mica, l'equiparació de les mateixes competències a totes les Comunitats Autònomes, i defensem, per tant, que la nostra autonomia té un caràcter polític pel fet que som una nació i que aquest caràcter polític depèn de com fem les coses. Però és evident, que si tots els Estatuts reconeixen les mateixes competències, la resultant que ens trobaríem als consells d'administració i òrgans de gestió en totes les Comunitats Autònomes, que és el que proposa aquesta llei pensada per la Generalitat de Catalunya, fóra d'un garbuix, i, per entendre'ns, d'una manca de presentació formal i de fons que fa que, poc o molt, situem el Congrés dels Diputats davant d'una situació, no solament difícil, sinó d'una situació límit, perquè és evident...

El Sr. PRESIDENT : Senyor Diputat, ha consumit ja amb escreix el seu temps.

El Sr. ARMET : Acabo, senyor President. En resum, el Grup Socialista ha volgut donar el seu vist-i-plau perquè aquest tema es reguli. És convenient que aquest tema vagi al Congrés dels Diputats, és convenient que el Govern de l'Estat reguli aquest tema, i hem volgut posar damunt de la taula allò que podien ser incongruències, perquè creiem que la millor manera de defensar l'autonomia és la màxima autonomia possible, el màxim desenvolupament de l'Estatut, i, alhora, la màxima solvència en els llocs on hàgim de defensar, amb tot orgull, els nostres criteris autonòmics.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot?

En nom del Grup de Convergència i Unió, té la paraula el senyor Vallvé.

El Sr. VALLVÉ : Molt Honorable senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, el Projecte de Proposició de Llei que acaba d'aprovar aquesta Cambra és un projecte que arrenca ja d'una voluntat manifestada pel Molt Honorable President de la Generalitat en el seu discurs de presentació del programa d'actuació econòmica en aquesta Cambra, el 5 de novembre de 1980. Parlava, en aquell moment, que hi havia uns objectius a complir, i que, a aquells objectius, teníem uns mitjans per a arribar-hi i que aquests mitjans era l'Estatut d'Autonomia. Havíem d'omplir l'Estatut d'Autonomia de contingut i l'article 53 de l'Estatut d'Autonomia, article que regula la participació de la Generalitat en els organismes econòmics, institucions financeres i empreses públiques de l'Estat, és una manera d'omplir de contingut l'Estatut d'Autonomia, d'omplir, com ha dit l'Honorable Conseller que ha presentat el Projecte de Llei, d'una entitat política

la possibilitat d'actuació del Govern autonòmic de Catalunya, en el camp econòmic.

L'article 53 estableix que la Generalitat, d'acord amb allò que les lleis de l'Estat estableixin, designarà els seus representants, i, en aquest sentit, ha estat preocupació constant del Consell Executiu buscar la manera de donar contingut a aquest article.

No repassaré aquí exhaustivament els diaris de sessions d'aquest Parlament però sí que em referiré a la sessió, en primer lloc, a la Resolució del Pla d'Actuació Econòmica —la Resolució Segona—, que instava el Consell Executiu que complís això. El Diputat que m'ha presidit en l'ús de la paraula n'ha fet també esment. Ha fet també esment de la pregunta que va adreçar al Diputat senyor Cigarrán, el 27 de maig de 1981, a l'Honorable Conseller d'Indústria, demanant també en quin estat es trobava aquesta tramitació. Hi ha, a més a més, dues sessions més, no del Ple d'aquesta Cambra, però sí de les Comissions —concretament, de la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme— : la sessió del 18 de febrer de 1981, en la qual també es va plantejar aquest tema de la representació de la Generalitat a les empreses públiques de l'Estat, i la sessió del 30 d'abril de 1982, sessió també de la Comissió d'Indústria i Energia, Comerç i Turisme. En aquesta darrera sessió es va plantejar d'una manera clara i concreta, i l'Honorable Conseller va explicar la forma com es podia donar contingut a l'article 53 de l'Estatut, mitjançant l'elaboració d'un Projecte de Proposició de Llei d'elevat a les Corts, per iniciativa d'aquest Parlament, per tal que les Corts aprovessin una llei que determinés la presència dels organismes autonòmics —i, en aquest cas, de la Generalitat en les institucions financeres a les empreses públiques, tal com estableix l'Estatut d'Autonomia— la Llei Orgànica 4/79. El text d'aquesta Proposició de Llei ha estat un text laboriós, ha estat un text del qual voldria aquí, encara que sigui breument, recordar els tràmits que ha seguit : és un text que, com ha dit el Diputat senyor Armet, va ser presentat la tardor passada —en realitat, va ser el primer dia de tardor : el 23 de setembre—, i, aleshores, es va obrir un període de presentació d'esmenes, fins al 19 d'octubre, període que es va perllongar fins al 6 de novembre. Evidentment, ha estat una iniciativa del Consell Executiu, però no oblidem que ha estat una iniciativa sobre la qual l'Il·lustre Diputat senyor Lucchetti ha dit que el Consell havia trigat uns anys a prendre, però no oblidem que les proposicions de llei a presentar al Congrés dels Diputats són iniciativa de la Cambra, i, per tant, poden ser proposades pel Consell Executiu, o per qualsevol altre Grup parlamentari de la Cambra. En aquest sentit, la responsabilitat no és, almenys, única del Consell Executiu. En segon lloc, voldria també dir que el Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula ha parlat, evidentment, de les modificacions que podria tenir aquest text d'aquesta Proposició de Llei, de modificacions parcials que agraïm i que hauriem agraït molt més si relament s'haguessin formulat en forma d'esmenes parcials al text que va presentar el Consell Executiu. Però resulta que el Grup parlamentari Socialista no va presentar esmenes parcials, sinó que es va limitar —i vull remarcar que, d'això, no n'ha fet esment el Diputat que m'ha precedit en l'ús de paraula— a una esmena a la totalitat, la qual es va presentar i que no va passar el tràmit de Comissió —no va tenir els vots necessaris— i que ara ha estat retirada a l'hora

d'ésser presentada en el Ple.

Les esmenes parcials haurien potser —possiblement— de millorar el text d'aquest projecte de Proposició de Llei. A nosaltres, ens va sobtar especialment que es presentés aquesta esmena a la totalitat, que es presentés aquesta esmena a la totalitat sobretot perquè ens constava que havia estat una preocupació constant del Grup Socialista que s'omplís de contingut aquest article 53 de l'Estatut d'Autonomia. Abans ho he esmentat : aquesta Resolució del Ple del Parlament del Pla d'Actuació Econòmica —resolució segona que vull recordar es va prendre el dia 5 de novembre i que ha estat publicada posteriorment en el *Diari de Sessions* corresponent— va ser aprovada per unanimitat, perquè era una de les Disposicions Transaccionals que van ser aprovades per unanimitat. Havia estat també preocupació del Grup Socialista que això s'omplís de contingut a través d'aquesta pregunta de l'Il·lustre Diputat senyor Cigarrán i, com també ho havien manifestat diversos Diputats en la sessió del 18 de febrer i del 30 d'abril, de les quals, abans, he fet esment. I, aleshores, no deixa de sorprendre'ns que, precisament, el dia 6 de novembre de 1982, el Grup Socialista presentés una esmena a la totalitat. Jo no voldria aquí fer un joc de dates de calendari, però és imprescindible pensar que entre la data de presentació d'aquest projecte de Proposició de Llei —el 23 de setembre del 82— i la data del 6 de novembre del 82, en què el Grup Socialista presenta l'esmena a la totalitat, s'havia produït la data del 28 d'octubre de 1982, la data que molts han anomenat «del canvi» i que voldríem que no fos el canvi de la voluntat d'omplir de contingut les nostres institucions autonòmiques, sinó de fer possible que hi hagués una voluntat unànime de la Cambra perquè això fos una realitat amb el suport de tots els Grups.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores Diputades, senyors Diputats per la seva atenció.

El Sr. PRESIDENT : En nom del Grup de Centristes, té la paraula, per a l'explicació de vot, el Diputat senyor Pedrós.

El Sr. PEDRÓS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, bé, per dir unes quantes paraules respecte a aquesta Proposició de Llei que es trametrà al Congrés dels Diputats; aleshores, per dir que la Llei ens sembla realment interessant; ha estat fruit d'un conjunt de millores, a través de la presentació d'un esment i d'unes quantes esmenes tècniques. Jo diria que el tema queda satisfactòriament bé, hem complert tots la nostra tasca, si de cas, al nostre Grup parlamentari, el que ens preocupa és que, a l'apartat 3.1 de l'annex, on apareixen aquelles empreses controlades directament pel Patrimoni de l'Estat, ara com ara, en faltin moltes, d'empreses, algunes de les quals han estat recentment incorporades i, és clar, pel fet que el Govern Socialista estigui proposant continuadament un eixamplament del Grup de les empreses públiques, aleshores, és clar que la Llei guanya qualitat, entitat i importància perquè, cada vegada, es farà més referència a tota aquesta temàtica, i cada vegada és més important que nosaltres tirem endavant alguna llei en aquesta direcció. Jo voldria creure —i això és el que nosaltres considerem, com a Grup de Centristes... De tota manera, aquest és un projecte de Proposició de Llei que ara aixecarem a la categoria, i hem aixecat a la categoria de Proposició de Llei, que en el Congrés de Diputats, possiblement, anirà a poc a poc. A poc a poc, perquè és un text peculiar, és clar que des de les posicions majoritàries del Congrés de Diputats i amb la

incorporació de les altres Comunitats Autònomes sortiran, suposo, alguns determinats tipus de problemes i de consideracions, però, al voltant de tot això, si això ens permet complir satisfactòriament, dotant de contingut les nostres institucions autonòmiques, en el paràgraf 2 de l'article 12 : competència exclusiva sobre el sector públic econòmic, i, després, en l'article 53 : sobre el nomenament de representants a aquelles empreses que, per llur naturalesa, no siguin descentralitzables, en el cas de Catalunya, però que duguin a terme aquí la seva activitat, és clar que podrem fer que les altres Comunitats Autònomes que també tenen previst, en el seu Estatut, textos pràcticament, absolutament idèntics als nostres, puguem donar compliment i que tots participem d'una manera coordinada en el control del sector públic econòmic estatal, que, d'altra banda, és un tema cada vegada més important i més necessari, perquè, d'una vegada per totes, es puguin tenir en compte aquelles normes d'austeritat, de serietat econòmica en el seu funcionament, i, per això, és just, necessari i convenient que tots hi participem.

Moltes gràcies.

**Projecte de Llei que autoritza l'emissió
de 2 000 milions de pessetes de deute públic
per a la reestructuració del sector de
cooperatives agràries de Catalunya**

El Sr. PRESIDENT : Acabades les explicacions de vot, passem al segon de l'ordre del dia : debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei que autoritza l'emissió de 2 000 milions de pessetes de deute públic per a la reestructuració del sector de cooperatives agràries de Catalunya.

En nom del Consell Executiu, per a la presentació del Projecte, té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Finances.

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, aquest Projecte de Llei és fruit d'un treball que ha durat llargs mesos. L'origen està en un plantejament fet per un grup de persones en què eren representats tots els partits polítics amb representació al Parlament de Catalunya, que van anunciar al Departament d'Economia i Finances la necessitat absoluta de buscar alguna fórmula que permetés el finançament, el redreçament de la Unió Agrària de Cooperatives de Reus. És a dir : era un Projecte que neix com a conseqüència d'una necessitat específica. Després de bastants setmanes i bastants encontres amb els representants dels Grups polítics es va arribar a la conclusió que era una oportunitat estupenda per a anar a resoldre no solament el problema de la Unió Agrària de Cooperatives, sinó també d'intentar trobar una solució, un camí, que permetés el redreçament del conjunt del sector cooperatiu agrari, i una cosa que és encara més important : resoldre d'una vegada per totes els problemes de finançament que aquest sector està sofrint com a conseqüència d'unes lleis que estableixen unes limitacions clares a les possibilitats de les Caixes Rurals i que, d'altra banda, la fragmentació amb què es donen a Catalunya i fins i tot arreu de l'Estat espanyol les Caixes Rurals, fa impossible que puguin complir les finalitats per a les quals originàriament han estat creades.

Repeteixo que en l'elaboració d'aquest Projecte han partici-

pat, hi ha hagut la col·laboració dels representants de tots els partits polítics i que l'objectiu final està a aconseguir no solament el redreçament de les cooperatives agràries, sinó el redreçament, que és més important, del sector que nodreix, principalment, de recursos financers aquest sector agrari.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Algun membre de la Comissió ha estat designat per presentar el Dictamen?

Bé, com que no hi ha esmenes a la totalitat, passem directament al debat i aprovació de l'articulat. A l'article primer hi ha una esmena, l'esmena número 1 del Grup parlamentari del PSUC, de modificació. Per a defensar-la, en nom del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, té la paraula el Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, si el senyor President no hi té inconvenient, defensariem conjuntament l'esmena número 1 i l'esmena número 4 de l'ordenació del Dictamen.

El Sr. PRESIDENT : No hi ha cap inconvenient, senyor Vives. És a dir, l'esmena a l'article segon, la número 4.

El Sr. VIVES : Exacte, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé.

El Sr. VIVES : Senyores i senyors Diputats, quan aquest Diputat venia avui cap a Barcelona per participar en el Ple, i, concretament, en el debat d'aquest Projecte de Llei, tenia el dubte de com centrar la discussió a l'entorn d'aquestes esmenes. He de confessar que tenia els meus dubtes, però he de confessar, això no obstant, també, que, després de la intervenció de l'Honorable Conseller d'Economia, no en tinc cap. Jo no cometré l'error de parlar de cap empresa concreta ni de cap societat cooperativa concreta, malgrat que hi és, com ell ha dit, en la gènesi d'aquest Projecte de Llei, o malgrat que, com va afirmar —jo crec que irresponsablement— el Conseller Carol a Reus aquest cap de setmana —va parlar fins i tot de xifres concretes, de préstecs concrets, a entitats concretes de Catalunya. Jo no aniré per aquí.

Efectivament, aquesta, això no obstant, cal dir que no és una llei qualsevol, però també cal dir, per deixar constància clara dels seus objectius que qui es pensi que estem discutint una llei de finançament del sector cooperatiu a Catalunya s'està equivocant. Aquesta no és, per tant —i aquí sí que hi ha plena coincidència amb les paraules de l'Honorable Conseller—, una llei per a finançar de forma global el cooperativisme a Catalunya ni, de bon tros, tot el cooperativisme agrari de Catalunya.

Nosaltres compartim plenament les exposicions, els plantejaments, que es fan a l'exposició de motius. Allí es parla de cooperatives agràries, eix al voltant del qual gira el sector agrari del país. D'acord. Parla de crisi en aquest sector. D'acord. Parla de manca de finançament adequat per a aquest sector. D'acord. Parla de descapitalització. D'acord. I parla de la necessitat d'establir compromisos per a la recuperació patrimonial de les cooperatives agràries. D'acord també. Per tant, en tant que coincidim en l'exposició de motius, en tant que coincidim que aquesta és una llei pensada per a resoldre un problema concret, però, a partir d'aquí, generar un finançament addicional per a empreses de cooperatives agràries, és en aquesta direcció en què nosaltres hem presentat aquestes esmenes.

Les hem fetes pensant que hi havia altres sortides al problema plantejat, sortides que no estaven, dissortadament, en mans ni del Parlament ni del Consell Executiu de la Generalitat, sortides que estaven situades —i cal dir-ho amb tota nitidesa i amb tota claredat— en el Govern de l'Estat, a Madrid, i a nosaltres ens dol que des d'aquest Govern, avui, s'adoptin solucions que en el terreny econòmic signifiquen entre vint i trenta vegades el volum que significa el problema concret que genera aquesta Proposició de Llei, mentre que per a Catalunya no s'hagi estat capaç d'arribar a fórmules de sortida en aquesta direcció. N'hi havia prou amb una signatura en idèntica línia, com s'ha fet amb una determinada entitat cooperativa de la província de Jaén, amb un problema molt més complicat que aquest, per a resoldre el tema econòmic d'una entitat concreta i altres fórmules de capitalització del cooperativisme agrari.

Ara bé, nosaltres no entenem, i aquest és el motiu concret de l'esmena número 1, com en una Llei que porta en el seu titular l'emissió de 2 000 milions de pessetes de deute públic per a la restructuració del sector de cooperatives agràries de Catalunya, apareix després, en el text articulat, l'expressió «i cooperatives de consum». Per què, aquesta sortida? Si es volia fer això, que evidentment això sí que no estava parlat entre les forces polítiques —haviem parlat només d'un sector determinat del món cooperatiu a partir d'un problema concret—, per què apareix de trasantó, sense sortir en el títol, enmig de l'article primer, «cooperatives de consum», ara «de consumidors», després de l'acceptació d'una esmena socialista? Per què no les cooperatives d'habitatge?, o les cooperatives d'ensenyament? O les cooperatives de treball associat? Respon això a una improvisació a l'hora de redactar el Projecte de Llei? Respon a pressions de determinats sectors de la societat? Respon a pactes establerts amb tal o tal força política, al marge del que s'havia parlat a la taula amb presència conjunta dels partits polítics? Nosaltres volem dir amb aquesta esmena que el PSU no vol apartar aquesta Llei del que és el seu origen, del que és la motivació profunda que l'ha portat fins aquí: la necessitat de resoldre un problema que no afecta una cooperativa concreta, un problema que afecta cent vint cooperatives en la seva gènesi, i, més enllà, obre possibilitats per a d'altres situades en altres indrets de Catalunya, i, per tant, defensàvem amb aquesta esmena que s'adeqüés el text de la Llei a la restructuració de cooperatives agràries.

Per tant, des del PSU, un sí rotund a la solució d'aquest problema concret, un sí a la presentació de qualsevol projecte de Llei, com anunciava fa pocs dies el Molt Honorable President de la Generalitat —i esperem que no respongui a un incompliment més entre els, que s'han fet des del Consell Executiu—, a la presentació d'una Llei general de finançament del sector cooperatiu, de tot el sector cooperatiu, amb totes les cooperatives en el seu interior en aquesta Cambra. Però un no a pedaços d'aquest tipus, un no a pactes o a pressions o a improvisacions no suficientment explicades a tots els Grups que participàvem en aquesta discussió. Però entengui's bé: nosaltres, que no volem privar ningú de l'accés a aquestes línies de finançament i que entenem que la presentació d'aquest Projecte de Llei pot ser un punt important a reflexionar i a partir del qual presentar aquest projecte global de finançament per al sector cooperatiu a Catalunya —que entenem que no és aquesta Llei precisament—, i amb la voluntat de no ficar

pals a les rodes o que algú no ens pogués malinterpretar, anunciem, senyor President, la retirada de les esmenes número 1 i número 4 del text del Dictamen.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Havent estat retirada aquesta esmena número 1, com també la número 4, no és procedent, doncs, cap torn en contra, i passem directament a la segona esmena que hi havia sobre aquest article —article primer—, que és l'esmena número 2, del Grup parlamentari de Centristes, proposant l'addició d'un apartat tercer.

Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Pedrós.

El Sr. PEDRÓS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, nosaltres, a la vista del text d'aquest Projecte de Llei, manifestàvem la nostra preocupació, perquè, és clar, l'article 1 ens deia que «s'autoritza una emissió de 2 000 milions de deute públic», i quina era la finalitat? Amb la finalitat de finançar crèdits per a les cooperatives agràries de primer i segon graus —aquesta és la finalitat confessada—, després hi havia un problema que ens preocupa, perquè el mateix text diu —si els senyors Diputats ho volen llegir— que «manquen —es refereix a les cooperatives agràries de primer i segon graus a les quals s'ha de concedir crèdits, diu el text— d'una estructura financera adequada i tenen viabilitat futura». És clar, si manquen d'una estructura financera adequada —ho diu el Projecte, no ho diu l'esmena—, però s'estima que tenen viabilitat futura, en el terreny financer cal ser molt curós amb l'ús dels fons en els crèdits que es concedeixen. Aquesta cura passa per atendre d'una manera satisfactòria els riscos.

Les entitats financeres, i tots ho sabem perfectament, tenen limitacions materials, formals i unes altres de la seva pròpia iniciativa per tal de dispersar els riscos, limitant els riscos. Per tal de limitar el risc, nosaltres hem presentat aquesta esmena que ha arribat al si d'aquest hemicicle, que diu: «En cap cas una sola cooperativa agrària no podrà rebre crèdits superiors a 200 milions de pessetes.» Efectivament, això, que és el 10% de tota l'operació, significa ja una concentració de risc important. S'hauria de pensar a reduir més el risc. És clar que amb aquesta funció hauríem de pensar que hi ha temes realment importants a resoldre, dels quals no hi ha una especificació clara respecte a com es farà això.

Es diu a l'article 2 quines són les condicions per tal de sol·licitar el crèdit; es diu, més endavant, que hi haurà un determinat seguiment, però inicialment les empreses cooperatives agràries que puguin rebre, en definitiva, aquests crèdits tenen —ho diu el Projecte de Llei— una estructura financera inadequada, manquen d'una estructura financera adequada. Aleshores, cal introduir aquest tipus de consideració, a fi i efecte que aquestes cooperatives actuïn amb un esforç addicional, aportin diners, es capitalitzin; aquest és una mica el criteri que vam aprovar recentment en aquesta mateixa casa amb la Llei de Cooperatives. Aquestes cooperatives no tenen, ara com ara, una estructura financera adequada perquè han tingut pèrdues importants, i aquestes pèrdues importants exigien que s'anés amb molta cura de repartiment de crèdits. Cal que recuperin, mitjançant un esforç adequat, no sols les seves taxes de capitalització, sinó l'equilibri financer de cada un dels exercicis, perquè, si no els problemes de la manca d'una estructura financera adequada se seguiran repetint permanent-

ment, i, en darrer terme, la Generalitat estarà incorrent en riscos realment grans.

Aquest ha estat un tema que jo agraeixo —de manera diferent de com ho ha fet el Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula—, jo agraeixo la breu i realment clarificadora i a la vegada compromesa intervenció anterior de l'Honorable senyor Conseller d'Economia i Finances, perquè ell ha tocat el tema directament. Ha esmentat —jo no ho faré— quina és l'entitat que és destinatària específica de la major part del crèdit, donada la importància d'aquesta entitat, donada la seva posició realment bàsica de cruïlla en mantenir en bon funcionament tots els processos de comercialització a tot un conjunt de comarques molt importants de Catalunya, i amb finalitat, exclusivament, de facilitar una decisió. Un projecte de llei que encara que tingui contingut econòmic és exclusivament un tema de naturalesa política i social molt considerable, contràriament al que seria mantenir-nos en un nivell de tecnicisme econòmic i financer, nosaltres, el Grup parlamentari de Centristes, tampoc no volem posar dificultats en aquest terreny, i, aleshores, entenent que la Generalitat en la resta de l'articulat d'aquest projecte farà —perquè així ho diu— una acció suficient per a garantir el bon fi dels fons públics de la Generalitat intermèdia, concedint crèdits a aquesta i a d'altres entitats cooperatives per la seva importància, retirem l'esmena presentada en aquest Ple.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Havent-se retirat l'esmena, evidentment no hi ha el torn en contra, i podem passar, doncs, a la votació de l'article primer, segons el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, article primer, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'article primer ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem, ara, a l'article segon al qual només queden dues esmenes, l'esmena número 3, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, de supressió, i l'esmena número 5, d'addició, del Grup parlamentari de Centristes.

Per a defensar l'esmena d'Esquerra Republicana té la paraula el Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY : Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'esmena que nosaltres havíem presentat amb el número 6 és la que fa referència a l'apartat d) de l'article 2, en el qual, després de dir : «del qual es desprengui la seva viabilitat futura i en millora de la productivitat i el compromís de manteniment global dels llocs de treball», nosaltres demanàvem la supressió del «compromís de manteniment global dels llocs de treball».

Demanàvem aquesta supressió perquè nosaltres entenem que, a part de la bona gestió que hi pugui haver en una cooperativa o mala gestió, efectivament la viabilitat depèn, en última instància, de la productivitat, i aquesta productivitat, aquesta millora de la productivitat només es pot aconseguir o bé per un augment de la producció de cada persona que hi treballa —la qual cosa només es pot assolir, al mateix temps, amb una reducció de plantilla—, o bé augmentant la producció. Si es redueix la plantilla es crea, evidentment, un problema greu per als treballadors implicats; si s'augmenta la producció la via-

bilitat està determinada per les possibilitats de mercat, i això no és gens fàcil que es produeixi en la situació econòmica actual, que es caracteritza per una fallida progressiva dels mecanismes que regulen el mercat.

Per això nosaltres havíem mantingut aquesta esmena, i hauríem presentat una esmena transaccional que no serà possible, havent retirat el Partit Socialista Unificat de Catalunya l'esmena número 7, perquè, naturalment, havia de ser transaccional de les dues, i en conseqüència, abans d'optar per mantenir l'esmena la retirarem i donarem suport al text del Dictamen.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aquesta esmena, havent estat retirada, passem, doncs, a l'esmena del Grup parlamentari de Centristes, d'addició d'un nou apartat. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Pedrós.

El Sr. PEDRÓS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, bé, aquesta esmena nostra consistia a intentar addicionar —però jo diria que des d'una addició que en part és una precisió tècnica i en part és una addició de garanties. Al final de l'article 2, el segon dels paràgrafs del Projecte de Llei, tal com ens va sotmetre el Consell Executiu el Projecte, diu : «2. Per a la concessió dels crèdits han de constituir-se garanties suficients —garanties suficients— a favor de la Generalitat.» Bé, tothom que treballa en el món de l'activitat empresarial o qui no hi treballa però demana, aixeca crèdits de qualsevol institució financera per a comprar-se un habitatge, per a aplicar en el que sigui sap què signifiquen «garanties suficients».

Aleshores, nosaltres creiem que originàriament s'havien de suavitzar aquestes garanties, donant-hi flexibilitat, però s'havien d'especificar, a més de flexibilitzar-les. Per això vàrem redactar l'esmena; l'esmena diu : «Les esmentades garanties —aquelles que el Projecte diu que han de ser suficients—, «qualsevol que sigui la seva naturalesa» —és a dir, les garanties tant podien ser de naturalesa mobiliària, de naturalesa immobiliària com de naturalesa personal, i també, mitjançant l'aportació, si fos el cas, de garanties de naturalesa financera, mitjançant avals de terceres persones. És clar que així es flexibilitzaven d'acord amb el que, genèricament, la legislació mercantil estableix com a possibilitats de garanties. Però, fos quina fos la seva naturalesa, el fet que les garanties siguin suficients implica que la suma de totes les garanties aportades a l'hora de la concessió del crèdit no sigui una xifra inferior a l'import del crèdit. Nosaltres fins i tot anàvem més enllà; nosaltres anàvem més enllà amb la idea de dir que, com succeeix normalment en la pràctica dels procediments judicials, en la pràctica dels procediments econòmics i administratius, que, per tal de garantir i suspendre l'actuació executiva de l'Administració pública, s'han de deixar garanties per al principal que és en discussió, més el 25% d'aquest principal; moltes vegades, en establir garanties, es va més enllà del nominal perquè siguin suficients, afegint a aquestes garanties una determinada quantia que cobreixi el bon fi, tant del principal com dels interessos i les despeses d'efectuar actuacions de demanda, actuacions judicials per tal de garantir recursos, i aquesta ha estat la nostra posició, d'especificar aquestes garanties.

Per la mateixa raó, de tota manera, ja hem dit abans —ho he dit jo mateix abans— que nosaltres entenem que, amb la breu, però absolutament concreta i adequada intervenció de l'Honorable senyor Conseller d'Economia i Finances, s'ha especificat davant d'aquest hemicicle que això és el que nosaltres volíem, el contingut efectivament polític del tema de què estem tractant, la necessitat d'acollir-ho socialment i políticament, deixant aleshores de banda —fins a on això és possible— el tema dels requisits i de les garanties econòmiques i financeres, i entenent, a més, que on diu : «garanties suficients a favor de la Generalitat», això ja significa, no explícitament, però sí implícitament, que amb les garanties es dona cobertura al cent per cent del crèdit que s'hagi de concedir a totes i cada una de les cooperatives agràries de primer i de segon grau que es puguin finançar mitjançant crèdits que concedeixi la Generalitat, d'acord amb aquest Projecte de Llei, nosaltres estem disposats —i en aquest moment ho fem— a retirar l'esmena per tal de donar pas a una solució operativa a aquest problema greu i important, i d'urgent resolució, que tenim entre mans.

Moltes gràcies.

(La I. Sra. Vice-presidenta Primera passa a ocupar momentàniament la Presidència.)

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA : Havent estat retirada l'esmena no hi ha, per tant, cap torn en contra, i al mateix temps, havent estat retirades totes les esmenes a l'article 2, passem, doncs, a votació el text del Dictamen, i tenint en compte que tampoc a l'article 3 no hi ha cap esmena, passarem a votar, doncs, els articles 2 i 3 del text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

El text del Dictamen, en els seus articles 2 i 3, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 4 hi ha presentada una esmena, hi havia presentada una esmena del Grup parlamentari del PSUC, i, al mateix temps, hi ha estat presentada una transaccional que porta la signatura de tots els Grups parlamentaris; per tant, s'entén que està admesa a tràmit. El senyor Secretari en donarà lectura.

El Sr. SECRETARI PRIMER : Es tracta d'afegir, en el primer punt de l'article 4, després de «Llei de Finances Públiques de Catalunya», el següent : «De forma concreta, els serà d'aplicació allò que estableix l'article 54 d'aquesta Llei.»

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA : Hi ha algun torn a favor, per a presentar l'esmena transaccional? *(Pausa.)* Doncs, passem, per tant, a la votació d'aquesta esmena transaccional.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

L'esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem, doncs, ara, a votar el text del Dictamen en el seu article 4, amb aquestes modificacions.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord

amb el text del Dictamen per a l'article 4, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

L'article 4 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Queden només, ja, les Disposicions Finals Primera, Segona i Tercera, a les quals no hi ha presentada, tampoc, cap esmena, així com l'Exposició de Motius i el Títol.

Passem, doncs, a votació tot aquest text.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord?

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Bé, les Disposicions Finals Primera, Segona i Tercera, l'Exposició de Motius i el Títol han estat aprovats per unanimitat dels presents.

I ara, per a explicació de vot, el senyor Armet, en nom del Grup dels Socialistes, té la paraula.

El Sr. ARMET : Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, el Grup Socialista ha votat afirmativament aquesta Llei per la qual s'autoritza una emissió de 2 000 milions de pessetes de deute públic per a la reestructuració del sector de cooperatives agràries de Catalunya.

El Grup Socialista vol puntualitzar, per estricte respecte al que són els continguts legislatius, que no farà esment de cap tipus de contacte o de voluntat expressada al marge del que són les actuacions pròpiament parlamentàries, així com tampoc no farà esment d'aspectes concrets del cooperativisme agrari que ens poden preocupar i que possiblement han portat a fer aquesta Llei, però sí que és cert que, davant de problemes greus, o de problemes que són damunt de la taula, convé trobar la solució adequada, i des d'aquest punt de vista sí que vull dir que, de la mateixa manera que el Grup Socialista assenyala, en tot moment, que en aquest Parlament hi havia, al seu moment, majories parlamentàries estables —allò que nosaltres havíem denominat un front conservador—, davant d'un problema que afectava sectors socials importants, on la presència i la sensibilitat dels socialistes sempre hi ha estat present, aquest problema no era aliè a la nostra responsabilitat. D'una forma o d'una altra, com altres Grups, hem tingut una actuació no solament constructiva sinó llançant tot un conjunt de suggeriments per arribar a bon fi amb aquesta Llei.

Nosaltres creiem que aquesta Llei té l'avantatge que es planteja sota una lògica de fluxos de fronts diferenciats davant d'un problema estrictament de característiques financeres entre cooperatives de crèdit i entre caixes rurals. Des d'aquest punt de vista, convé que aquest Parlament sàpiga que el que s'està fent és una emissió de deute públic que tindrà una durada i un tipus d'interès que són els habituals, en aquests moments, en el mercat, i que es fa un refinançament, via crèdits, amb un límit màxim de vint-i-cinc anys. Això té un cost econòmic que es pot avaluar des de la perspectiva de subvenció indirecta o que es pot avaluar —si ho contemplem des de la perspectiva del tipus d'interès— com una prima de tipus d'interès. Això és el que s'està fent en aquest procés.

La nostra preocupació fou la següent : en primer lloc, instar en tot moment que, si hi havia solucions que s'anaven adoptant a nivell de l'Estat —i vull dir també amb molta claredat

que per als socialistes els temes de caixa rural, OTEC, o Caixa Cooperativa Provincial Agrícola de Jaén no tenen res a veure amb la situació del cooperativisme agrari a Catalunya, però sí que és cert que, si hi havia enfocaments que es feien des de la perspectiva de l'Estat, pel que podia fer referència al món cooperatiu —, convenia que el Consell Executiu hi fos present, hi estigués atent, i veïés, realment, si aquestes solucions podien ser extrapolables a la realitat del nostre cooperativisme, avui, a casa nostra.

És a dir, seria una concepció equivocada de l'autonomia pretendre buscar solucions pròpies, que d'una forma o d'una altra hipotequen la capacitat d'endeutament de la Generalitat de Catalunya, quan hi ha solucions a nivell de l'Estat. És a dir, d'una forma o d'una altra, entendre que la competència exclusiva, o entendre que la responsabilitat exclusiva que ens volem atribuir vol dir que l'Estat, en molts casos, no ha de fer cara a possibles responsabilitats, o, en algun cas, a possibles actuacions de l'Estat, seria una forma de no entendre que caldrien recursos de l'Estat o que es podrien canalitzar recursos de l'Estat a Catalunya. Per tant, lògicament, no solament la nostra autonomia, sinó Catalunya en el seu conjunt quedaria afavorida amb una política en aquest sentit. Per tant, preocupació i atenció del Consell Executiu davant del que es pugui desenvolupar en el sector cooperatiu.

En segon lloc, vull considerar que és positiu que aquests crèdits siguin concedits sota l'acord de tres Conselleries. És a dir, vol dir que hi ha una tutela del Consell Executiu forta, perquè hi ha tres Conselleries que han d'arribar a un acord: Economia i Finances, amb una vessant, per tant, més de tutela financera dels fons de la Generalitat de Catalunya, la sectorial que li correspon, que és la Conselleria d'Agricultura, i la Conselleria de Treball per als temes específics de cooperativisme.

Nosaltres veiem molt positiu —i ha estat una de les nostres obsessions més clares en tractar d'aquest problema— tot el que fa referència a l'article segon, apartat primer, d), quan es parla del pla de restructuració econòmica i financera de la cooperativa del qual es desprengui la seva viabilitat futura en millora de la productivitat i el compromís de mantenir globalment els llocs de treball.

Creiem que aquest és un element de reflexió, és un element d'orientació, és un element de limitació a les solucions que es puguin dur a terme, si no hi ha aquest pla de restructuració econòmica i financera, i aquest pla no és una realitat en abstracte, sinó que és una voluntat de gestió dels mateixos cooperadors, dels quals a nosaltres ens consta la maduresa i la responsabilitat amb què estan adoptant en aquests moments resolucions concretes pel que afecta el sector cooperatiu.

També nosaltres estem satisfets que es parli de garanties suficients a favor de la Generalitat, no assenyalant el nivell de les garanties, però és lògic que, des de la perspectiva del sector públic, quan hi ha una política creditícia o una política d'ajut, es vulguin cercar garanties. Des d'aquest punt de vista, estem contents que s'hagi pogut introduir l'aspecte que diu: «garanties suficients».

També estem contents que en l'article 4, primer, es pugui parlar del que denominariem següentment constant del Consell Executiu, tutela constant del Consell Executiu davant d'un fet que té una dimensió econòmica important i que necessita

aquesta capacitat de tutela perquè, en última instància, són fons públics que ajuden al redreçament del sector cooperatiu, la qual cosa vol dir que tot el que fa referència i el que ordena la Llei de Finances Públiques de Catalunya siguin instruments que el Consell Executiu posi en marxa per tal de tutelar la bona marxa de l'operació.

També estem molt contents —també vull dir-ho amb molta claredat— d'una esmena que nosaltres hem defensat —que el darrer dia aprovarem en la Llei de Cooperatives— i que fa referència que «el Consell Executiu de la Generalitat ha d'informar el Consell Superior de la Cooperació, el qual actuarà en el marc de les seves competències». Què vol dir? Que no passem d'un tema concret, encara que... d'una dimensió important, i no només analitzant aquest tema concret, sinó que aquest tema concret és un tema que en tot moment pot i convé que conegui el Consell Superior de la Cooperació, convé, per tant, que n'estigui informat, i convé, per tant, que assumeixi les funcions que li assenyala la Llei de Cooperatives. Creiem que aquest és un element que, si més no, dona una força a aquesta Llei, en el sentit que reforça la presència del món cooperatiu en tot allò que pugui fer referència als ajuts a cooperació.

En línies generals voldríem dir que aquí s'ha plantejat una resposta especial a un problema greu plantejat, que aquí s'ha plantejat una responsabilitat dels socialistes en actuar cercant solucions viables, des del punt de vista tècnic, però recordant que hi ha dos elements que s'han reforçat, que són el pla de restructuració i les garanties suficients.

Vull recordar també que els socialistes creiem que, si hi ha solucions determinades que poden afectar el món cooperatiu, que sorgeixin del Govern de l'Estat, convé que el Consell Executiu hi estigui atent per a donar les solucions adequades. Seria un greu error tancar-nos nosaltres mateixos i no rebre algun tipus d'ajuts que estan dins d'una perspectiva global. I vull dir també, per fi, que la satisfacció que nosaltres tenim en aquest tema no és espectacular, ni de bon tros. En última instància, el que els socialistes considerem és que s'ha trobat una solució operativa a un problema complex; que no és la solució que a nosaltres ens hauria agradat, estrictament, que és una solució que possiblement deixa molts interrogants oberts, que és una solució que, d'una forma o d'una altra, si tinguéssim mecanismes institucionals, no seria la mateixa Generalitat qui fa els crèdits sinó que serien institucions interposades; que, per tant, no és una solució pulcra, però això sí que no és una responsabilitat dels qui hem ajudat a donar la solució al problema, sinó que això és una responsabilitat global del Consell Executiu, que no s'ha dotat d'aquells mecanismes financers que puguin permetre un distanciament del que és l'actuació creditícia o avaladora de la Generalitat en el seu conjunt, del que seria l'actuació d'un organisme autònom prefigurat per a atendre solucions d'aquest tipus.

Des d'aquest punt de vista, per tant, nosaltres ens mantinem amb una actitud d'expectativa, vigilant de l'execució d'aquest tema, satisfets per haver col·laborat a trobar una solució i, en última instància, amb una confiança absoluta que aquest tema no és un tema que resoldrem des de la perspectiva d'un Consell Executiu que tutelarà amb més o menys força, sinó de la voluntat dels mateixos cooperadors a emprendre, com s'ha emprès ja, una actitud ferma i responsable, de voluntat de

gestió, honesta i transparent, i que aquest és l'eix fonamental que pot permetre que el plantejament financer que avui es fa aquí —i per això parlo des d'una perspectiva financera i no des d'una perspectiva estricta del cooperativisme— que permetrà, com dic, tirar endavant aquesta Llei i permetrà, en última instància, que el sector de cooperatives agràries de Catalunya pugui gaudir d'un ajut del qual coneixem l'abast, d'un ajut que creiem que és proporcionat, i, en última instància, per tant, haurem fet un servei, sense cap mena de dubte, al sector de cooperatives, en l'espera d'una regulació global de Llei de Cooperatives i en l'espera d'allò que diu la Llei de Cooperatives d'ajuts concrets pel que fa als coeficients obligatoris de les Caixes d'Estalvis i altres mesures que es contemplen.

Des d'aquest punt de vista, senyores i senyors Diputats, nosaltres considerem que s'ha fet un petit pas endavant, i en aquest pas endavant, almenys nosaltres, hi hem col·laborat d'una forma al més eficient possible.

Gràcies, senyores i senyors Diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot? El Diputat senyor Maties Vives, en nom del Grup del Partit Socialista Unificat.

El Sr. VIVES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument, nosaltres sí, per explicar quina ha estat la filosofia del nostre Grup parlamentari en relació amb la recerca de solucions al problema que està en la gènesi d'aquest Projecte de Llei, en aquest moment ja Llei del Parlament de Catalunya, així com en el plantejament idèntic, perquè no pot ser d'altra forma, en relació amb casos similars de cooperatives, d'entitats, de societats pertanyents a aquest mateix sector.

Al Partit Socialista Unificat de Catalunya ens preocupaven fonamentalment tres qüestions. En primer lloc, recuperar la confiança dels associats, i ens preocupa constantment aquest tema, perquè sense la confiança dels associats no hi ha cooperativa que pugui tirar endavant, tingui o no tingui resolt tal o tal problema econòmic que en un moment determinat li pugui aparèixer. I és evident que això —en el cas concret gènesi d'aquest Projecte hi havia un pas endavant en la renovació del seu consell rector—, és evident que això desfermava unes expectatives en el conjunt de cooperatives; és evident, per tant, que recuperàvem a poc a poc la confiança d'aquests associats a tirar endavant una entitat que no és mare sinó filla d'aquestes cooperatives, però que, en definitiva, és la que els permet de canalitzar, a través seu, un volum de comercialització que és la condició o la clàusula *sine qua non* de la seva mateixa existència. Però nosaltres som plenament conscients —i amb això tanquem aquest primer punt— que la confiança dels associats en els organismes rectors és, en darrer terme, un problema de rendibilitats, i que en aquest sentit en la línia empresa amb aquest Projecte de Llei, en determinades línies que es marca-ven amb esmenes de l'oposició en els Pressupostos del 82 i en el que serà la filosofia bàsica del nostre Grup parlamentari de cara al Pressupost del 1983 hi ha d'anar aquesta voluntat política de recuperació de confiança i de fer possible la sortida de la crisi per la via d'incrementar la rendibilitat d'aquestes societats.

Segon tema central de preocupació : resoldre el problema de finançament, capitalitzar aquestes cooperatives, treure-les de la situació de crisi en la qual es trobaven col·locades. I és

evident, senyores i senyors Diputats, que aquest és un problema la solució del qual no pot caure del cel; és, en definitiva, una opció de govern determinada. I nosaltres, quan hem contemplat, al llarg de les converses tingudes avui aquí, que hi ha una voluntat del Parlament, que hi ha una voluntat de tots els Grups parlamentaris de fer una opció inequívoca, clara, legislativa, a favor del suport i del manteniment d'aquest tipus de societats, és evident que ens sentim jo diria que cofois, moderadament cofois amb aquesta Llei, de contribuir a tirar endavant aquest aspecte important de la recuperació d'aquesta mena d'entitats. Entenem, per tant, que queda resolt, o que es fica fil a l'agulla per a resoldre aquest segon problema important d'aquest tipus de cooperatives.

I, en tercer lloc, una millora en la gestió d'aquestes entitats. Nosaltres entenem que aquí és on avui està situat el repte. Resolt el problema de la confiança, en vies de solució el problema econòmic, és evident que res d'això no fóra suficient si no hi hagués una millora en la gestió, si no hi hagués una transparència més clara en les actituds dels organismes rectors d'aquestes entitats, si no hi hagués un determinat grau de programació econòmica amb objectius clars i definits, i és evident que tal com queda la Llei tot això hi està recollit, tot això està contemplat, i l'acció tutelar del Consell Executiu de la Generalitat, sigui quina sigui, sobre les entitats receptores dels crèdits que es desprenen d'aquest Projecte de Llei és la més ferma garantia que això tirarà endavant.

Nosaltres estem satisfets de la incorporació de la nostra esmena número 3, en el sentit que en el pla de viabilitat a aportar per a l'obtenció del crèdit per a les cooperatives de segon grau, hi haurà un compromís, encara que sigui velat, encara que sigui un compromís addicional el que adquireix la mateixa cooperativa de segon grau, de totes les cooperatives de primer grau que li donen suport, perquè, en definitiva, aquesta entenem és la via de recuperació de la confiança, de resolució del problema econòmic i de millora de la gestió.

Nosaltres, amb aquesta voluntat, sentint-nos satisfets del resultat final d'aquest Projecte de Llei, voldríem dir, això no obstant, com hem fet a la intervenció per a la nostra primera esmena, que restem en l'espera que aquest Projecte de Llei serveixi per al finançament de tot el sector cooperatiu de Catalunya, que hi estem en l'espera perquè l'entendem necessari. Per tant, compremem, pensem, millor dit, que serà voluntat del Consell Executiu portar-nos-el com més aviat millor. Mantenim sobre això, tanmateix, seriosos dubtes, els mateixos dubtes que mantenim quan veiem que en un projecte de llei per a restructuració del sector de cooperatives agràries de Catalunya l'Honorable Conseller d'Agricultura no és present, com tantes altres vegades, a la sala per participar en aquest debat.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot? El senyor Pedrós en nom del Grup de Centristes.

El Sr. PEDRÓS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, nosaltres, després del que ja hem anat explicant al llarg del debat, respecte a les esmenes presentades, mantingudes i després retirades, per prestar la nostra incondicional col·laboració a resoldre aquest urgent problema, voldríem fer avinent només alguna cosa que al llarg del debat no s'ha dit i que tampoc no s'ha dit després, en l'explicació de vot, que és

la següent. A la Generalitat aquesta operació li costa, els primers anys, al voltant de 150 milions de pessetes cada any, perquè aquesta és la diferència entre el que la Generalitat percebrà dels crèdits a instrumentar i el que a la Generalitat li costarà col·locar en el sistema financer, en les condicions habituals, aquestes quantitats. Després, aquests 150 milions de subvenció implícita que cada any aniran incidint sobre el Pressupost de la Generalitat s'aniran reduint, i després del termini d'amortització de l'emissió de deute públic, la Generalitat anirà recuperant els diners, però això és a molt llarg termini. Vol dir que la Generalitat fa un esforç important, l'esforç que el problema mereix. Però voldríem, estaríem nosaltres, des de Centristes, molt satisfets que això s'entengués ben bé pels responsables de les cooperatives agràries. És un esforç que fa tot el poble de Catalunya per resoldre uns determinats problemes. Altres vegades l'esforç és per fer front a altres problemes o a altres necessitats, i és clar que tots, solidàriament, hem de sortir a resoldre els problemes de tots els ciutadans de Catalunya. Però crec que els primers interessats a recuperar una estructura financera adequada, a fer que les cooperatives readquireixin el nivell econòmic d'equilibri amb els seus comptes de resultats, al llarg dels uns i els altres exercicis, són, fonamentalment, els socis operadors membres d'aquestes cooperatives, per tal que aleshores puguin continuar tenint fermes, fortes i riques les seves activitats, i que, per molts anys, puguem tenir a l'economia de Catalunya la seva participació i la seva col·laboració. Però pensin que ara com ara, aquest equilibri, encara no el tenen resolt i estan davant d'un repte que els obliga a esforçar-se molt aquests anys.

Jo confio, el Grup parlamentari de Centristes confia molt i fa un vot de confiança respecte a aquesta solidaritat de Catalunya envers el món agrari però encara fa un vot de confiança més gran en aquest món agrari, respecte a la responsabilitat que ara contrau, que és de naturalesa doble: d'una banda, resoldre els seus problemes, a partir d'ara, amb l'ajut que això significa, i, d'altra banda, no tancar la porta amb una actuació responsable al que seria aleshores no tan ben vist des d'aquesta Cambra, si aquesta operació financera no pogués arribar a un bon fi, perquè, a mesura que es fan operacions excepcionals quan les circumstàncies excepcionals ho exigeixen, al final, els ciutadans no estan disposats a fer-ho sempre, d'una manera incondicionada per tothom, en tots i cadascun dels problemes. Aquesta és la primera actuació excepcional, l'excepcionalitat del cas és merescuda, i és just i és necessari que tots mostrem solidaritat en aquest terreny. Però cal que pensin tots que en tant que ells resolguin els seus problemes —són prou adults i jo confio que ho faran prou bé—, això no ens ha de barrar la possibilitat que en el futur, des d'aquesta Cambra, es puguin instrumentar altres solucions excepcionals per a casos d'excepcional necessitat i urgència, com aquest, perquè això permetrà garantir a tots la serietat respecte a les nostres actuacions, aquí i davant de tot el món.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? El senyor Parera, en nom del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. PARERA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, avui crec que hem fet un pas endavant, important, de suport a un problema, com molt bé ha explicat el senyor

Conseller d'Economia i Finances en fer la presentació d'aquest Projecte. És un pas important perquè és un problema que ve de lluny i un problema que hem afrontat globalment. I això vol dir que les màximes institucions de casa nostra han donat sortida a aquest greu problema. I també haig d'agrair la retirada de les esmenes que els diferents Grups havien presentat, que ha significat que l'objectiu clar i concret de la finalitat de la Llei no ha quedat modificat. No crec pas que, d'emissions d'aquestes, en la nostra societat se n'hagin de fer cada dia, però avui sí que amb aquesta aprovació hem fet costat a un sector que està en dificultats. I nosaltres creiem plenament que els donem un vot de confiança i estem convençuts que, de cara al futur, sabran, amb la serietat que els caracteritza, poder tirar endavant. I així, es podrà aconseguir que aquest sector que, si l'analitzem, veiem que és un sector fins i tot marginat de la societat catalana, un sector històric, en què l'Executiu i la resta de grups confien, pugui arribar a conquerir en el futur una força de competitivitat. Perquè això també s'ha de dir: s'ha de dir que és un sector que, de cara al futur, té possibilitats, i aquestes possibilitats tots esperem que puguin portar per al conjunt del país, també, bones conseqüències.

Aquí hi ha hagut una cosa que no m'ha agradat, que ha estat dir que lamentava la presència d'un Conseller, i concretament, del Conseller Carol. Això, com saben molt bé els senyors Diputats, com saben molt bé els membres de les cooperatives aquí presents, la inquietud demostrada al llarg de molt de temps per l'Honorable Conseller senyor Carol, conjuntament amb els altres Consellers demostrada per tothom, manifesta que no és pas que el Conseller se'n renti les mans, sinó tot el contrari, que ha estat un puntal important per aconseguir el que hem aprovat avui, i, per tant, jo ja per acabar, crec que això és un reforç seriós de finançament, del qual se n'ha de desprendre no solament la capitalització de les cooperatives, sinó també la de les Caixes Rurals, una inversió important de 2 000 milions de pessetes amb unes despeses, com han sentit aquí, que inicialment signifiquen 150 milions de pessetes, que el pressupost de la Generalitat de Catalunya haurà d'invertir els primers anys, que es recuperaran després de molts d'anys, però jo crec que és de justícia que a aquest sector avui se li pugui fer aquest ajut. Perquè és un sector que en el passat ha contribuït d'una manera especial a donar suport al conjunt de la societat catalana; és un sector històric, que, per tant, tenia un problema, i aquesta solució és el que li dona la possibilitat de poder, en el futur, ser competitiu. Per tant, nosaltres, el Grup de Convergència i Unió, estem molt satisfets i confiem plenament en aquestes cooperatives que podran i sabran fer un gran ús i trobaran una sortida i un ajut importants en l'emissió que acabem d'aprovar.

Moltres gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot?

Proposta de Proposició de Llei sobre la concessió a la Generalitat de Catalunya d'un tercer canal de televisió de titularitat estatal

No havent-hi cap més explicació de vot, passem doncs, al punt següent de l'ordre del dia, que és: debat i votació del dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre la proposta de Proposició de Llei a presentar al Congrés dels Diputats, que

autoritza el Govern a atorgar la concessió a la Generalitat de Catalunya d'un tercer canal de titularitat estatal.

Aquesta proposta va ser presentada conjuntament per tots els Grups; per tant, en aquest cas, no hi ha presentació de la iniciativa pel Consell Executiu, i ¿la Comissió ha encarregat algú de presentar el Dictamen? No. Molt bé, doncs podem passar directament a l'articulat.

En aquest cas, l'única esmena presentada és una esmena tècnica que presenten tots els Grups a l'article tercer. Per tant, podem votar directament els articles primer i segon de l'articulat.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Els articles primer i segon del Dictamen han estat aprovats per unanimitat dels presents.

A l'article tercer hi ha una esmena tècnica d'addició que porta la signatura de tots els Grups parlamentaris i de tres Diputats no adscrits. El senyor Secretari hi donarà lectura.

El Sr. SECRETARI TERCER : Esmena d'addició a l'article tercer. Es tracta d'afegir en el punt on diu : «especifica per al territori de Catalunya, emesa per la segona cadena UHF de televisió espanyola, abans de la posada en funcionament del nou canal de TV, d'acord amb el que disposa l'esmentada Disposició Transitòria vuitena de l'Estatut».

El Sr. PRESIDENT : Com poden haver vist les senyores i els senyors Diputats, es tracta d'una esmena tècnica justificada perquè es tracta d'adequar exactament el text al contingut de l'Estatut i era necessari fer-ho.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena tècnica d'addició a l'article tercer, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena tècnica llegida ha estat aprovada per unanimitat dels presents. I ara, no havent-hi altres esmenes jo proposaria de votar el Dictamen per l'article tercer, l'article quart, l'article cinquè, l'article sisè, l'article setè, l'exposició de motius i el títol de la Proposició de Llei conjuntament.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen dels articles tercer, un cop incorporada l'addició indicada, quart, cinquè, sisè i setè, exposició de motius o introducció i Proposició de Llei, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Bé, tractant-se d'una Proposició de Llei a presentar al Congrés dels Diputats, encara que ha estat aprovat l'articulat i tota la resta per unanimitat dels presents, passem a una votació final, en la qual, com indicava abans, cal la majoria absoluta.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la totalitat d'aquesta Proposició de Llei, que es posin drets.

Hem de comptar, de manera que hauran d'estar drets uns moments.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Bé, la Proposició de Llei que autoritza el Govern a atorgar la

concessió a la Generalitat de Catalunya d'un tercer canal de televisió de titularitat estatal ha estat aprovada en votació final per 99 vots a favor, cap en contra i cap abstenció. Per tant, com que 99 vots excedeixen la majoria absoluta, la Proposició queda aprovada.

Suposo que, tractant-se d'una proposta que havia estat presentada conjuntament per tots els Grups parlamentaris i a la qual no hi ha hagut cap esmena amb l'excepció de l'esmena tècnica que hem vist, i absoluta unanimitat en les votacions, no hi ha explicacions de vot (*Pausa.*)

Moltes gràcies.

Aleshores, tenint en compte que la llargada de l'ordre del dia, de tota manera, faria impossible acabar aquesta sessió en el dia d'avui, i donada l'hora que és, suspendrem la sessió fins aquesta tarda a dos quarts de cinc.

Se suspèn la sessió.

(*És un quart i vuit minut de dues. La sessió es reprèn a tres quarts i set minuts de cinc de la tarda.*)

Interpellació al Consell Executiu sobre la política d'aquest en relació amb la incompatibilitat de retribucions

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió. El punt següent de l'ordre del dia és la interpellació al Consell Executiu sobre la política d'aquest en relació amb la incompatibilitat de retribucions. Interpellació que, en principi, ha de formular el Diputat senyor Lluís Armet, del Grup Socialista. El senyor Armet té la paraula per al torn d'exposició.

El Sr. ARMET (*de l'escó estant*) : Senyor President, des de l'escó. Aquesta interpellació sobre les incompatibilitats, que va presentar el Grup Socialista, la seva motivació era conseqüència d'unes notícies sorgides als mitjans de comunicació i que podien afectar un càrrec parlamentari. Com que després, en els mateixos mitjans de comunicació s'ha produït un desmentiment per la persona afectada per aquesta interpellació, el Grup Socialista considera que hi ha hagut les explicacions pertinents en relació amb aquest tema i retira la interpellació.

Gràcies, senyor President.

Interpellació al Consell Executiu sobre política de traspassos de competències

El Sr. PRESIDENT : Passem, doncs, al punt següent, que és la interpellació al Consell Executiu sobre la política de traspassos de competències, que ha de formular el Diputat senyor Rafael Ribó. Per al torn d'exposició, té la paraula el senyor Ribó.

Jo recordaria a tots els Diputats que han de prendre la paraula en aquesta sessió, per a interpellacions o després més tard per a les mocions, que la Junta de Portaveus em va recomanar severitat en la qüestió dels temps.

El Sr. RIBÓ : Moltes gràcies, senyor President. Senyores Diputades, senyors Diputats, nosaltres presentàrem una interpellació fa ja unes setmanes demanant al Consell Executiu quins eren els seus propòsits respecte a la política de traspassos. Pocs dies després se'ns anunciava que hi hauria una sessió informativa a la Comissió Primera sobre traspassos. Nosaltres no volem establir cap relació de causa i efecte, no

volem caure en protagonismes artificiosos, entre la nostra interpellació i aquesta informació que se'ns anunciava a la Comissió de Traspassos.

De tota manera, sí que cal assenyalar que per mandat parlamentari el Consell Executiu, millor dit, la Comissió Mixta, hauria d'haver informat cada mes la Comissió Primera sobre la marxa dels traspassos, després d'un debat que recordaran tots vostès que vam tenir a les darreries de l'any 80, sobre traspassos, en el Ple. Hem tingut una sessió el 28 de juny del 81 sobre traspassos i una altra, el 25 de febrer del 83, a la Comissió Primera, o sigui que el ritme mensual que estava exigint per la Cambra es va transformar en un ritme cada any i mig, cada divuit mesos.

A banda de l'anècdota de la convocatòria, per la qual vam ser convocats pel senyor Vidal i Gayolà, President de la Comissió, a una sessió informativa amb el Conseller d'Economia i Finances per a informar sobre la marxa dels traspassos, i el Conseller d'Economia i Finances, que nosaltres sabem que no tenia cap obligació de presentar-se per a informar sobre els traspassos, i per això no s'hi va presentar, i a part de l'anècdota, no tant anècdota, que això es produeix un any i mig després de la sessió anterior, a nosaltres sí que ens va estranyar que la sessió d'informació, al nostre entendre, muntada a corre-cuita i amb una certa urgència, potser, ho repeteixo, pels efectes de la interpellació, no hi era present el senyor Ramon Trias Fargas, President de la Comissió de Valoracions, quan la informació que se'ns deu és sobre traspassos i sobre valoracions, potser perquè la seva feina d'eleccions primàries municipals americanes el tenia allunyat de les nostres terres, potser perquè no considerava el Consell Executiu que el problema dels traspassos fos un problema que hagués de tenir una transcendència als efectes de valoracions.

Per a nosaltres és preocupant, i aquest és el motiu pel qual anem al Ple del Parlament amb una interpellació, que el Ple del Parlament ignora què passa substancialment amb tot el procés de transferències. En la informació del 25 de febrer del 83, que suposo que coneixen totes les Diputades i tots els Diputats, se'ns va repetir la mateixa cantarella que se'ns havia explicat el juny del 81. Jo estalvio a les senyores Diputades i als senyors Diputats rellegir-los les paraules del senyor Roca Junyent, i el llistat de traspassos que ell ens va dir que estaven pendents: atur, totes les qüestions laborals, justícia, totes les qüestions penitenciàries, qüestions agràries, qüestions d'ensenyament referides a la universitat, etcètera. Són els mateixos temes repetim que se'ns va dir al juny del 81 que estaven pendents. És més, són els mateixos temes que el Parlament de Catalunya havia demanat que es negociessin prioritàriament. Jo no sé com entén la Comissió Mixta del Consell Executiu el mot «prioritat», potser el mot «prioritat» vol dir a la propera legislatura, o d'aquí x mesos, però, el fet és que continuen essent prioritats, i estan pràcticament *in albis* sobre aquests traspassos.

Però, a nosaltres ens amoïna també la negociació que s'ha realitzat fins ara. El President de la Generalitat ha esmentat diverses vegades en aquesta tribuna la seva curiosa i divertida, per no dir peregrina, teoria de «peix al cove», els traspassos de peix al cove. Bé, ens hem trobat que hi ha alguns peixos que es resisteixen al cove, potser perquè encara són massa vius, potser perquè no se'ls sap pescar, potser perquè no s'uti-

litzen els instruments necessaris, potser perquè l'Estatut té imprecisions, no ho neguem, potser perquè s'han fet negociacions condicionades, mal fetes, mal realitzades —donaré un exemple, tota la temàtica respecte als recursos i a les aigües, per exemple, que pot agafar la vessant d'imprecisió de l'Estatut i de mala negociació—, el fet és que si seriosament —i això és el que voldríem que féssim tots plegats—, analitzem les transferències realitzades, hi ha un abisme entre el tant per cent de transferències formals, que se'ns anuncien a les memòries que hem anat rebent cada any i en les transferències reals, segons el seu contingut.

Podríem analitzar traspassos que, en els seus Decrets, ens fixen competències; per tant, redueixen les competències. Podríem analitzar traspassos que, en els seus decrets, confonen bases de traspassos amb bases reglamentàries. Podríem analitzar traspassos que, en els seus Decrets —com alguns dels que ens presenta la memòria darrera quan parla d'inventari de béns o de personal transferit o de crèdits pressupostaris, diu a continuació: «cap», «cap», «cap», o sigui: res.

La nostra sorpresa, la nostra interpellació, la nostra preocupació és què en pensa el Consell Executiu, de tot això. Sabem què en pensa el President de la Comissió Mixta, ens ho va dir el 25 de febrer del 83, no fa pas tants dies. Ens va dir que l'1 de juliol del 83 s'hauran acabat els traspassos. No és la data de calendari que diu l'Estatut que es posaran en ordre tots els traspassos al cap de dos anys. No, no. Ja es pretén, es diu —i ens sembla molt sorprenent— que s'hauran acabat. En virtut de què? I aquesta és una part de la nostra pregunta. En virtut d'aquestes negociacions que s'han fet fins ara, segons aquests decrets que tenim al davant, perquè, és clar, si no se'ns ensenyen cartes amagades o decrets que vindran o possibles promeses de negociacions, només podem analitzar les transferències pel que s'ha realitzat fins aquest moment. En virtut de què? Se'ns pot contestar —i amb això no voldríem avançar-nos a la resposta del Consell Executiu, que, en definitiva, el problema no és de la Comissió Mixta ni del senyor Miquel Roca Junyent, el problema és del Consell Executiu, que és qui nomena la Comissió Mixta i té l'encàrrec d'impulsar les transferències, i a nosaltres, com a Parlament, de vetllar sobre el Consell Executiu, sobre les transferències—; se'ns pot dir que el que passa és que hi ha molts incompliments per la part estatal, i per això no hi ha traspassos. Bé, si fos així, si aquesta és una explicació, que hauríem volgut sentir ja fa molts mesos, no pas ara, d'altra banda voldríem saber quina és l'estratègia, la política concreta que segueix el Consell Executiu davant d'aquests obstacles. Si més no, voldríem saber, aleshores, per què es llencen lleugerament, o es llença el President de la Comissió Mixta —suposo que amb el vist-i-plau del Consell Executiu— a dir que l'1 de juliol del 83 s'hauran acabat. Ens temem que estem molt sotmesos a una tècnica de dutxa escocesa, que s'ha practicat en declaracions com les que feia en Ramon Trias Fargas el mes d'agost, quan deia que «això no funciona, no anem enlloc, les transferències no avancen», i tres setmanes després deia que «ara ho aconseguirem, ara comença a sortir tot bé». Voldríem saber quina és la fita, l'esdeveniment que produeix aquests canvis, aquestes ziga-zagües del Consell Executiu. I voldríem que se'ns expliqués què cal fer perquè de debò les transferències no quedin en memòries negre sobre blanc, sinó en realitats i en l'acció de Govern.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a respondre, en nom del Consell Executiu, té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Política Territorial.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, la primera temptació meva era ser —seguint, a més a més, les indicacions del President— molt breu, extremament breu, però potser la intervenció del senyor Ribó farà que s'allargui una mica més l'explicació que jo tenia preparada. Perquè, com molt bé diu el senyor Ribó, tenint en compte que el dia 25 de febrer el President de la part catalana de la Comissió Mixta Generalitat-Administració central va fer un extens repàs de la situació en què es trobava la complexa problemàtica dels traspassos de serveis en la Comissió parlamentària d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local, em semblava que la celebració d'aquesta sessió informativa m'excusava de repetir —per economia de temps i sense faltar de cap manera a la cortesia parlamentària de l'interpellant— qüestions que vostès ja coneixien. Jo donava per suposat que tota la Cambra tenia la memòria de la representació de la Generalitat any 1982, en la qual s'explica perfectament cada una de les reunions tingudes pel Ple de la Comissió Mixta, amb la data, i en la qual també figuren els Decrets a través dels quals se signen les noves transferències de serveis, per la qual cosa és evident no es pot dir el 25 de febrer del 82 el mateix que un any i mig endarrera, si en el text de la memòria de l'any 82 s'especifiquen els traspassos nous que hi ha hagut entre els terminis d'aquestes dues informacions.

Tanmateix jo tampoc no voldria entrar ara aquí en una discussió o en la dialèctica sobre els traspassos que hi ha hagut en un any i mig; és una cosa evident, és una cosa que ningú no discuteix, és una cosa que el mateix Govern central admet que està realitzada en un 80%, i és evident, per tant, que, en aquest sentit, aquestes transferències han avançat i han avançat a un ritme que podríem dir que ha estat bo.

Pel que fa —i en la línia del rigor que jo crec que és bo que ens exigim mútuament— a la interpellació del Grup parlamentari del PSUC, que ens pregunta quin és l'estat dels traspassos de competències, jo li voldria recordar al senyor Ribó que les competències ja les tenim, el que es traspassen són els serveis; entenc que la seva interpellació va referida al traspàs de serveis.

La Transitòria Sisena de l'Estatut, en el seu punt 3, diu que «la Comissió Mixta establirà els calendaris i terminis per al traspàs de cada servei. En tot cas —continua dient l'Estatut—, l'esmentada Comissió haurà de determinar en un termini de dos anys des de la data de la seva constitució el terme en el qual s'haurà de completar el traspàs de tots els serveis que corresponen a la Generalitat, d'acord amb aquest Estatut.» Això és —i vostès ho recullen en el text de la seva interpellació— el que el Molt Honorable President de la Generalitat recordava en aquesta Cambra en el Ple del 22 de setembre del 81, quan deia que tenint present que la Comissió Mixta es va constituir el 9 de juny del 80, vol dir que el 9 de juny de l'any 82 s'hauria d'haver determinat el programa, els termes, el calendari, en el qual s'haurien de completar tots els traspassos. Aquest calendari, com vostès ja coneixen, va ser fixat per la representació catalana en la sessió plenària del dia 8 de febrer del 82, acord

que va ser comunicat al Ministre d'Administració Territorial el dia 15 de febrer del 82, i el Plenari de la Comissió va fixar el dia 1 de juliol de 1983 com a data definitiva per a cloure els traspassos de serveis de la Generalitat. I haig de dir que aquest acord, fet amb l'Administració anterior, va ser ratificat en la primera reunió del Plenari de la Comissió Mixta Generalitat-Estat amb la nova Administració després del canvi de Govern. Per tant, la data del primer de juliol surt d'aquest acord pres amb l'anterior Administració i és ratificat per la nova Administració.

Fins aquí, doncs, em sembla que el compliment de les disposicions estatutàries pel que fa referència a la Transitòria Sisena són absolutament correctes.

En segon lloc, vull significar que per part del Consell Executiu aquest calendari establert continua essent vàlid i que les instruccions cursades a la Delegació catalana són de mantenir aquesta data, per la qual cosa cal accelerar el ritme, darrerament molt feixuc, dels grups de treball i de les ponències.

En tercer lloc, també voldria fer palesa davant de la Cambra una certa preocupació, manifestada ja pel President de la Comissió Mixta en la intervenció del dia 25 de febrer, en el sentit que sembla que no serà factible, atenent —o les sé certes— algunes declaracions, portar a bon port el calendari aprovat. S'ha parlat —i ha estat dit recentment a Barcelona per un Ministre del nou Govern— que un retard de sis mesos no té importància i és insignificant, i s'ha parlat de revisar els decrets de transferència, i li dic, senyor Ribó, que quan es va emprar la paraula «revisar» no tenia el sentit que vostè hi posa, o que el seu Grup posa, en la seva interpellació. Em refereixo, concretament, a decrets la versió dels quals el meu Departament ha rebut ja per a ser revisada en matèria de ports i costes, en els quals hi ha alguns ports que es declaren d'interès general, i, per tant, deixarien de pertànyer i de ser competència de la Generalitat; em refereixo, per exemple, a decrets revisant el Decret de transferència de carreteres, que tampoc no van en la línia —segur— que vostè, en la seva interpellació, indica, sinó en la línia de caràcter restrictiu respecte al que van ser els Decrets de transferències.

També haig de dir —i, si no, això seria faltar a la veritat— que aquests temors, que aquestes angúnies, que van ser manifestades personalment per mi davant del Ministre d'Obres Públiques pel que fa referència exclusivament al meu Departament, van ser desmentides pel Ministre en la seva visita també aquí a Barcelona. Però el fet és que el Ministre desmenteix unes coses mentre que en les ponències institucionals de la Comissió Mixta els alts funcionaris de l'Administració de l'Estat presenten unes revisions de textos.

En quart lloc, nogensmenys, preocupa el fet de no haver detectat cap canvi en l'actitud de la Delegació de l'Administració central en alguns temes que considerem cabdals i que tots els Grups d'aquest Parlament —jo també he revisat els *Diàries de Sessions* 31 i 32 en els quals va tenir lloc el debat sobre transferències de serveis en aquest Parlament—, tots els Grups, a través dels seus Portaveus, hi deien i hi imposaven unes prioritats que nosaltres com a Govern, i la Comissió Mixta seguint les instruccions d'aquest Govern, hem posat sobre la taula de negociacions. Però aquí hi ha diversos Diputats que han estat membres de la Comissió Mixta, no ja d'aquesta, sinó fins i tot de l'anterior, i saben perfectament

que en la Comissió Mixta no és suficient que una part posi sobre la taula unes prioritats, sinó que també cal que l'altra part accepti que aquestes són les prioritats que cal transferir.

I així veiem que en els *Diaris de Sessions* 31 i 32, corresponents a aquest debat sobre transferències de serveis que va tenir lloc en aquesta Cambra els dies 18 i 19 de desembre de 1980 —és evident que eren uns altres temps, en què sabem que hi ha una altra correlació de forces—, però en aquells moments semblava, a parer de tots els Grups, que eren traspasos prioritaris, per exemple, l'INEM, la regulació d'expedients de crisi, i que són, en aquests moments, traspasos de serveis que es troben amb problemes importants, senyor Ribó. Problemes que vostè ha citat, que en aquells moments ens semblaven també prioritaris, traspasos de serveis prioritaris, com eren les obres hidràuliques, i que continuen exactament amb els mateixos dictàmens, fent servir els mateixos dictàmens que s'havien fet servir durant l'any anterior.

Jo estic segur que els Grups parlamentaris avui, avui i ara, continuaran reivindicant enfront de l'Administració central, com ho feien aleshores, l'any 1980, les mateixes coses que aleshores reivindicaven.

En cinquè lloc, constatem també amb preocupació la negativa a portar a terme traspasos potser menys importants, si vostè vol, o menys espectaculars, però no per això menys importants des del punt de vista de l'autogovern català. I dic negativa perquè, en això, sí que també ja hi ha hagut dictamen, dictamen de la ponència de la Comissió Mixta, en el qual s'ha assenyalat que no era factible el traspàs de serveis. Em refereixo a coses com el Servei Meteorològic, que va tenir la Mancomunitat de Catalunya, i que va tenir, evidentment, la Generalitat republicana; a traspasos de serveis en matèria de paradors nacionals, d'agències de transports, de notaris i registradors, etcètera.

En sisè lloc, també vull manifestar al Ple de la Cambra que continua sense haver-hi acord respecte al problema de les valoracions. Sobre qualsevol interpretació que es faci als mitjans de comunicació sobre això, jo, el que els haig de dir des d'aquesta tribuna és que no hi ha acord en el problema de les valoracions.

En setè lloc, i concretant potser una mica, sense voler perdre l'esperança que el nou Govern reconduïxi un inici de converses que no ha estat afalagador, cal exposar aquí, davant de vostès, la preocupació objectiva pels símptomes que hi ha, que els nostres ponents recullen diàriament en aquestes primeres sessions de treball.

Finalment, jo voldria recordar a la Cambra, i voldria dir-ho ben solemnement, en nom del Govern de la Generalitat, que aquest Govern mai no serà belligerant enfront d'una ampliació de la delegació catalana de la Comissió Mixta, perquè entenem, ara, que aquesta ampliació ha de respondre a un front únic per tal de tenir més força a l'hora de negociar respecte al Govern central, respecte a l'Administració central. I quan dic ara, podria semblar una tàctica purament estratègica del moment, oportunista, però resulta que és la mateixa, la mateixa del 22 d'abril del 1980; aquest oferiment és el mateix que el 22 d'abril del 1980 va fer des d'aquesta tribuna el Molt Honorable President de la Generalitat quan els deia, parlant de la Comissió Mixta de Traspasos Estat-Generalitat, que «pel que fa a la delegació catalana, una composició en què se

sentin representades totes les forces polítiques catalanes, com he dit al començament —seguia el Molt Honorable President— de la meua intervenció, cal mantenir una unitat bàsica d'actuació pel que fa a les qüestions que afecten la institucionalització del país, i, en aquest sentit, seria bo de poder constituir un front unit en la negociació dels traspasos de competències. Aquesta, en tot cas, serà la línia inspiradora de la nostra actuació en aquest punt, i confiem, per tant, que en la negociació amb Madrid, de cara als traspasos i les seves valoracions, el Govern de la Generalitat podrà comptar amb el suport ple dels partits representats en aquest Parlament, la col·laboració dels quals, com he dit —i voldria subratllar-ho— pensem demanar de forma que no hi hagi motius vàlids perquè pugui ésser negada.» En aquesta mateixa línia del 22 d'abril de 1980, en aquesta mateixa línia, es troba avui el Consell Executiu de la Generalitat.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per al torn de rèplica, té la paraula el Diputat interpellant senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Senyor Cullell, una primera qüestió —vostè no me l'ha contestada, potser és que no ha tingut temps o m'ho dirà després— : per què, si estan disposats a tanta col·laboració, en la qual tenen tot el nostre suport, el compromís del Ple de la Cambra d'informar mensualment sobre els traspasos s'ha incomplert de forma tan flagrant? Primera pregunta. Per què? Doni'ns alguna explicació, em sembla que ens la mereixem. És un tema —vostè i jo hi estem plenament d'acord— importantíssim; necessita el suport de tots els Diputats i de totes les forces polítiques de Catalunya, però, primera pregunta : passem olímpicament de dos Grups parlamentaris que no estan avui dia a la Comissió Mixta de Traspasos, i, malgrat que tots els Grups parlamentaris demanen compliment mensual d'informació, no se'ls dona durant tres anys, senyor Conseller? No és un incompliment. Durant tres anys, flagrant incompliment. Primera pregunta : per què? Passem olímpicament del Parlament?, pregunto.

Segona qüestió. Nosaltres hem dit —i ho repetim perquè es veu que no se'ns ha entès— que, a l'any 81, a la informació que se'ns va donar, i a l'any 83, a la informació que se'ns ha donat, se'ns ha dit el mateix pel que fa a traspasos pendants, i que eren els prioritaris. És això que hem dit que era el mateix. Jo no puc dir —i vostè m'ha fet dir— que era el mateix tota la memòria, no, la memòria té elements diferencials, té nous decrets, etcètera. Però quant a prioritats fixades pel Ple del Parlament i quant a traspasos més importants, són els mateixos els pendants el 81 que el 83. I ara entrarem a les causes.

Vostè diu que s'ha fet el 80% dels traspasos. Nosaltres diem que formalment és possible. De contingut, vostè sap millor que jo que no és veritat.

I vaig a donar exemples. Decret de transferències sobre agricultura 241/1981, de 9 de gener. Vostè diu —intentant-me corregir— que no s'han de traspasar competències, sinó serveis. Totalment d'acord, però, agafi vostè el llibre de traspasos, agafi la pàgina que vulgui a l'atzar, i cada decret fixa competències, senyor Conseller, cada decret. El decret d'agricultura diu que es fixen competències sobre l'IRYDA, quan en teoria és una competència exclusiva; Indústria i Energia, mines, 738/1981, del 9 de gener : «La competencia exclusiva

de la Generalitat se establece en ...», no és l'Estatut que estableix la competència, resulta que és el Decret de transferències. De sanitat vegetal, 1674/81, 13 de juliol: «La Generalitat de Catalunya gestionarà el registre de productores y distribuidores...», per què aquest registre i no un altre, per què això i no més? Perdoni, senyor Conseller, jo li estic llegint, i podria llegir-li centenars de pàgines de decrets de transferències, senyor Conseller.

Per què en altres decrets de transferències s'accepta que, les bases reglamentàries, les fixi el Govern central? Per què en altres traspassos com els darrers, abans del 28 d'octubre, senyor Conseller, traspassos on no hi ha ni béns ni personal inventariats? Volem dir, què se'ns està traspassant aleshores? Se'ns està traspassant una reducció de competències, senyor Conseller.

Vostè m'ha llegit la primera pàgina de la memòria quant al calendari; de llegir, també en sabem i sabem el que diu la primera pàgina sobre el calendari. Però vostè no m'ha contestat quines són les bases polítiques per a dir, a partir d'això —a partir d'això que jo li recordo—, que l'1 de juliol haurem acabat. Aleshores és molt fàcil agafar el Govern del PSOE i convertir-lo en el dolent de la pel·lícula, i dir, no, és que és culpa del Govern del PSOE. Senyor Conseller, les transferències s'arrossegueu des de l'any 80, i vostès han estat dos anys i mig amb un idilli amb la UCD quan estava en el Govern de l'Estat, i han estat votant investidures de caps de Govern, no carregui el mort a un altre Govern. Jo no sé quines són les intencions de l'altre Govern ni les prejutjo; hi pot haver declaracions i contradecaracions, com vostè mateix ha dit, però, la part principal de responsabilitat en aquest tema, la tenen el Consell Executiu de la Generalitat, la Comissió Mixta de Traspassos que va nomenar aquest Consell Executiu i el Govern operant fins al 28 d'octubre, senyor Conseller. Perquè seria molt fàcil dir que tot ve, tots els mals vénen a partir del 28 d'octubre. Si vostè resulta que té raó, que ara ens volen revisar, raó de més perquè se'ns informi, senyor Conseller, raó de més perquè tots n'estiguem assabentats. No ens ho digui ara, digui-nos-ho quan està passant, no ens vingui amb l'alarma ara, santa Bàrbara i trona, no, no, digui-nos-ho quan està passant.

Si resulta que ara possiblement hi ha errors —perquè no parlem dels errors anteriors—, revisem-los, és això el que estem prenent nosaltres. I si creu fins i tot que el nou Govern pot posar entrebancs, discutim-ho i vegem quina és la millor posició des de la part catalana.

En aquest sentit, senyor Conseller, és en el que nosaltres creiem que caldria explorar l'Estatut; veure quins són els impediments per a arribar al seu sostre, quines són les seves imprecisions, explorar també les dificultats en aquestes negociacions —ho torno a dir, per si no se m'ha entès— anteriors al 28 d'octubre, i, aleshores, considerar que, recollint tot el sentit positiu d'oferiment d'estar tots els Grups parlamentaris a la Comissió Mixta, considerar —com vostè sap tan bé com nosaltres— que ara hi ha una nova situació política, ha desaparegut del Govern central el seu *partenaire* de l'idilli, UCD, i ara resulta que hi ha una majoria molt més clara en mans del Govern del PSOE, considerar que això té tots uns altres condicionants polítics, i potser aleshores, amb tot el nostre suport, anar a aquest front únic, que vostè també sembla que accepta,

de la part catalana en la negociació.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. CONSELLER: L'Honorable senyor Conseller desitja replicar?

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES: Molt breument, per precisar algunes coses. L'exemple del senyor Ribó respecte al Decret és dolent, perquè allò no és una competència exclusiva, sinó que és compartida, i, llavors, el Decret el que fa és, justament, fer la delimitació de les competències respecte a les que són de la Generalitat i les que són de l'Estat. L'exemple era dolent, senyor Ribó.

Que els darrers traspassos van ser abans del 28 d'octubre, evidentment. Després del 28 d'octubre no n'hi ha hagut cap més, senyor Ribó.

En tercer lloc, la base política que ens fa dir que a primers de juliol han d'estar acabats els traspassos de serveis, els traspassos de serveis de l'Administració central a la Generalitat és el fet que en el primer ple de la Comissió Mixta Generalitat-Govern central amb el nou Govern, amb la nova Administració, es va ratificar l'acord pres ja en l'anterior Administració i es va dir que el primer de juliol estarien llestos aquests traspassos. No són les declaracions del Ministre senyor Tomás de la Quadra, o del President de la part catalana, no és això, sinó que és un acord del ple de la Comissió Mixta. Aquesta és la base.

I és evident que malgrat en aquesta base que ens fa pensar, o que ens fa dir que el dia 1 de juliol han d'estar aquests traspassos també hi ha símptomes que els he situat perfectament bé a nivell de ponència, a nivell d'on es troben el Director General o un Subdirector General amb el Subdirector General corresponent de la part catalana. Hi ha símptomes ara, senyor Ribó, i per això ara els explico, i per això el dia 25 el President de la Comissió Mixta els va explicar i també va explicitar els seus temors, és ara que hi ha temors que es vulguin revisar en un altre sentit del que vostè ha volgut donar en la seva interpellació, que es vulguin revisar alguns dels traspassos fets. Les prioritats, ja les hi he explicat. Vostè té companys en el seu Grup parlamentari que han estat —i ho repeteixo perquè és una bona experiència— membres de la Comissió Mixta. Les prioritats que aquest Parlament pot assenyalar i que l'Executiu amb un gran compliment del que el Parlament li mana delega a la Comissió Mixta, per tal que posi en primer terme aquests temes considerats prioritaris pel Parlament de Catalunya, no és suficient que la part catalana les consideri prioritaries, sinó que l'altra part també els ha de considerar prioritaries. I, ho repeteixo, temes prioritaries com l'INEM, temes prioritaries com la revisió dels conflictes de crisi. Són temes que aquí van ser dits, i van ser repetits en el *Diari Oficial*, números 31, 32, on es poden trobar, i que en aquests moments tenen dificultats en el seu traspàs.

Per acabar, senyor Ribó, li haig de dir que el Govern i el partit que li dona suport, estan disposats a revisar el sostre de l'Estatut. En aquest cas, ens tindrà també sempre disposats a veure exactament fins a on, constitucionalment, es pot arribar en la revisió d'aquest Estatut, per tal que les transferències de serveis siguin realment fetes amb la màxima generositat.

Res més i moltes gràcies.

Modificació de l'ordre del dia

El Sr. PRESIDENT : Senyores i senyors Diputats, ara correspondrien els punts 7 i 8 de l'ordre del dia. L'Honorable senyor Conseller Adjunt a la Presidència, que havia de contestar en nom del Consell Executiu aquestes interpellacions, es troba retingut fora del país per una qüestió d'avions, i els proposo, doncs, de canviar l'ordre del dia en la forma següent : els punts 7 i 8 passarien després del punt 17, és a dir, immediatament abans de les preguntes amb resposta oral. A més a més, també alterariem l'ordre pel que fa referència a les mocions, de manera que la Moció que era el punt 14 de l'ordre del dia passaria després de les 15 i 16..., Perdó, la Moció que era el punt 15 de l'ordre del dia passaria després de la número 16.

Bé, les senyores i els senyors Diputats estan d'acord amb aquesta proposta? *(Pausa.)* Els punts 7 i 8 passarien a ser els punts 17 i 16; és a dir, que els passariem just abans de les preguntes amb resposta oral, i el punt 15, l'invertiríem amb el 16, és a dir, el 16 passaria a ser el 15, i el 15 passaria a ser el 16. *(Pausa.)* D'acord? Moltes gràcies.

Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'ús de la llengua a l'escola

Bé, aleshores continuem, i ara correspondria, doncs, la Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'ús de la llengua a l'escola, que formularan la Diputada senyora Marta Mata i el Diputat senyor José González, del Grup Socialista. Per al torn d'exposició, té la paraula el Diputat senyor González.

El Sr. GONZÁLEZ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, senyor Conseller d'Ensenyament —supongo que serà usted quien me conteste—, las razones de la presentación de esta interpelación, aparte de las ya señaladas en el texto publicado en el *Boletín Oficial del Parlament*, son las de poner de manifiesto las contradicciones del Consell Executiu en la política de normalización lingüística y hoy, de una forma particular, en el tema del uso de la lengua en la escuela.

El señor Conseller d'Ensenyament suponemos conoce que desde hace dos años se discute una ley de normalización lingüística en este Parlament, que, además, dedica un título completo a l'ensenyament. El señor Conseller debe ser consciente, sin duda, de que uno de los instrumentos básicos para conseguir la normalización lingüística en Cataluña es el uso que se haga de la lengua en la escuela, a pesar de lo que opine públicamente el señor Pujol, que hace algunos días —en el libro éste del que supongo que saldrán en estos días muchas citas de las palabras del President— dijo en Ciudad Badía que es evidente que «a través de cantar una cançó en català, a través de ballar un ball molt típicament català, amb el seu ritual, amb la seva vivència, no pas formalment, sinó assumint de mica en mica tot l'esperit i tot el sentit i tot el significat que porta a dintre, s'entrarà a Ciutat Badia amb molta més facilitat que amb un parell d'hores de català a la setmana».

Los que creemos que el tema de la lengua en la escuela es importante, y los que creemos que —quizá el señor Pujol sea más partidario de organizar coros y danzas, pero algunos no tenemos problemas en entrar en Ciudad Badía, y entramos sin ningún problema, porque no hay espinos para entrar—, a

pesar de esto, como decía, creemos que la lengua en la escuela es un tema fundamental, y por serlo, ha sido uno de los temas que ha exigido un mayor esfuerzo de aproximación por parte de los distintos Grupos en los trabajos de la discusión de la ley de normalización.

El señor Conseller sabrá, sin duda, que la Ponencia que ha estado trabajando en la Proposición de Ley, en el tema de la lengua en la enseñanza, llegó —antes de la publicación del Decreto, que se hizo en agosto— a un texto consensuado por todos los Grupos, en el que se hace un especial hincapié en varios temas, entre ellos el derecho del niño a recibir la primera enseñanza en su lengua habitual, y, además, al compromiso por parte de la Administración de garantizar dos cosas, fundamentalmente : que los alumnos no serán separados por razones de lengua y que se iba a garantizar el uso progresivo de la lengua catalana en la enseñanza, cosa que, evidentemente, el Decreto, el famoso Decreto impide, ya que, de alguna forma, consolida o viene a consolidar el derecho de opción.

De todas formas, prescindiendo de los acuerdos de la Ponencia, en los que participa el Grupo parlamentario que apoya al Consell —Convergencia y Unión ha estado de acuerdo también, evidentemente, en este acuerdo—, el Gobierno se descuelga con el Decreto 270/1982, seguido posteriormente de la Orden de 25 de agosto y la Resolución de 2 de noviembre, que recordamos se publica el día 1 de diciembre y, por tanto, es difícilmente aplicable, en los que se consagra el establecimiento, a nivel normativo, de la doble red escolar por razones lingüísticas, esto es, una escuela castellana y una escuela catalana.

Es más, se habla de una escuela catalana, de una escuela castellana, y de una escuela que no es ni catalana ni castellana o, por lo menos, ésa es la interpretación que algunos hemos hecho de la lectura del Decreto.

El señor Conseller sabe, o por lo menos debería saber, que éste ha sido uno de los temas más discutidos a nivel de Ponencia, y que es uno de los temas más controvertidos que hay dentro de la ley de normalización, y nuestra impresión, por lo menos, es que ustedes lo resuelven sin tener en cuenta para nada este debate de dos años que lleva a cabo el Parlamento.

Además —y aunque no se pretenda que ése sea el uso generalizado—, incluso dentro del Decreto o dentro de la Orden posterior, se da la posibilidad de que la opción lingüística del centro incluso la lleguen a tomar, por mayoría simple, los propios profesores del centro, por lo menos en la escuela pública, cuando en la Proposición se le niega este derecho incluso a los padres, e incluso no se reconoce el derecho de los padres a poder decidir cuál va a ser la lengua de ese centro.

Señor Conseller, nosotros estamos convencidos de que en este tema se ha cometido un error —no sabemos muy bien por qué—, y teniendo en cuenta que al Consell se le supone informado de la actividad de este Parlamento y, además —y creo que es a todas luces evidente—, la política del Consell en la escuela está contribuyendo muy parcialmente a la normalización lingüística de Cataluña. Supongo que quizá el propio Consell participa de la propia opinión del Presidente, de que no es la escuela el instrumento idóneo o el instrumento básico para normalizar la lengua.

Es por estas razones que formulamos la siguiente interpelación : «Quina política pensa portar a terme el Consell Execu-

tiu respecte a l'ús de la llengua a l'escola, tot esperant l'aprovació definitiva de la Llei. »

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : En nom del Consell Executiu, té la paraula per a la resposta l'Honorable senyor Conseller d'Ensenyament.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Senyor President, senyores i senyors Diputats, en primer lloc, jo vull pensar que, quan el senyor Diputat es referia al senyor Pujol, es devia voler referir al Molt Honorable senyor President de la Generalitat, en declaracions que havia fet, que ell atribuïa, o ell deia, i no dubto que el que ell deia pogués ser cert. Em fa l'efecte que no hi ha cap contradicció.

La normalització del català no passa només a través de l'escola, sinó que passa per molts altres mitjans. Passa pels mitjans de comunicació, passa pel seu ús, i passa per altres de determinants, com precisament el que havia dit el Molt Honorable senyor President de la Generalitat. L'associacionisme ha estat un dels elements de catalanització —i ho continua essent—, i l'associacionisme, entre altres coses, implica aquestes referències que, amb una certa ironia, m'imagino, volia fer el senyor Diputat.

El Molt Honorable senyor President ho va dir, i jo crec que tenia raó, i em fa l'efecte que moltes de les persones de la Cambra estan convençudes que el procés de la catalanització d'aquest país, en anys difícils, es va aconseguir de les maneres que van ser possibles. No podia ser a l'escola, a l'escola estava prohibit, i si el català s'ha mantingut, s'ha mantingut a través de totes aquestes manifestacions a què es referia el Molt Honorable senyor President i que les senyores i els senyors Diputats coneixen molt bé; per tant, jo crec que el que va ser element de catalanització en els anys difícils de la dictadura ho continua essent ara, com a element positiu i complementari. L'escola és molt important, però altres elements també ho són.

Jo no desconec, senyor Diputat, que fa dos anys que es discuteix la llei de l'ús del català; no ho desconec. El que passa —i em fa l'efecte que vostè ho ignora— és que el que és ben clar és que, malgrat el Dictamen de la Comissió de Cultura, de Política Cultural, respecte a aquesta llei de normalització lingüística, que va gaudir de l'acord de la majoria dels Grups parlamentaris —i voldria dir que el nostre Grup, el Grup que dóna suport al Govern, ha estat una part fonamental en aquesta llei, que va ser, en definitiva, en bona part fonamentada i defensada—, aquesta llei no ha estat encara aprovada pel Parlament de Catalunya, i, per ara, només és una proposició de llei. Quan una llei no està aprovada... El que li vull dir és que nosaltres no podem, durant dos anys, anar fent referències i anar prenent posicionaments sobre les successives modificacions o variacions que té aquesta llei. Jo el voldria remetre a un esmena particular del Grup Socialista, que no sé si manté, però que va mantenir durant molt de temps, molt diferent de la que ara surt en la Proposició de Llei, que serà votada d'aquí uns dies.

En segon lloc, li voldria remarcar també que la Proposició de Llei no està en contradicció amb la normativa que, al respecte, ha publicat el Departament d'Ensenyament, perquè, en els objectius del títol segon de la Proposició de Llei esmentada, el català, com a llengua pròpia de Catalunya i llengua

de l'ensenyament en tots els nivells educatius, l'obligació que té l'Administració de garantir l'ensenyament de les dues llengües oficials de Catalunya, l'objectiu que cap infant no acabi l'Ensenyament General Bàsic sense poder utilitzar normalment i correctament el català i el castellà, són plenament coincidents amb el Decret del 22 de maig de 1978, amb el Decret 142/1980, del 8 d'agost, i amb el Decret 270/1982, del 5 d'agost, perquè cal entendre que aquesta normativa no és més que una adaptació a la realitat de la nostra política de catalanització progressiva de l'ensenyament.

Jo voldria recordar al senyor Diputat —suposo que ell ho sap perfectament— que aquesta qüestió de la incorporació del català a l'escola ha passat per etapes successives en el transcurs dels diversos anys. Des de la prohibició i la proscripció del català fins a l'any 1975 —en plena època franquista—, els últims anys, el català amb caràcter experimental; l'any 78, amb el Decret, que és la incorporació obligatòria del català i la possibilitat d'ensenyament del català; l'any 82, aquest darrer Decret amb què es pretén, a part que el català no quedi discriminat, que no s'hagi de sol·licitar a l'escola de poder fet l'ensenyament en català, sinó que, a més, s'hagi de comunicar de la mateixa manera que s'ha de comunicar per al castellà, i que pugui ser una decisió, dins de les possibilitats de les escoles, amb participació del consell de direcció, sobre quines són les àrees o les assignatures que es fan en català. És al que jo em referia, que és la progressiva incorporació del català a l'escola.

De tota manera, no tingui cap dubte el senyor Diputat : si s'aprova la Proposició de Llei de Normalització Lingüística a Catalunya —cosa de què estem convençuts i que desitgem— en els termes en què està redactada actualment, caldrà, òbviament, que el Departament d'Ensenyament elabori unes normes addicionals i progressives que en permetin l'aplicació, però no cal enganyar-nos, no haurà de ser només el Departament d'Ensenyament, sinó que nosaltres estem convençuts que el Ministerio de Educación y Ciencia també caldrà que ho faci. Jo estic segur que, amb el mateix entusiasme amb què nosaltres ho farem, les persones que estan representades aquí seran també capaces d'influir prop del Ministerio perquè faci aquesta adaptació que serà necessària.

Nosaltres ho estem estudiant, estem estudiant quines són les normes que caldrà adaptar progressivament, i també estem estudiant quines normes haurà d'anar adaptant progressivament el Ministeri. En tot cas, puc assegurar als senyors Diputats que el Departament d'Ensenyament està estudiant la possible adaptació de la nostra normativa a la Proposició de Llei de Normalització Lingüística, adaptació que, com he dit, no sembla massa complicada, perquè l'esperit d'ambdues és fonamentalment coincident.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : El Diputat interpellant, senyor González, té la paraula per al torn de rèplica.

El Sr. GONZÁLEZ : Senyor President, señoras y señores Diputados, señor Conseller, difícilmente puedo estar no informado de lo que se hace en la Ponencia, cuando yo, desde el principio, he estado formando parte de esta Ponencia y evidentemente creo —y es evidente que el Grupo de Convergencia i Unió ha colaborado en lo que es, en estos momentos, el Dictamen de la Comisión—, pero lo cierto es que, a pesar de

eso, y con el agradecimiento porque el Grupo de Convergencia y Unión haya participado de forma tan positiva, porque, realmente, en ese tema, en el tema que hoy nos trae a discutir esto es donde creo que realmente ha habido ciertas diferencias, pues siempre hay cambio de posiciones —en Convergencia y Unión y en algunos otros grupos políticos, pero sí hay una cosa que se dice de una forma expresa, que es que la Administración pondrá las medidas para que los niños no sean separados por razones de lengua—, en el Decreto del que estamos tratando se habla de una forma expresa de que los centros «optarán por una determinada lengua», y en el momento en que los centros optan por una determinada lengua, se está hablando de montar dos redes en Cataluña, y después del Decreto, es posible que la mitad de un claustro decida que ese centro será un centro en castellano, y será una escuela castellana, o una escuela catalana, con lo cual llegamos, realmente —y eso es algo que permite realmente el Decreto—, a institucionalizar la doble red escolar, y ése sí es uno de los grandes temas de debate dentro de la ley que, evidentemente, queda conculcado por parte del Decreto del Conseller.

Yo creo que, en realidad, lo que hace el Consell es inhibirse del tema, dar la responsabilidad a los demás, es decir : «Bueno, ya tomarán los claustros...». En el caso de la escuela privada : «Ya tomará la decisión el que sea dueño de la escuela». En el caso de la escuela pública : «Ya lo tomarán los maestros, o los padres, o quien sea», y de ahí se deducen, pues, bueno, ciertas conclusiones que, bueno, supongo que el señor Conseller también conoce, y que son fruto de la política que está llevando el propio Consell.

En una publicación hecha por el propio Departamento se habla de cuáles son los centros, a nivel de Cataluña, en que se hace en catalán parcialmente, o que se hacen en catalán a «tots nivells», y lo cierto es que, mientras en ciertas comarcas de Cataluña hay ya un cierto grado de implantación de la lengua catalana en la enseñanza, si se coge Barcelona ciudad, pues, de 178 centros, en 13 se hace parcialmente en catalán, y 13 en catalán «a tots nivells», de 178. Y aún Barcelona ciudad es una zona privilegiada, porque si se coge el Bajo Llobregat, si se coge Hospitalet, si se coge Badalona, Santa Coloma o Sabadell, nos encontramos que, de 35, de 50 centros en cada una de estas poblaciones no hay ningún centro —ninguno, en algunos casos— donde se haga, aunque sea parcialmente, la escuela en catalán, y esto no es susceptible de que me lo haya inventado yo, sino que las cifras de una publicación que ustedes han repartido en este Parlament, y además no hace mucho; la fecha de publicación es de noviembre de este año pasado.

Aparte de esto, quizá simplemente anunciarle que —a raíz del resultado o de la respuesta que ha dado a la interpelación— nuestro Grupo piensa presentar una moción al Parlament, en la que inste al Consell Executiu a la modificación del Decreto, o a que se publique otro decreto que esté de acuerdo con estos principios que ya están recogidos en la ley, o en la Proposición de Ley, que, evidentemente, sabemos que no está aprobada, y parece ser que también está previsto que sea el día 6 del mes que viene cuando se discuta esta ley a nivel de Parlamento, pero que, realmente, este decreto se ajuste a lo que realmente ya es acuerdo por parte de todos los Grupos de este Parlamento.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller té la paraula per a replicar.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Sí, voldria insistir, senyor President, senyores i senyors Diputats, voldria insistir que la normativa emesa pel Departament d'Ensenyament entorn de l'ús del català a l'escola ha estat una progressiva adaptació a la realitat. Per aquest motiu, senyor Diputat, l'hem anat modificant i pensem que cal continuar fent-ho. No dic que sigui de la forma com vostè ho diu. Per exemple, d'acord amb la normativa de la Generalitat provisional —llavors jo era Secretari General Tècnic de la Conselleria d'Ensenyament i Cultura—, perquè una escola pogués fer l'ensenyament en català calia que fes una sèrie de tràmits administratius per tal d'obtenir el vist-i-plau de la Comissió Mixta Ministerio de Educación-Generalitat de Catalunya, mentre que ara, després del Decret del 5 d'agost, el normal és que totes les escoles facin àrees en català i en castellà. Només les escoles que volen utilitzar com a única llengua vehicular el català o el castellà, llevat de les hores obligatòries de l'altra llengua oficial, han de comunicar-ho, de tal manera que les escoles que volen fer l'ensenyament totalment en català han de fer els mateixos tràmits que les que ho fan en castella. Progressivament, senyor Diputat, hem anat tirant endavant, la qual cosa suposa un avenç quant a la catalanització de l'ensenyament respecte de la normativa anterior, la qual cosa voldria destacar en el mateix sentit. Per això deia que, si hem de modificar la normativa actual la modificarem, com ja ho hem anat fent, però sempre dins l'esperit que la llengua catalana vagi convertint-se, progressivament, en la llengua de l'ensenyament.

I aquest esperit que nosaltres, des del Departament d'Ensenyament, hem defensat, és el mateix que informa el Projecte de Llei de Normalització Lingüística a Catalunya. No pateixi, senyor Diputat, que ho anirem fent, i espero que després no opini el contrari.

Un altre exemple : el fet que haguem autoritzat que hi hagi centres on s'empra, com a única llengua vehicular el català o el castellà, ha permès d'ampliar, primer, i de consolidar, després, l'ús de la llengua catalana a les escoles, sobretot a les públiques. No hi ha hagut discriminació per alumnes, no s'ha dit a un alumne que no podia anar a l'escola perquè era castellanoparlant; no hi ha hagut aquesta discriminació, no hi ha hagut separació de centres. Si no ho haguéssim fet així, si no haguéssim fet concursos de trasllat per a les escoles autoritzades a fer l'ensenyament en català, puc assegurar als senyors Diputats que, a hores d'ara, l'ús del català a les escoles de Catalunya hauria estat molt més restringit. L'única manera de mantenir escoles on es fes l'ensenyament totalment o parcialment en català era garantir que els professors que anessin a aquestes escoles podrien continuar impartint el català de la mateixa manera com ho havien anat fent. Si no hagués estat d'aquesta manera, avui, aquestes escoles, probablement, haurien retrocedit i no hi hauria el nombre d'escoles que fan l'ensenyament parcialment o totalment en català.

I això no vol dir que nosaltres haguem volgut establir la doble xarxa d'escoles catalanes i castellanes sinó només que hem intentat d'afavorir la implantació d'escoles en les quals s'empra, majoritàriament, el català, sense que no volgués dir que a les altres no s'hagi fet, d'acord, precisament, amb aquest

Decret que vostè ara està blasmant.

L'objectiu del Departament d'Ensenyament és que, tot respectant l'opció primera dels usuaris de l'ensenyament, en relació amb la llengua, arribi un moment que l'ensenyament es faci en català, i que el bilingüisme a Catalunya no consisteixi només que els catalans d'origen parlin i escriguin català i castellà normalment i correctament, sinó que els no-catalans d'origen parlin i escriguin normalment i correctament castellà i català.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

Interpellació al Consell Executiu sobre l'establiment d'un Pla de Prevenció i Extinció d'Incendis

El Sr. PRESIDENT : Passem, ara al següent punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Consell Executiu sobre l'establiment d'un Pla de Prevenció i Extinció d'Incendis, que formularà el Diputat senyor Juanjo Ferreiro, del Grup Socialista.

El senyor Ferreiro té la paraula per al torn d'exposició.

El Sr. FERREIRO : Senyor President, senyores i senyors Diputats, si ustedes recuerdan, no hace todavía un mes se presentó en esta cámara una vista sobre el no cumplimiento de una moción que presentó el Grupo d'Esquerra Republicana. En aquella moción se pedía que el Conseller de Governació explicase la aplicación del Plan de Prevención y Extinción de Incendios de Cataluña, para que el Parlamento pudiese hacer un seguimiento de la acción de gobierno en este campo. Se presentó, previamente —por lo menos los Diputados de la Comisión de Justicia, Derecho y Seguridad Ciudadana lo recibimos—, un dossier, respetable en cuanto a dimensiones, de cuáles eran los estudios que estaba realizando la Conselleria sobre estos temas de prevención y extinción de incendios. Nos sorprendió, no obstante, que en la introducción se decía que no existía un plan de prevención de extinción de incendios en Cataluña, y que sí que existían una serie de estudios.

Nosotros, dado que existe una Comisión de Investigación sobre los Incendios Forestales ocurridos en el mes de julio, y que éste es un tema que algún día —creemos que próximamente— vendrá a debate en esta cámara, pensamos que sería conveniente que el debate se hiciese cuando apareciesen las resoluciones o las conclusiones de la Comisión de Investigación. Lo que ocurre es que, como, por otra parte, existen también unas circulares del Gobierno Civil de la provincia de Barcelona, en las que se cita la peligrosidad de ciertas zonas forestales en determinados períodos del año, y una de las zonas que más peligro de incendios tiene en fechas próximas —comienza el 1 de mayo... Ante la perspectiva de la inexistencia de este plan de prevención y extinción de incendios, nosotros pensamos que teníamos que hacer alguna acción parlamentaria que permitiese que, cuando llegasen las fechas de peligro, de primero de mayo, existiese un plan de prevención en Cataluña.

Pensamos que quizá una pregunta podría solucionar el problema; lo que ocurre es que, dado que el Consell Executiu hasta ahora no tenemos datos de que hiciese este plan y que, por otra parte, el Parlamento tiene la necesidad de seguir la acción de Gobierno —es una de las funciones del Parla-

mento—, és por lo que pensamos que teníamos que hacer una interpelación que diese pie a que, si no existía una respuesta satisfactoria en cuanto a la existencia de dicho plan, pudiésemos presentar una moción para que este plan se llevase a cabo.

Así pues, éstas son las razones fundamentales por las cuales nosotros presentamos una interpelación, que dice textualmente : «Quins propòsits d'actuació té el Consell Executiu respecte a l'establiment d'un Pla de Prevenció i Extinció d'Incendis?» Nosotros esperamos que el Consell Executiu pueda dar una aclaración satisfactoria a esa interpelación.

Muchas gracias.

El Sr. PRESIDENT : Per a respondre, en nom del Consell Executiu, té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Governació.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, la moció 30/ I, aprovada per aquest Parlament el 5 d'octubre de 1982, a la qual ha fet referència el Diputat senyor Ferreiro, va comportar l'entrada en aquest Parlament, el dia 14 de gener, d'un informe complet sobre prevenció i extinció d'incendis, que em sembla que donava compliment a la moció. Aleshores, en la interpellació que formula el Grup Socialista, sembla que hi ha unes diferències de plantejament amb el que aquí ha dit el senyor Ferreiro. En la interpellació les preocupacions del Grup Socialista van en el sentit de dir que en l'informe presentat el 14 de gener pel Consell Executiu, en aquest Parlament, en l'estudi «Servei contra Incendis i de Salvaments», es diu que no és un pla d'actuació, però que sí que és un estudi —com ho diu el seu nom— del qual s'assumeixen moltes de les línies d'actuació, i, a més a més, es complementen. És a dir que, pel fet de dir que aquest estudi —«Servei contra Incendis i Salvaments»—, no sigui un pla d'actuació no vol dir que no hi hagi un pla d'actuació, perquè, com diré a continuació, se n'assumeixen moltes de les línies i, a més a més, n'hi ha d'altres que es diu que no s'assumeixen. Aquesta era una preocupació del Grup Socialista que a mi m'agradaria contestar, en aquest moment.

I després, també entenc que hi ha una altra preocupació clau del Grup Socialista, que és la de dir que fem més referència, en aquest informe del 14 de gener, a les actuacions dels anys 81 i 82 que no per al que hi ha fet i previst per a l'any 83. Jo entenc que aquests són els dos motius bàsics de preocupació del Grup Socialista. I crec que són unes preocupacions infundades, com espero que podré demostrar a continuació. Efectivament, en l'informe es diu, textualment, pel que fa referència a l'estudi «Servei contra Incendis i Salvaments de Catalunya», s'hi afirma taxativament el següent —i ho llegeixo literalment : «El valor» —s'entén d'aquest estudi— «és evident per tot el que suposa valoració objectiva del risc, definició dels mitjans necessaris per a cobrir-lo, estructuració de les unitats d'intervenció». En definitiva, en tot allò que presenta una clara component tècnica; però, d'altra banda, presenta unes limitacions importants en tots aquells temes que tenen relació amb l'organització administrativa, l'àmbit competencial de les diverses administracions públiques i l'adaptació de les solucions tècniques a les realitats locals o comarcals anteriors. Per tant, s'accepta d'aquest estudi com a pla d'actuació, el que a mi em sembla que és més important, que són els objectius, els mitjans i l'estructuració de les unitats d'intervenció. Jo crec

que se'n recull la part fonamental i que això constitueix, efectivament, un pla d'actuació. I que, en canvi, se'n rebutgen certs temes, com l'organització administrativa —i en diré, a continuació, el perquè. El que acabo de dir significa, doncs, que els parcs previstos, les seves dotacions, tant en personal com en material, la composició de les sortides i de les formes genèriques d'actuació són les adequades i que es recullen, excepte, evidentment, petites matisacions que en l'informe es complementen.

El que, en canvi, considerem que no és vàlid és el plantejament de l'esquema organitzatiu de la Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis. Efectivament, en l'estudi es plantejava una organització administrativa que feia dependre de la Direcció General un consens general, després, una inspecció general i, després, els diferents serveis, i aquesta era una estructura més pròpia del que hi havia en la Diputació del que ha de ser l'estructura administrativa d'un Govern, i, en canvi, l'estructura administrativa, en la Conselleria de Governació, de la Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis, com sap perfectament el senyor Diputat, es basa en quatre serveis: el d'Extinció d'Incendis i Salvaments, el de Prevenció, el Servei Tècnic General i el Servei d'Administració i Estudis Econòmics. Jo crec que aquesta és una diferència entre l'estudi i la realitat, que, a més a més, està acceptada per la Cambra, perquè, en definitiva, forma part de l'organigrama que s'ha votat i dels crèdits que s'han votat en la Llei de Pressupost de l'any 82.

Això és una de les variacions, i em sembla que és una variació que aquest Ple ha assumit i, d'altra banda, també en la composició de les comissions —que em sembla que eren excessives: seixanta o setanta persones per cada una de les comissions— es planteja una composició més funcional i més operativa i, pràcticament, tot el que sigui pla d'actuació —jo vull tranquil·litzar, en aquest aspecte, el senyor Diputat— sí que queda perfectament recollit.

Efectivament, jo, pel que fa referència als anys 81 i 82, voldria que en el Pla anual d'inversions per a l'any 81 es va seguir, estrictament, la pauta marcada per a l'estudi al qual fem referència. El Primer Pla d'Obres Públiques es correspon estrictament amb infraestructures proposades com a principals en el mateix estudi. En el paràgraf segon, 4.º s'afirma taxativament que la distribució de parcs s'ha ajustat, des del primer moment, a les previsions realitzades per l'estudi del Servei contra Incendis i de Salvaments de Catalunya. Això, pel que fa referència a la primera de les preocupacions del senyor Diputat, és a dir: si aquest estudi era un pla d'actuació o no.

Quant a la segona preocupació, que és allò de l'any 83, jo voldria dir al senyor Diputat que crec que tampoc no és cert que l'informe presentat signifiqui únicament un balanç del que s'ha realitzat fins al moment actual, perquè una lectura acurada del nostre informe del 14 de gener i del seu annex, número 10, dona, per exemple, la distribució de la plantilla de personal professional per al 1983. El paràgraf segon, 3.º marca les directrius utilitzades per a la redacció de l'avantprojecte de pressupost per a l'any 83. Els programes de potenciació i increment dels cossos de bombers voluntaris continuen desenvolupant-se. La Comissió Tècnica de Coordinació de Salvaments Especials està aconseguint els primers resultats operatius. El Grup de Cooperació sobre Incendis Forestals té

en fase final la redacció de la instrucció general bàsica sobre les missions de tots els organismes i entitats que puguin intervenir en cas d'incendis forestals. El Grup de Treball sobre Prevenció d'Incendis Forestals està a punt de publicar el Dictamen final dels seus treballs. I tot això es diu a l'informe. Hi ha, doncs, una línia clara de treball per a l'any 83, en el sentit d'incrementar els nivells de seguretat a través d'activitats de prevenció, potenciar les activitats de previsió i planificació d'actuacions, desenvolupar la infraestructura del servei, d'acord amb la planificació continguda en l'estudi.

Jo crec que hauria estat interessant que haguéssim pogut tenir algunes dades o que haguéssim pogut donar algunes dades sobre l'Avantprojecte de Pressupost, perquè, en definitiva, és a través de la Llei del Pressupost que es marca la política de l'Executiu en tots els temes. Jo crec que el pressupost se'ns està retardant, i el retard del pressupost de Madrid ens obliga a un retard del pressupost aquí, però jo sí que tinc molt clar l'Avantprojecte de Pressupost en aquest tema, crec que ha de significar un augment important de les inversions de les infraestructures i dels mitjans per a combatre en aquest camp tan difícil dels incendis. I jo aprofito aquest moment per a avançar —i, si de cas, en el debat que tindrem podrem entrar més a fons en el tema, o bé m'ofereixo per a un debat informatiu en la Comissió, que suposo que a la Comissió d'Investigació que està treballant ara aquest tema l'interessaria molt conèixer aquests temes, i des d'ara proposo que ens poguéssim veure per a avançar aquests temes— però des d'aquí voldria dir que, per exemple, a l'Avantprojecte de Pressupost, es preveuen 1 140 milions en vehicles i l'equipament corresponent, 450 milions en obres públiques per a parcs i complements, 300 milions per a dotació d'equipaments en vehicles ja existents i que els falta un plus d'equipament i una modernització, i 150 milions en la mecanització dels controls centrals per a realitzar aquella petició que ens va fer la Cambra sobre el tema anomenat «Alarma Sueca». Un total de 2 000 milions de pessetes, en el Pressupost de l'any 83, contra els 46 que hi havia en el Pressupost del 82, més 800 del Pla d'Obres Públiques, que van servir per a adquirir uns helicòpters i construir uns parcs i adquirir uns vehicles. En definitiva, es tracta de tenir en la prevenció i extinció d'incendis un pressupost d'uns 2 000 milions, que, evidentment, haurà d'aprovar aquest Parlament, i aquí estic parlant només d'un Avantprojecte del Departament de Governació i del Consell Executiu de la Generalitat, 2 000 milions de pessetes contra 846 milions, el 82. Això vol dir la importància que pensem donar i que estem donant a aquest tema.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn de rèplica té la paraula el Diputat interpellant senyor Ferreiro.

El Sr. FERREIRO: Senyor President, señores i señores Diputats, nos parecen muy interesantes los datos que ha dado sobre el presupuesto el señor Conseller, porque pensamos que esto es ir trabajando en la elaboración de un plan de prevención y extinción que es importante y los recursos que la Generalitat y que el Consell Executiu piensa poner para conseguir estos objetivos. Yo no he pensado intervenir hasta esta segunda vuelta, porque ya he dicho de entrada que no se trata de hacer aquí el debate, sino que traemos la interpelación para poder presentar una moción subsiguiente. No obstante, permítame el señor Conseller que le diga un par de cosas.

Nosotros pensamos que la Moción 30/I no se ha cumplido exactamente en los términos que nosotros pensamos porque falta este plan de prevención, porque no se puede seguir la aplicación de un plan de prevención, simplemente te dicen que este plan de prevención no existe. Y en el *Boletín* número 113 hay un párrafo que quisiera leer textualmente, que se refiere al estudio y dice : «És utilitzat com a punt de referència però no com a projecte sobre el qual es pugui basar la realitat, en altres paraules no es tracta d'un pla d'actuació.» Nosotros lo que quisiéramos es tener este plan de actuación para poder hacer este seguimiento que consideramos imprescindible; es una de la condiciones o normas de trabajo de la Cámara poder seguir al Gobierno. Por otra parte, nos dice que se ha hecho mucho trabajo de infraestructura. Yo me lo creo, pero, y no quisiera introducir aquí elementos que poseo por ser miembro de la Comisión de Investigación, me parece que no es condicionante decir que muchos alcaldes de muchos pueblos de Cataluña se quejan de que a estas alturas, después de casi nueve meses, nadie les ha preguntado, nadie ha hablado con ellos para establecer planes de prevención en estas zonas peligrosas. Por ejemplo, las Comisiones de Brigada y de Parque : todavía en una orden del 21 de enero, me parece, se daba el organigrama de estas comisiones que todavía ni están montadas. Yo, con esto, lo que quiero decir es que evidentemente nos parece que el Consell Executiu está trabajando en la dirección esta de buscar recursos, pero lo que no vemos es que ni la consideración del señor Conseller ni los trabajos que estan haciendo ahora puedan permitir poseer un plan de prevención antes de las fechas que se consideran peligrosas, que son las de a partir del primero de mayo. Nosotros, en función de esto, pensamos presentar una moción donde se insta al Consell Executiu a que antes de estas fechas pudiese presentar un plan de prevención de incendios forestales, fundamentalmente.

Muchas gracias.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable senyor Conseller té la paraula per a la rèplica.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument, perquè, és clar, si el senyor Diputat, si el senyor Ferreiro ens diu que no cal fer el debat, que només es fa la interpellació únicament i exclusivament per presentar la Moció, evidentment sobra el debat i potser jo m'he explicat massa, perquè la Moció, normalment, ve segons com sigui el debat, almenys això és el que es considera que parlamentàriament s'ha de fer. Però ja es té la Moció pensada. Aleshores jo crec que quan vingui la Moció ja en parlarem, per tant, seré molt breu. Però només repeteixo que em sembla que hi ha una confusió, és a dir, no és que no hi hagi un pla d'actuació, no és que no hi hagi un pla de prevenció, simplement es diu, ho repeteixo, que l'estudi «Servei contra incendis i salvaments», que se citava explícitament en la Moció, no és el pla d'actuació, sinó que en recollim molts elements, els complementem i en rebutgem d'altres, i l'informe sí que conté un pla d'actuació. La frase que ell ha llegit literalment diu : «no és un pla d'actuació l'estudi «Servei contra incendis i salvaments», perquè se'n recullen coses i se'n treuen d'altres i se'n afegeixen de noves, i, aleshores, l'informe sí que conté un pla. Però, en fi, com que ja es veu que ve moció i que, per tant, ja tindrem ocasió de debatre-la, de

votar-la i estem totalment a la disposició per a aportar més elements, si convé, simplement, gràcies, senyor President.

Interpellació al Consell Executiu sobre la lluita contra l'atur mitjançant la creació de cooperatives autònomes de treballadors

El Sr. PRESIDENT : El següent punt de l'ordre del dia és la interpellació al Consell Executiu sobre la lluita contra l'atur a través de la creació de cooperatives autònomes de treballadors, que ha de formular el Diputat senyor Xavier Guitart, del Grup Socialista. El senyor Guitart té la paraula per al torn d'exposició.

El Sr. GUITART : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, aquesta interpellació que presenta el Grup Socialista és una interpellació que fa referència, fonamentalment, a una mesura empresa o que hauria d'haver estat empresa pel Consell Executiu, que fa referència a l'atur. Per tant, aquesta interpellació, pel tema del qual es tracta, es dirigeix no al Conseller de Treball, sinó al Consell Executiu, que és qui té, com a activitat prioritària, com a tasca prioritària, de fer front a l'atur, a les mesures d'ocupació. I val a dir, abans de començar, que el pobre espectacle de la primera fila ja és un clar símptoma de la importància que pot donar a aquest tema el Consell Executiu. A mi m'està molt bé que el Consell Executiu delegui en el Conseller de Treball la resposta a aquesta interpellació — o a qualsevol altra interpellació —, m'està molt bé si això és realment una delegació d'una activitat col·legiada, de la qual dubto, de la qual dubto perquè sempre que es tracta d'un tema d'ocupació el senyor Rigol està preparat a sortir com és el seu deure, si és que l'han delegat per a aquesta tasca.

Molt en concret, aquesta mesura empresa o suposadament empresa pel Consell Executiu, però que, segons un paper que tinc aquí, sembla que és del Departament de Treball, és una campanya d'ocupació per a 1000 treballadors aturats i sense subsidi sota el lema : «asseguri's un ingrés si està parat i sense subsidi. Netegem els boscos. Generalitat de Catalunya, Departament de Treball». Val a dir que aquesta no és una idea recent, no és una idea extraordinàriament nova, fa mesos que el senyor Rigol la va anunciar, i personalment, aquest Diputat que els parla, li va telefonar i li va demanar verbalment informació, i tingué per resposta que no n'hi havia, d'informació en aquell moment, que del que es tractava era d'iniciar, d'endegar un projecte que veuríem com sortiria. Bé, doncs, sense més informació, aquesta campanya ha tirat endavant amb tota la nostra sorpresa. Sorpresa per dues raons. Primera raó, perquè aquest Parlament té —diguem-ne establerta— una tirallonga de Resolucions i de Mocions aprovades, la majoria d'elles incomplertes, respecte al tema de l'atur. Una d'elles, per exemple, és que es creï una Comissió interdepartamental que faci cara a les mesures de l'atur, que l'atur no sigui un tema de la Conselleria de Treball, sinó del Consell Executiu. Doncs bé, aquestes Mocions, aquestes Resolucions, en bona part —m'excusaran que les llegeixi—, han estat incomplertes, i apareix una idea, que nosaltres celebraríem si fos bona idea —no critiquem directament la idea, sinó la forma i el fons com s'ha produït—, una idea d'ocupació diguem-ne una mica estranya. I estranya, sobretot, perquè, quan estem

acostumats a trobar a la bústia una quantitat ingent d'informació sobre les activitats de les diverses Conselleries —informació de vegades molt cara, per cert—, resulta que un tríptic, un paper com el que els estic ensenyant, per si vostès no el tenen, no s'ha tingut la delicadesa de, com a mínim, passar-lo a la bústia, perquè aquests Diputats tinguessin idea de què pensa fer el Consell Executiu en temes prioritaris tan importants com són el tema de l'ocupació. Doncs, anem a entrar en matèria concreta i anem a veure què diu aquest tríptic, que és, en realitat, el paper que es dona als treballadors que van a interessar-se per aquest possible lloc de treball.

Jo els demanaria, senyores i senyors Diputats, de fer l'esforç per un moment de pensar que tots nosaltres estem aturats i sense subsidi, i que, de cop i volta, obrim el diari, com el vam poder obrir el mes de gener, tots o gairebé tots els diaris, durant repetits dies, i a una pàgina sencera trobem un anunci del Departament de Treball que diu: «Asseguri's un ingrés si està parat i sense subsidi». Òbviament, suposo que nosaltres, en aquesta hipotètica situació, ens espavilariem i aniríem ràpidament a veure què passa, a veure de què es tracta. És a dir, l'expectativa que aixeca aquest anunci és una expectativa important com es va demostrar l'endemà mateix del primer anunci, quan, a la una de la matinada —i en tenim testimonis—, ja es començava a fer la cua de gent, que a les vuit del matí era ja una cua molt important, que s'anava a interessar per aquesta mesura, no únicament a Barcelona, sinó en altres indrets importants de Catalunya, en altres comarques.

Què diu aquest paper? El normal seria que ho hagués explicat el Conseller de Treball, ja que sembla que és del Conseller de Treball i no del Consell Executiu. Però bé, s'insta els treballadors en aquesta condició ja esmentada a formar cooperatives en nombre de deu treballadors, amb un cap de colla. I la Generalitat, què fa? Em limito al paper que hi ha aquí, que és la informació oficial, i que és la que s'ha tramès als treballadors que s'hi han interessat. La Generalitat els diu que els assigna una parcel·la de bosc, un tros de bosc, perquè el netegin, perquè netegin la brossa, i, per tant, que puguin gaudir del benefici d'aquesta brossa, un cop comercialitzada, amb la previsió —no sabrem com, quan, de quina manera ni amb quin finançament— que es creï una segona cooperativa, o una cooperativa de segon grau, que pugui comercialitzar aquest producte. Molt bé, com col·labora, doncs, la Generalitat en aquesta campanya espectacular i que aixeca aquestes expectatives numèricament quantificades? Ho diu el paper: «En la constitució de les cooperatives...» —val a dir que la gestió davant del notari, la paguen els afectats de les mateixes cooperatives—, «en l'assignació dels boscos i en la gestió de la cooperativa de segon grau que comercialitzarà el producte...», aquesta és la participació. I quin és el possible benefici que reconeix el Conseller de Treball als treballadors que s'atenguin a aquesta tasca, a aquesta feina. Doncs, la recollida d'uns 1 500 quilos de brossa diaris permet recollir uns ingressos mensuals que superen el salari mínim interprofessional. La col·locació en el mercat del producte obtingut permet cobrir, primer, el cost de la mà d'obra amb assegurances socials, el cost de l'energia que s'ha d'utilitzar, el cost del transport, amortitzacions de la maquinària utilitzada, el cost d'estructures, comercialització i gestió. Tot això, òbviament, recollint 1 500 quilos de brossa diaris per treballador. I sembla que

aquesta és una quantitat o un import exageradament elevat, quan tècnics especialitzats d'ICONA diuen que en quatre hores, normalment, a ple rendiment, no es poden recollir més de 500 quilos de brossa. Bé, en tot cas, no sé quantes hores han de treballar aquests treballadors, no sé en quines condicions, caldrà veure-ho en el decurs d'aquest debat.

Diguem que aquesta és una primera qüestió. La segona qüestió seria la següent, si és que és veritat —i ens ho confirmarà o no el senyor Rigol, i li ho demanem—: és que la Generalitat compra durant uns mesos determinats el producte a aquests treballadors? Sí o no? A quin preu? Amb quins pressupostos? A quina partida s'inclou això? I en quina partida es pot incloure el finançament —si és que és finançament— de la compra de maquinària als treballadors que estan en aquesta situació, i que arriben a situacions tan absurdes, com es pot comprovar en algunes cooperatives —i vostès ho poden comprovar— on els treballadors van amb el seu cotxe particular i el poden veure carregat de brossa per a tragar-la d'un cantó a l'altre.

Doncs, molt bé; aquestes són preguntes, com una altra pregunta, que seria la següent: quina mena de control hi ha sobre aquesta tasca? És a dir, quina mena de garantia hi ha que el que es reculli sigui brossa i no realment tronc, llenya, tal com sona? Preguntes que fem al Consell Executiu.

Segona qüestió. Això s'endega en forma de cooperativisme. Fa pocs dies aprovàvem la Llei de Cooperatives i vèiem la situació dèbil en la qual es trobava aquest tipus de societat, la societat cooperativa. Doncs bé, s'està estimulant, des del Consell Executiu, precisament, el naixement de cooperatives en crisi. Flac favor al moviment cooperativista. Però és que, a part d'això, senyor Conseller de Treball, si és que vostè n'és el responsable, jo li voldria llegir unes declaracions seves, no declaracions, una informació seva davant la Comissió de Política Social, que diu exactament: «quan s'està en una situació d'economia deprimida, és molt difícil trobar ocasions que permetin muntar sobre d'elles una cooperativa, i això també ho saben vostès. Per tant, les dificultats perquè la cooperativa sigui una resposta adequada a la situació de crisi actual tenen aquests dos hàndicaps considerables» —abans havia parlat d'un altre del qual no faig esment. *Diari de Sessions del Parlament*, número 51, del 21 d'abril del 81, pàgina 1412. Per tant, semblen conductes contradictòries entre el que es deia i entre el que es diu, i anem al tercer punt, molt important també.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Diputat, ha passat ja el seu temps, si els senyals funcionen correctament...

El Sr. GUITART: Si em permet, senyor President, acabo ràpidament.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies.

El Sr. GUITART: Moltes gràcies. Molt ràpidament. Una qüestió de principi que a aquest Diputat li sembla de consideració important són les declaracions del Director General d'Ocupació, quan diu: «Justifico que això ho hem de fer a través del Diari, aquests anuncis, perquè com que no disposem del control de l'INEM no tenim altre recurs» —declaracions aquí contingudes. Senyor Conseller, l'article 103 de la Constitució, per preveure la seguretat jurídica dels ciutadans, estableix que l'Administració pública ha de funcionar conforme, entre altres criteris, al de coordinació. Imaginem-nos quin

caos es podria produir en aquest país si cada Administració pública, si cada ens, si cada òrgan, en virtut d'una situació fluctuant com l'actual, hagués d'utilitzar arguments com aquests.

I acabo, per disciplina pel que fa a l'horari establert, amb una nota clara de perplexitat. Si tot això és sorprenent, la nota de perplexitat quan ve? Doncs, quan l'endemà, la setmana vinent, apareix en el diari: «Nuevo plan Rigol para dar ocupación a los desempleados que carecen de subsidio». I parla de dues formes possibles, una que és rendible —aquesta dels boscos—, i una que no és rendible, que és netejar les voravies de les carreteres i sanejar els monuments pre-històrics. Aquesta última resulta que no és tan rendible, però, és clar, el que ja ens alarma és que aquesta profusió de plans Rigols, que haurien de ser plans del Consell Executiu, arribi a tenir-nos absolutament ocupats per estar al dia, quan tots ells han fracassat sistemàticament.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Consell Executiu, per a la resposta, té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Treball.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL: Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, al senyor Guaitart, amb tota sinceritat i sense fer servir un llenguatge subreptic, li voldria fer la reflexió següent, perquè aquí, en aquesta Cambra, hi ha testimonis del que vaig a dir i que no és una argücia parlamentària. Fa molt poques hores jo deia a un conjunt de polítics que són aquí que, jo, el moment que vaig sentir més respecte pel President del Govern —del Govern central— va ser en el moment en què, en una presentació pública, li van preguntar: i com nosaltres podem arribar a assolir una xifra de llocs de treball? Ell va sortir amb una iniciativa voluntarista, i va dir probablement hi ha una sortida i jo he pensat que potser enviant els estudiants que acaben la carrera a Sud-amèrica podríem alleugerir el problema de l'atur. I jo vaig dir, amb tota la serietat del món, a un conjunt de polítics, que a mi em mereixia el màxim de respecte el President del Govern. I li explicaré per què. Li explicaré el perquè, perquè vostè sap perfectament que el problema de l'atur, resoldre'l, passa per unes variables macroeconòmiques complicadíssimes, per una interrelació de la política espanyola envers la política internacional —això, d'una banda—, però la gent que realment té una necessitat, i a la qual moltes vegades els polítics hem promès i hem quantificat els llocs de treball que crearem, diuen: però, escolti'm, vostè a mi no m'expliqui la complexitat de l'economia, sinó digui'm com resoldré jo el problema de l'atur. I en aquell moment, el President del Govern central donava la resposta a una pregunta que se li adreçava públicament, que deia, escolti, i mesures concretes, quines? Jo he dit, i no ho dic aquí per primera vegada, perquè ho he dit en llocs de molta responsabilitat, que per a mi, en aquell moment, el senyor González, President del Govern de l'Estat, havia de sortir amb una resposta concreta, perquè el llenguatge que hi ha posat dintre de la nostra societat, i amb tota raó per part del qui està aturat, necessita respostes concretes i no promeses que s'esmunyen enmig de la complexitat de la política econòmica. I, per tant, jo torno a dir que, en aquell moment, aquell senyor a mi em va merèixer tot el respecte.

I voldria que entengués que, canviant el que cal canviar,

també des de la Generalitat la política d'atur no ha anat únicament i exclusivament a buscar fórmules voluntaristes —que jo ara li explicaré com ho hem fet i de quines maneres ho hem intentat endegar—, sinó que ha seguit tots uns processos, dels quals aquesta Cambra sap el plantejament i sap els fracassos. Però jo voldria dir que davant d'un fulletó, en el qual s'intenta explicar una mesura concreta, que aquesta Cambra no agafés consciència que aquest ha estat el plantejament únic i exclusiu i caricaturitzat que sobre l'atur ha endegat el meu Departament. Perquè jo recordaré que aquí, quan encara s'havien de plantejar unes reunions de negociació que després van donar com a fruit l'ANE, ja a Catalunya s'havia intentat plantejar això. Jo recordaré també aquí plantejaments que, en discursos fets des d'aquesta tribuna, eren el reflex del que jo anotava en les negociacions que tenia al marge del Parlament. I recordo que es deia: compte amb això, perquè es vol fer pagar la crisi econòmica una altra vegada sobre els treballadors, d'un cantó. I uns altres que deien: escolti, és que vostè el que vol és posar-nos impostos. Recordo això que s'havia dit aquí i que és reflex de les negociacions que s'havien portat en un altre lloc, per exemple. O quan, des d'aquesta possibilitat de concertació... Que, evidentment, des de la Generalitat vostès saben que no tenim la possibilitat macroeconòmica de controlar les disponibilitats líquides d'un pressupost important en aquest sentit que pugui endegar una política econòmica *per se*, i vostès saben que això ens porta també cap a una visió més assistencial del problema de l'atur, la qual és fàcilment ridiculitzable, sí senyors. Una atenció purament assistencial a l'atur no és prometre llocs de treball —que és el que la gent necessita—, però ens porta cap aquí. Jo vull dir que així com es va fer un plantejament de concertació que va comportar un fracàs, també des del punt de vista assistencial s'ha plantejat a diversos estaments polítics, perquè de la manera amb què s'havia endegat l'ocupació comunitària i l'ocupació juvenil, fruit dels pressupostos d'aquest Parlament, feia pensar que una possible col·laboració de l'Administració local amb l'Administració autonòmica podria endegar aquesta xarxa assistencial. Doncs, també li haig de dir que això, en aquest moment, està paralitzat.

I li voldria obrir tot aquest ventall perquè no s'entengués que el problema de l'atur és el problema d'un fulletó. I ara entrarem en el fulletó. Ara hi entrarem. Perquè sembla que el que va fent la Generalitat és simplement animar la gent que constitueixi cooperatives. Jo li diré exactament què és el que hem intentat fer, perquè portem un col·lectiu que va començar amb cent persones i ara n'hi ha setanta i escaig treballant, i, per cert, sí que li voldria dir, perquè això ho he mirat aquest matí mateix i així m'han informat, per exemple —i aquí sí que li demano disculpes si en el moment en què vostè em va demanar informació jo no la hi vaig facilitar, i de debò que també el convido que entri, juntament amb mi, a analitzar tota la informació de què disposem i a entrar en contacte amb tota la gent que hi està treballant, perquè en això no pot haver-hi cap cosa que pugui amagar-ho—, però jo els puc dir que persones que estan treballant en aquests moments en aquesta experiència estan cobrant —i parlo en xifres de les dues setmanes darreres de febrer— 18 000 pessetes la setmana. Això és el que estan traient en aquest moment algunes cooperatives. I altres giren al voltant de les 9 000, i, evidentment, vostès saben que el

rendiment depèn molt també de molts factors, de la qualitat del bosc i també, diguem-ne, de la disponibilitat de la mateixa gent.

Aleshores, què és el que hem intentat fer amb aquesta experiència? Vostès saben que hi ha un problema important, i és que els boscos de Catalunya —i una interpellació recent ho acaba de remarcar— s'estaven cremant perquè, entre altres coses, no es netejaven. I aquest és un fenomen que es dona al nostre país i de què cada estiu sofrim les conseqüències. Per un cantó tenim això. Però per què no es netejaven aquests boscos? No es netejaven perquè la utilitat que sortia de netejar no cobria els costos de la neteja. Aleshores, nosaltres intentem esbrinar, a través d'un procés industrial de trituració i de trituració *in situ*, perquè el cost del transport feia que fos irrendible l'experiència, intentem trobar un tipus de maquinària que permeti això. I aleshores intentem obrir un mercat i anem a trobar empreses que vulguin reconvertir la seva energia en fuel amb energia que pugui sortir d'aquestes deixalles del bosc. Jo li haig de dir que l'estalvi d'energia que significa això, calculant que significa el 50% gastant en fuel i que això té una taxa de retorn de la inversió que significa en dos anys. Evidentment, aquesta és una experiència petita, reduïda, i parlar de 1 000 llocs de treball, quan a Catalunya es compten per centenars de milers, és poca cosa. Jo els voldria recordar... I vostès ho saben, i avui mateix, aquest matí, he rebut la Comissió de parats, per exemple, de Sant Joan Despí, acompanyats de les centrals sindicals Comissions, UGT i de l'Alcalde del poble. I així ha estat com ells es barallaven per a poder tenir vuit llocs de treball d'una guarderia que s'està construint allà. Perquè, evidentment, els vuit llocs de treball que estaven discutint allà no arreglen el problema de l'atur de Sant Joan Despí, però tots saben que els llocs de treball es compten d'un en un i té un gran valor. I, en aquest sentit, nosaltres hem intentat cercar un mercat, hem estat en contacte amb els propietaris forestals, hem estat en contacte amb empreses, hem estat en contacte amb empreses que han construït la màquina aquesta per a triturar, i li puc dir que estem en aquesta fase d'organitzar, d'acomboiar, de constituir-ho, evidentment, en cooperatives, entre altres raons perquè penso que és la manera més pràctica que, si ells ho descobreixen, i després de la deguda preparació durant un mes en aquest sentit, poden donar aquests llocs de treball : mil; mil que són una misèria, però són mil, i són mil que nosaltres pensem que es poden arribar a autofinçar del tot, i que es poden arribar a autofinçar des de la possibilitat que hi ha hagut durant bastants mesos cent —i en aquests moments setanta i escaig— que ho estan portant endavant.

Jo demanaria de debò, de debò, que la informació que pot donar aquest fulletó, que és únicament la informació de xoc, i que després ja ha rebut tothom que s'hi ha apuntat —voldria dir que han estat més de 4 500 els qui ho han demanat per a mil llocs de treball—, aquestes han estat les expectatives reals que ha provocat això. Aquesta informació després ha anat acompanyada de dues cartes dient qui es podria atènyer, qui no es podria atènyer a això, i intentant respondre amb el màxim respecte aquestes expectatives, i entenent, sobretot, que, en la nostra societat, hi ha aquesta doble línia : l'una, les expectatives de resoldre el problema de l'atur amb tota la profunditat que exigeix un plantejament econòmic, i l'altra, les expectatives reals quan es quantifiquen i s'han quantificat des de

l'ANE, per exemple, i s'han quantificat en altres instàncies els números de llocs de treball que es creen, i quan hi ha una necessitat real a la gent no li pots anar únicament i exclusivament amb raons de complexitat tècnica, sinó que volen tocar aquestes expectatives, i aquest plantejament no l'ha fet un servidor. Jo, el que sí que intento dir és que, des d'aquesta possibilitat, em sembla que, coordinant esforços de propietaris de boscos, coordinant la possibilitat industrial, coordinant la bona voluntat de les persones que fa mesos i mesos que no havien cobrat i que ara poden anar a casa seva amb una mínima paga guanyada per ells mateixos, i coordinant un possible mercat, és una de les experiències positives que podem endegar, amb tota la modèstia del món davant el gran problema que significa l'atur.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per al torn de rèplica té la paraula el Diputat senyor Guitart.

El Sr. GUITART : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, senyor Conseller, mil llocs de treball. Si s'aconseguissin mil llocs de treball, si se n'aconseguissin cinc-cents, si se n'aconseguís un, nosaltres ho celebrariem. El que passa és que no és aquest el tema de què estem parlant, estem parlant de si es creen aquests llocs de treball o de si es fa la ficció de la creació d'uns llocs de treball des del Govern. És aquest el tema que plantegem. Fa uns moments que el senyor Conseller, l'Honorable Conseller de Governació, deia, respecte a una altra interpellació, que no es vol el debat. Sí, realment el senyor Rigol no ha contestat cap dels temes, de les preguntes que hem plantejat. Senyor Rigol, el Consell Executiu, pel que sembla, tampoc no vol el debat en aquestes interpellacions.

Nosaltres hem plantejat unes preguntes molt concretes, em semblen meridiàment clares, encara que probablement insuficients pel temps, de les quals vostè no ens ha contestat res. Nou mil pessetes. Que hi ha treballadors que guanyen nou mil pessetes? Quantes hores? Mil cinc-cents quilos de brossa vostès calculin el que són i quantes deduccions previstes en el paper del senyor Rigol. I el senyor Rigol dirà avui, però els excuso —i, si cal, hi haurà ocasió suposo de fer-ho— de llegir a les senyores i als senyors Diputats totes les cartes i notes que han anat apareixent a la premsa de diverses cooperatives sobre això, i no concorden, senyor Rigol. La seva opinió és una —i probablement molt honesta—, però no concorda amb l'opinió dels protagonistes i que permanentment estan escrivint als diaris i tinc les notes aquí, però el temps, suposo, que en fa impossible la lectura. És, doncs, per aquestes raons que trobem absolutament insatisfactòria la seva resposta.

Però jo voldria, diguem-ho d'alguna forma, abans d'acabar, dir dues coses. La primera, vostè ens parla del voluntarisme, vostè ens parla dels aturats, dels polítics i els aturats. Miri, i sense cap ànim d'ofendre ningú, senyor Rigol, en tot cas segur que no és el meu ànim, però és que em penso que vostè no està pas més autoritzat que ningú en aquesta Cambra per a conscienciar-nos del problema de l'atur; allò de què vostè sempre parla : els números i el problema humà. Vostè no està pas més capacitat ni està més legitimat que cap Diputat d'aquesta Cambra per a parlar d'aquest tema. Si li puc dir jo que en la meua família tinc aturats, per exemple, és que sóc sensible en aquest tema, i molts Diputats es deuen trobar en

aquesta situació. No sé si és el seu cas, senyor Rigol. Per tant, no ens parli de números ni de persones, que el coneixem, aquest problema. En tot cas, conscienciï el Consell Executiu, conscienciï'l que compleixi les resolucions aprovades per aquest Parlament, i reconegui, si els plau, la responsabilitat que s'ha de suposar a tots els Diputats d'aquesta Cambra en un tema tan sensible com és el tema de l'atur.

I acabo, finalment, amb un tema. Jo penso que si el Consell Executiu dimitís i muntés una cooperativa i se n'anés a netejar boscos segons la campanya aquí indicada, al cap de pocs dies el Consell Executiu aniria a trobar el Diputat de torn i li dirà : «Escolta, presenta una interpellació perquè això no pot ser,» Ja reconec que aquesta és una situació remota, i aquest és un dels motius pels quals nosaltres presentem aquesta interpellació, l'hem presentada, i presentarem la subsegüent Moció.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per al torn de rèplica té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Treball.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, molt probablement el Consell Executiu no s'haurà de constituir en cooperativa, senyor Guitart, entre altres raons perquè té la seva feina molt concretada perquè el poble de Catalunya li ha donat a través de la votació en aquesta Cambra. Per tant, tingui present que, evidentment, la consciència del problema de l'atur i el protagonisme de crear mil llocs de treball, quan jo li dic que és una xifra ridícula, no es preocupi que no el tinc jo, que no el vull tenir jo, que no és meu. L'únic que li puc dir és que si d'aquí a finals del 83 n'hi ha mil treballant, vostè hi haurà col·laborat fent-me la crítica aquí, i jo també hi hauré col·laborat des del meu Executiu. I tots dos hi haurem col·laborat : intentant esperonant-me perquè jo ho faci millor, vostè des d'aquí, però jo també estant al peu del canó en la mesura que pugui i, sobretot, no cercant embolics dialèctics, buscant cooperativismes i consells executius, que és una cosa que no lliga.

Moltes gràcies.

Moció

sobre els criteris amb què s'han adjudicat les llicències d'emissores de freqüència modulada i

Moció

sobre la política que el Consell Executiu de la Generalitat pensa seguir pel que fa a la radiodifusió sonora en modulació de freqüència

El Sr. PRESIDENT : Senyores i senyors Diputats, passem ara a les mocions.

La primera és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els criteris amb què s'han adjudicat les llicències d'emissores de freqüència modulada, presentada pel Grup Socialista. Com hem anunciat aquest matí, el debat d'aquesta Moció, el farem conjuntament amb la Moció del punt número 17 de l'ordre del dia, Moció subsegüent a la Interpellació al Consell Executiu sobre la política que pensa seguir pel que fa a la radiodifusió sonora en modulació de freqüència, presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

La defensa de la Moció serà feta, per l'ordre indicat, pels Diputats interpellants, però s'acumularan les intervencions

dels Grups, tant dels qui han presentat esmenes com dels qui no n'han presentades. Després, els presentants de la Moció indicaran la seva acceptació de les esmenes. Jo els demanaria si veuen alguna possibilitat d'acoblar els textos, de manera d'arribar a un text final comú. Si no és possible, votarem els textos l'un darrere l'altre.

Bé, primerament, doncs, en nom del Grup Socialista per a la defensa de la Moció, té la paraula el Diputat senyor Lorda.

El Sr. LORDA : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, la nostra Moció consta de cinc punts. El primer fa referència a l'incompliment del Consell Executiu, en procedir al repartiment de les llicències a emissores en modulació de freqüència, d'una resolució d'aquest Parlament, la 65/I, del 18 d'octubre de l'any passat, i de l'article segon del Decret del Govern 175/1980.

Proposem, en aquest punt, la constatació d'aquest incompliment, i ho fem malgrat els esforços que, en ocasió del tractament de la Interpellació de la qual deriva la moció, va fer l'Honorable Conseller Adjunt a la Presidència per tal de convèncer la Cambra que tant la Resolució com l'article 11 del Decret havien estat complerts escrupolosament.

Quant a la Resolució, se'ns deia que el nostre retret al Govern es basava en un error aritmètic, que el senyor Coll i Alentorn —lamento que hagi d'afundir la seva persona en la seva absència— imputava al meu company i Portaveu del Grup Socialista, Lluís Armet, i que aquest Diputat que els parla va fer seu en obediència cega a les instruccions rebudes de la superioritat. Una manera més o menys subtil de dir que entre els socialistes l'error es transmet per imposició jeràrquica. No. La insinuació del senyor Conseller era totalment infonamentada, i, per tant, es va quedar en maligna. L'error va ser meu —probablement, el senyor Armet no l'hauria comès perquè és més bon matemàtic que jo—, així com va ser meua la resta de l'exposició que vaig fer. Admeto l'error i mereixo un suspens en matemàtiques, si vostès ho volen.

Així, doncs, allà on jo deia que només s'havia concedit a les corporacions locals un 7% de la totalitat de les llicències disponibles, ha de dir un 14,7%. Això redueix una mica la desproporció discriminatòria, però no l'elimina, ni de bon tros, sobretot si tenim en compte que el senyor Conseller Adjunt a la Presidència, en respondre una pregunta de la Il·lustre Diputada senyor Dolors Calvet —*Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* del 7 de març—, reproduïx la relació de sol·licitants de llicències, i hi figuren prop d'un centenar d'ajuntaments.

Jo diria, en resum, que la diferència que hi ha entre l'error comès i l'error esmenat és la mateixa que hi ha entre dir una ampolla mig buida, o una ampolla mig plena, és a dir que, si ho apliquem al cas concret que ens ocupa equival a dir que la distribució de llicències va deixar les emissores municipals —segons l'Honorable senyor Conseller— mig vives, i, segons el Diputat que els parla, mig mortes. No es va complir, en suma, la Resolució.

Pel que fa a l'article 11 del Decret 178/1980, la defensa del senyor Conseller encara va ser més especiosa, amb trets fins i tot de pintoresquisme. Quan nosaltres retreiem al Govern d'haver concedit més d'una llicència a un mateix beneficiari, en incompliment del seu propi mateix, l'Honorable senyor Conseller ho negà : «Els trenta-quatre adjudicataris» —afirmà— «són tots diferents.» Ara, no es va poder estar

d'afegir —i reproduïxo textualment les seves paraules— «això no vol dir que entre els adjudicataris no hi pugui haver alguna vinculació tènue, algun accionista comú, per exemple, cosa no gens estranya en un país de dimensions reduïdes com el nostre.» És a dir, com que els catalans vivim tocar a tocar, és inevitable que els uns participem en els negocis dels altres. La imatge de Catalunya que se'n desprèn és d'una tal densitat demogràfica, que, com es diu dels holandesos, si es dona una empenta a un català al Pallars Jussà, es produeix un efecte de dominó que té, com a darrera conseqüència, que a la costa del Maresme caigui un altre català a l'aigua de la Mediterrània.

L'Honorable senyor Conseller va confondre la densitat demogràfica amb la plutocràtica, i tothom sap que no es corresponen ni per aproximació. Si es corresponguessin, viuríem en una societat igualada per dalt, i, per tant la raó de ser dels socialistes desapareixeria. O la plutocràcia especulativa no funciona per contigüitat física, sinó per afinitats d'interessos. La distribució de llicències, com ha estat feta, afavoreix el monopoli i l'especulació. Això explica la segona part del punt primer de la nostra Moció, i també el punt tercer, mitjançant el qual es vol sortir al pas d'un tràfic de llicències no gens imaginari.

Quant al segon punt, proposem que la concessió definitiva de les llicències no es faci sense un previ coneixement d'aquest Parlament, a través de la seva Comissió de Política Cultural. A nosaltres ens sembla una pretensió perfectament raonable i legítima.

El punt quart pretén de corregir la desigualtat introduïda en allò que podríem anomenar el sistema de les emissores municipals a Catalunya, pel fet d'haver-se concedit només cinc llicències a aquests tipus de centres radiofònics.

Ara hi ha en perspectiva —el senyor Conseller Adjunt a la Presidència ens ho va dir amb insistència— un arranjament global per a totes les emissores municipals. Quan aquest arranjament s'apliqui, caldrà que no hi hagi excepcions; les llicències de les quals ara són beneficiàries aquestes cinc corporacions municipals hauran de ser adjudicades —ho proposem— a entitats radiofòniques que compleixin una funció social que sigui prioritària sobre l'ànim de lucre.

A l'últim, el punt cinquè de la moció reflecteix la convicció del nostre Grup, obtinguda per l'acumulació d'una sèrie de dades que hem recollit, segons la qual la distribució de les trenta-quatre emissores FM ha estat presidida per criteris partidistes.

Aquesta és la Moció que el Grup Socialista sotmet a la consideració de la Cambra, amb l'esperança que mereixi l'aprovació de les senyores Diputades i dels senyors Diputats.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a la defensa de la Moció presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, sobre més o menys el mateix tema. Té la paraula la Diputada senyora Calvet.

La Sra. CALVET : Senyor President, senyors Diputats, senyores Diputades, la nostra Moció, que avui vinc a defensar, subsegüent a la darrera interpellació, també ve motivada perquè el senyor Conseller que hi va donar resposta entenem que no va satisfer la interpellació que nosaltres havíem fet, i pensem que continuem sense saber quins són els criteris que va emprar el Consell Executiu de la Generalitat en aquell cas, i continuem sense saber quina és la política de mitjans de comu-

nicació que s'està emprant.

Nosaltres hem fet una interpellació —com vostès han pogut veure— amb tres punts. El primer punt critica la gestió que fins ara ha fet el Consell Executiu de la Generalitat, ja que no ha respectat els criteris comarcals ni el suport a la premsa escrita, que semblava que era un dels criteris que es deia, com tampoc la capacitat tècnica dels sol·licitants, ni l'arrelament a la zona. Nosaltres, en aquest sentit, ens ratifiquem en els arguments que ja vam donar en el moment de defensar la interpellació.

Al segon punt, nosaltres insistim en un tema que pensem que és d'interès de tota la Cambra, i que precisament per això hi venim treballant des de fa més d'un any i mig o dos anys : la Llei de Normalització Lingüística. Perquè pensem que aquesta ha estat una oportunitat perduda de fer que tots els pobles de Catalunya tinguin accés, almenys, a una emissora de parla catalana. Aquesta ha estat una qüestió perduda, una oportunitat perduda, i entendriem que, si aquest apartat de la Moció fos unànimement en aquesta Cambra, més endavant podríem aconseguir de desfer aquesta equivocació, i aconseguir això, que realment no seria poca cosa per al nostre poble.

En el tercer punt, nosaltres el que pretenem és intentar desfer els errors que fins aquí ha fet el Consell Executiu de la Generalitat, i desfer aquests errors en el sentit que poguéssim garantir aquestes dues qüestions que els deia abans : els criteris comarcals i, al mateix temps, la normalització lingüística. I és en aquest sentit que pensàvem que aquestes concessions, que ara són provisionals i que s'hauran de ratificar, i que possiblement se n'hi puguin afegir d'altres, aquestes noves concessions es facin sobre la base de criteris que tota la Cambra hi sigui d'acord, i que aquests criteris passin per la distribució comarcal i passin, també, evidentment, per aquests col·lectius que, sense ànim de lucre, intenten incidir en la vida, en la ràdio-comunicació del nostre poble.

Jo solament voldria fer esment, com ho vaig fer el darrer dia, de dos d'aquests col·lectius, que pensem que és indispensable que siguin representats en aquesta nova redistribució, que serien, en aquest cas, l'emissora de Ràdio Obrera —ja ho vaig dir el dia passat—, per la seva incidència en la catalanització del nostre país, precisament en una rama, en un sector de la població que no sempre és el que parla més la parla catalana, i, en segon lloc, l'Associació de la Premsa, perquè entenem que aquest apartat entraria en tot el que hem dit de premsa escrita en males condicions. És per això que nosaltres demanem a la Cambra el vot afirmatiu a aquests tres punts de la nostra Moció.

Res més, moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyors Diputats, senyores Diputades.

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a les intervencions dels Grups que han presentat esmenes a una o a l'altra de les mocions defensades. Han presentat esmenes a la Moció presentada pel Grup Socialista els Grups d'Esquerra Republicana i de Convergència i Unió, i a la Moció presentada pel Grup del Partit Socialista Unificat, també aquests dos mateixos Grups.

Aleshores, d'acord amb l'ordre establert, de menor a major, té la paraula, en nom del Grup d'Esquerra Republicana, el Diputat senyor Porter, per a defensar les esmenes a les dues mocions.

El Sr. PORTER : Honorable senyor President, senyores i

senyors Diputats, realment, potser el millor seria poder assolir un text que unifiqués en bona part les dues mocions, perquè, en realitat, els continguts no són molt llunyans.

D'una manera ben concreta voldríem dir que de la redacció es desprèn una part de censura a com han estat distribuïdes les emissores que, en algun aspecte, potser podríem compartir, però potser no, en el to. Això vol dir, en realitat, que nosaltres ens hem limitat a fer esmenes concretes a punts concrets. Aquestes esmenes concretes tenen la voluntat que pugui ser aprovat per una majoria, per una gran majoria dels presents.

Respecte a l'esmena presentada pel Grup Socialista, i respecte al seu punt número 2, hi ha una voluntat d'admetre la primera part. Aquesta primera part és la que vol una aprovació definitiva de llicències atorgades pel Consell Executiu, però informará la Comissió de Política Cultural del Parlament de les característiques de cada una de les emissores.

En canvi, demana després que s'obri un debat en Comissió, per tal que els criteris emprats en la concessió hagin estat objecte de deliberació prèvia, al Parlament, però nosaltres creiem que això no és una qüestió del Parlament, sino una qüestió de l'Executiu. Per tant, admetríem tot el primer tros del segon apartat fins a «emissores beneficiàries», i començaríem suprimint la part que va des de «s'obrirà un debat en Comissió» fins a «la deliberació prèvia del Parlament».

D'altra banda, respecte al punt número 3, voldria fer esment que aquest punt número 3 no és tampoc qüestió del Parlament, perquè és una qüestió d'una espècie de dret que li ve traspassat, que no ve ni de l'Executiu, ni tampoc del Parlament, sinó que ve del Govern de Madrid, que és qui dona la concessió en aquest aspecte; per tant, jo crec que el més pràctic seria la supressió del punt tercer.

Respecte al punt quart, creiem que es pot donar una manera de presentar-lo que pugui ser —si més no— acceptable per a la majoria. Aquesta manera seria... *(Pausa)*, tot seria igual fins a «de manera provisional», i aleshores només s'hi hauria d'incloure un apartat que digués: «i prèvia renúncia dels respectius municipis», perquè, precisament, la concessió no és directa, sinó que és indirecta, i, per tant, el que se n'hagi d'aprofitar ho haurà de fer perquè, realment, aquesta concessió és lliure. Això obliga que sigui retirada, en certa manera, que sigui realment renunciada, i també aquí, hi ha un petit error en la redacció, perquè l'esmena hauria de dir «per a la seva comprovació, composició i programació, compleixin una funció social que sigui prioritària sobre l'ànim de lucre»; és a dir, en realitat, ens ajustem a la redacció que ja hi havia.

Insisteixo que, també, el punt cinquè ens sembla un punt inacceptable, perquè, en realitat, qui havia de concedir aquestes llicències ho ha fet, i ho ha fet amb uns criteris —criteris que tenia el dret d'aplicar. Respecte a la Moció presentada pel Partit Socialista Unificat, ens trobem amb coses molt semblants. Respecte a la del Partit Socialista Unificat, els canvis serien, en certa manera, menors. L'esmena al paràgraf número 1, simplement diria, a la fi, és un canvi que diria: «S'ha de facilitar que, de tots els pobles de Catalunya, es tingui accés a una emissora en català». És a dir, per a nosaltres, la negativa lingüística en no facilitar voldria dir que s'ha de treure tot l'anterior, i que, simplement, el segon paràgraf afirmi, en comptes de negar-ho, que s'ha de facilitar que, des de tots els pobles de Catalunya, es tingui accés a una

emissora en català.

Respecte a la part del paràgraf següent, del tercer paràgraf, ens sembla que hi ha una fórmula —fórmula que és en marxa, fórmula que s'està tractant, fórmula que, en realitat, tots la coneixem, perquè se n'ha parlat prou, que és que s'estan buscant les solucions perquè hi hagi unes freqüències determinades per als municipis. Si això és així —i això funcionaria amb el que hem dit, de la renúncia prèvia d'aquests municipis, que en tenien de les altres, de la proposta socialista—, es podria redactar aquest darrer paràgraf de la manera següent: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu de la Generalitat perquè negociï amb el Govern central la distribució geogràfica de les emissores que puguin quedar vacants, per no complir els terminis que marca la llei o les condicions presentades per les adjudicacions actuals.» Es donaria preferència a les comarques que encara no tinguessin cap emissora, perquè, efectivament, si una crítica podríem fer és que les comarques amb més potencial econòmic són les que més fàcilment accedeixen a determinats mitjans de comunicació; aleshores, sí que sembla lògic que nosaltres fem una compensació territorial, cultural i informativa, acceptable per tots.

Insisteixo que la presentació d'aquestes esmenes és una presentació que voldria ajudar a la clarificació del tema, especialment que es pogués arribar a transaccions o a acceptacions per majories grans.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Té ara la paraula, en nom del Grup de Convergència i Unió, que també ha presentat esmenes, el Diputat senyor Martínez.

El Sr. MARTÍNEZ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'esmena que presentem al punt número 4 de la Moció socialista, creiem que és evident, i ho creiem perquè ens sembla que no és admissible jurídicament que, una vegada realitzada una adjudicació, a un ajuntament, en aquest cas, se li tregui per donar-la a un altre peticionari. L'adjudicació provisional té un caràcter vinculant per a l'Administració, i l'adjudicatari té, a partir d'aquests moments, uns drets que no se li poden treure si, d'altra banda, compleix el que l'obliga la llei.

D'aquí que en la nostra esmena proposem que, quan les actuals negociacions en curs sobre legalització de totes les emissores municipals existents a Catalunya arribin a bon fi, el Consell Executiu convidi les cinc corporacions municipals adjudicatàries de concessions provisionals d'emissores que hi renunciïn, i, d'aquesta manera, aquestes cinc adjudicacions es puguin fer a altres sollicituds de caire institucional, és a dir, sense finalitat de lucre. A causa de la major claredat d'exposició en l'esmena d'Esquerra Republicana, i atès que van totes dues en el mateix sentit, nosaltres retirariem aquesta esmena nostra i votariem a favor de la d'Esquerra Republicana, si és que és acceptada pel Grup Socialista.

Respecte a l'apartat primer de la Moció socialista, direm que creiem que el Consell Executiu ha complert estrictament la Resolució 65/I, del 7 d'octubre de 1982, del Parlament de Catalunya. La citada Resolució reconeix la legitimació de les emissores municipals, és a dir, la seva capacitat per a sol·licitar i rebre l'adjudicació d'una llicència, però de cap manera atorga una exclusiva a favor de les emissores municipals i, ni tan sols, una prioritat. Per tant, la nostra oposició a aquest punt de la Moció és una qüestió de pura coherència d'aquest Parlament

amb les seves pròpies resolucions. D'altra banda, hem de dir que l'atorgament de cinc emissores a ajuntaments, el 14,7% de les adjudicacions —com, fa poc, un il·lustre Diputat deia des d'aquesta tribuna— en uns moments en què el Govern de la Generalitat està negociant amb el Govern de l'Estat la solució del problema de totes les emissores municipals, tal com va informar el passat dia 24 l'Honorable Conseller Adjunt a la Presidència, vol dir que el Consell Executiu ha fet un reconeixement explícit del principi de les emissores municipals, i això és quelcom més que un acte simbòlic. Cal no oblidar, tampoc, que a la resta de l'Estat encara no s'ha reconegut cap emissora municipal.

Respecte a l'apartat tercer, direm que, en aquest cas, es pretén que, abans de l'aprovació definitiva de les llicències suara atorgades, el Consell Executiu arbitri mesures que impedeixin traspassos, vendes, canvis de titularitat, si no és a partir d'un període de funcionament suficientment prolongat. L'oposició nostra a aquest apartat de la moció es basa en les consideracions següents: l'article 14, apartat b), del Decret 175/1980, del 3 d'octubre, condiona la cessió d'emissores a la prèvia autorització de la Direcció General competent. No hi imposa cap condicionament especial. La normativa del Govern central que regula aquesta mateixa matèria estableix la condició consistent en el fet que el cessionari ha de reunir els requisits que s'exigeixen als adjudicataris. El fonament d'aquesta condició és obvi. Considerem que no és ara el moment adequat per a modificar, en sentit limitatiu, les bases d'un concurs d'adjudicació, perquè això equivaldria a donar un sentit retroactiu a la norma.

Respecte a l'apartat número 5, hem de dir que creiem que no hi ha hagut cap mena de voluntat de control governamental de la xarxa d'emissores. De fet, les imputacions del Grup Socialista indiquen una considerable diversitat de grups d'adjudicataris que, per ella mateixa, palesa fins a quin punt el Consell Executiu no ha incorregut en cap uniformitat sectària o partidista. En efecte, entre les entitats adjudicatàries hi ha vinculacions a diaris de significació ben diversa, a cadenes de ràdio ben diverses, a ajuntaments que, majoritàriament, no són de Convergència i Unió i a algunes entitats orientades, específicament, a la promoció de la cultura catalana. I cal afegir que, pel que fa a algunes vinculacions, sembla que siguin una cosa més de la imaginació o de l'exageració que de la realitat. Així, per exemple, pel que fa a les que, davant aquest Parlament, es van fer atribuïdes a Ràdio Associació de Catalunya, per a la seva actuació, no hi estem, evidentment, d'acord. És evident que aquesta adjudicació només va tenir com a motivació realitzar un acte de restitució a aquesta famosa emissora de ràdio que hi havia els anys trenta. Per tant, la nostra posició és també contrària al punt 5 de la moció socialista.

Respecte a la moció del Grup parlamentari del PSU, direm que l'esmena que presentem al tercer paràgraf de la moció proposa que si alguna de les actuals adjudicacions queda vacant en el moment de l'adjudicació definitiva, perquè aquelles no hagin complert els terminis que marca la Llei i/o amb les condicions expressades en la corresponent memòria, es negociï amb el Govern central la distribució geogràfica de manera que puguin tenir emissora, prioritàriament, les comarques que encara no en tenen cap —suposant, evidentment, que hi hagi les peticions corresponents. Creiem que no

seran gaires els casos en què quedaran adjudicacions vacants, però en el cas que hi siguin hi haurà la possibilitat de dotar, amb l'adjudicació d'una emissora, alguna de les vuit comarques que en aquests moments no en tenen.

Esperem que el Grup parlamentari del PSU estarà d'acord amb aquesta esmena, ja que el criteri comarcal —que ha estat un dels criteris principals del Consell Executiu de la Generalitat— coincideix perfectament amb el que s'esmenta al primer paràgraf de la moció del PSU.

Respecte als altres dos paràgrafs, direm que hem de fer notar que el Consell Executiu, tal com dèiem fa un moment, ha mantingut tothora i d'una manera prioritària un criteri comarcal quant a la distribució geogràfica de les emissores adjudicades. Si el criteri comarcal no s'ha imposat del tot no ha estat per culpa del Consell Executiu sinó del Govern central, que és, en definitiva i malauradament, en aquest cas, el que ha establert la distribució geogràfica sobre la qual ha donat les adjudicacions al Consell Executiu. Hem d'assenyalar, però, que, entre les comarques no cobertes, n'hi ha algunes en què no hi ha hagut peticions, com és el cas del Pallars Sobirà, les Garrigues i el Priorat. En d'altres, les peticions han estat molt escasses, com són el cas del Solsonès, la Conca de Barberà, la Terra Alta i el Pallars Jussà. Només la Noguera és, en aquests moments, el buit comarcal més sentit, si hom té en compte el nombre de sol·licituds. Totes les altres comarques no citades —i no hem d'oblidar que són trenta-una— disposen ja d'emissora o bé d'adjudicació. D'altra banda, direm que hi ha una emissora municipal, que funciona a la Terra Alta, concretament a Gadesa, i peticions d'aquesta mena d'emissores municipals a les capitals del Solsonès, la Conca de Barberà i la Noguera. I, per tant, si s'arriba a una solució satisfactòria amb el Govern central respecte als temes de les emissores municipals, les abans dites peticions d'aquelles comarques ajudaran a acabar d'omplir els pocs buits comarcals, conjuntament amb les adjudicacions que es puguin fer si s'accepta la nostra esmena, tal com explicàvem al començament de la nostra intervenció.

També hem de dir que el Consell Executiu sempre ha tingut en compte la capacitat tècnica dels sol·licitants, i no coneixem cap cas en què no hi hagi un arrelament a la zona per on s'ha fet la petició. D'altra banda, estem segurs que, dintre del limitat nombre de llicències disponibles, el Consell Executiu ha tingut en compte la conveniència que, en totes les zones i comarques on hi ha hagut adjudicació, aquestes adjudicacions s'hagin fet, en tot cas, a emissores que emetran en llengua catalana, amb un índex convenient, als efectes de la normalització lingüística.

Per a una major concreció a l'esmena d'Esquerra Republicana respecte al tercer paràgraf, retirem també la nostra esmena, en aquest cas, i votarem a favor de la d'Esquerra Republicana, si és que és acceptada pel Grup del PSU, i, si no, evidentment, en contra. Aquesta també serà la nostra posició en el cas del segon paràgraf, és a dir, a favor, si s'accepta l'esmena d'Esquerra Republicana, i, en contra, si no s'accepta. I, finalment, votarem en contra del primer paràgraf de la moció del PSU.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Poden ara intervenir els Grups que no

han pres part en el debat i, evidentment, el Grup Socialista respecte a la moció comunista, i el Grup comunista respecte a la moció socialista. Aleshores, en primer lloc, seguint l'ordre establert, pot intervenir el Grup de Centristes. (*El Grup parlamentari de Centristes fa avinent que no desitja intervenir.*) El Grup de Centristes no desitja intervenir. El Grup del Partit Socialista Unificat desitja intervenir? (*Pausa.*) No. El Grup Socialista desitja intervenir per parlar sobre la moció del Partit Socialista Unificat? (*Pausa.*) No.

Molt bé, aleshores, ara poden intervenir els presentants de les mocions indicant si accepten totalment o parcialment alguna esmena. Pregaria que es limitessin estrictament en aquest punt. Primerament, doncs, té la paraula el Diputat senyor LORDA, pel que fa referència a la moció del Grup Socialista.

El Sr. LORDA : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, a la nostra moció hi han presentat esmenes el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya —dues— i —una— el Grup de Convergència i Unió. La primera del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya es refereix al segon punt de la nostra moció i, especialment a la segona part del segon punt, que el Grup d'Esquerra proposa suprimir; és a dir que aleshores el punt dos quedaria reduït a : «un mes abans de l'aprovació definitiva de les llicències suara atorgades, el Consell Executiu informará la Comissió de Política Cultural del Parlament de les característiques de cadascuna de les emissores beneficiàries». Aquí hi ha un petit detall, que és que l'esmena d'Esquerra no subratlla la copulativa, i també la copulativa s'ha de subratllar, perquè suposo que no quedarà penjada la frase amb una copulativa. Bé, nosaltres havíem proposat no pas que el Parlament decidís sobre els criteris de concessió de les llicències —que nosaltres sabem perfectament que és competència de l'Executiu, que té un gran marge de discrecionalitat— sinó que, únicament, el que havíem proposat és que la qüestió es debatés a la Comissió de Política Cultural. Nosaltres no tenim inconvenient a acceptar aquesta esmena de supressió perquè, de tota manera, el que resta assegura que, abans de la concessió definitiva de les llicències, el Parlament, a través de la Comissió de Política Cultural, tindrà coneixement de quins són els destinataris o beneficiaris d'aquestes concessions. Per tant, acceptem aquesta esmena de supressió.

Quant a les altres dues esmenes —en realitat coincideixen—, ja he vist que vostès hi renunciaven —Convergència i Unió hi renuncia— a favor de la proposada per Esquerra Republicana de Catalunya. Naturalment, aquí el que es fa és subratllar el fet que, a unes emissores municipals que ja han estat objecte d'una concessió, no se'ls pot arrabassar aquesta concessió i, per tant, ha de ser per prèvia renúncia —com deia l'esmena de Convergència i Unió— o bé podem acceptar, també, el text de l'esmena d'Esquerra Republicana, que, en el fons, ve a dir el mateix. De manera que també acceptem aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores Diputades i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Aleshores, en nom del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, té la paraula la Diputada senyora CALVET per a explicar la posició del Grup sobre les esmenes presentades.

La Sra. CALVET : Senyor President, senyors Diputats,

senyores Diputades, nosaltres sentim que l'optimisme del Grup parlamentari de Convergència i Unió no es correspongui amb la votació que han anunciat, perquè, si realment reconeixen —com després ho fan en algunes de les seves esmenes— que els criteris comarcals d'alguna manera no han estat massa presents, i que valdrà la pena intentar que hi hagi el català a totes les emissores, en el sentit de les seves esmenes, pensem, en aquest cas, que seria bo que votessin també el primer apartat de la moció. De tota manera, si no és així, i si, de tota manera, les esmenes que ens fan poden arribar a solucionar alguna mena d'acord perquè arribem almenys al fet que, d'aquí al futur, aquestes qüestions hi siguin presents, nosaltres donarem per acceptades algunes d'aquestes modificacions que se'ns proposen.

Donat que Convergència i Unió renuncia a les seves esmenes, nosaltres passarem, en primer lloc, a opinar sobre la primera esmena que presenta Esquerra Republicana, que és al segon paràgraf. Esquerra Republicana ens proposa una redacció en què diu que s'ha de facilitar perquè tots els pobles de Catalunya tinguin accés a una emissora en català. Nosaltres estem d'acord amb aquesta esmena i l'acceptarem, evidentment, però jo els recordaria que si precisament ara hem de dir, des d'aquí, que hem de lluitar perquè la tinguin és perquè fins ara no la tenien, i si fins ara no la tenien, aquest era el sentit de la nostra redacció. Si Esquerra, amb la seva intenció, el que vol fer és treure la part crítica de la moció, nosaltres ho entenem —aquí hi ha altres qüestions de fons, però nosaltres també estem contents perquè pensem que, en aquesta esmena, en el fons, el que passa és que Esquerra reconeix que realment no s'han tingut en compte els criteris de normalització lingüística, i per això fa aquesta esmena.

Quant al tercer punt, hi ha una altra esmena, també, en aquest cas, d'Esquerra Republicana, en què intenta concretar la nostra esmena que deixàvem més oberta, quant als criteris que es donin a partir d'ara. Nosaltres dèiem criteris que, evidentment, dèiem que fes aquest Parlament, però d'acord amb el nostre primer apartat, quant al fet que el primer criteri seria el comarcal. Aquí hi ha una redacció concreta d'Esquerra Republicana en què concreta això i es diu que les noves emissores, en el cas que n'hi hagi per a repartir, es facin realment sobre la base d'aquests criteris. Nosaltres acceptarem aquesta esmena.

Voldria dir també que hi ha un error —segurament en el document que nosaltres vam passar—, que és que en el segon apartat manca la paraula «concessió». O sigui que quedaria : «el Parlament de Catalunya entén que en la concessió de les emissores de freqüència modulada...», no «en les emissores». Pensem que ja s'ha sobreentès, però val la pena que això hi sigui. També voldríem, d'acord amb el Grup parlamentari del Partit Socialista de Catalunya, dir-los que voldríem proposar a la Mesa un ordre concret de votació, per tal d'ordenar tant la nostra moció com la moció del Partit Socialista de Catalunya, a fi que tinguin una congruència i que vagin votant amb un cert ordre. És per això que jo proposaria a la Mesa si podíem passar a votar aquesta moció amb els paràgrafs d'una moció o de l'altra, amb aquest ordre que proposo.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies.

La Sra. CALVET : Gràcies, senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, l'ordre proposat per la senyora Calvet tendeix que, sobre la mateixa qüestió —aquestes emissores— hi pugui haver una resolució, un text aprovat pel Parlament, que presenti les propostes de moció formant un tot coherent. El que proposa la senyora Calvet, concretament, és que el text final comenci amb el paràgraf número 1 de la moció socialista, que continuï amb el paràgraf número 1... Bé, que continuï o almenys es voti; jo no sé si es tracta que els textos continuïn o que es votin per aquest ordre. Simplement que es votin? Això voldria dir que hi hauria retirades si s'aprova...? No? Perquè, aleshores, evidentment, no evitariem les repeticions. *(El senyor Subirà i Claus demana per parlar.)* Sí? Senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS : Senyor President, a mi em sembla que s'està confonent l'ordre de la votació amb l'ordre lògic o gramatical final de la Moció resultant. Per tant, em sembla que el que seria més pràctic, per a no forçar ara els Grups parlamentaris a un exercici de gimnàstica mental, seria votar els punts de les Mocions tal com estan presentades, i en tot cas, després, es pot procedir a l'ordenament lògic per a la presentació escrita.

El Sr. PRESIDENT : Jo crec que el que proposa el senyor Subirà seria preferible perquè això hauria estat coherent si haguéssim evitat les repeticions, però no evitàvem les repeticions suposant que s'aprovesin; per exemple, el punt primer de la Moció Socialista i el punt primer de la Moció del Partit Socialista Unificat vénen a dir coses molt semblants, per tant, posar els dos textos l'un darrere l'altre no evitaria repetició.

La Sra. CALVET : Senyor President, jo l'únic que intentava és que les coses fossin més coherents, l'una darrera l'altra; si això ha de provocar el cansament d'algun dels Grups, evidentment ho retiro i després ja ho ordenarà la Mesa.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Doncs passem a votació els textos tal com han estat presentats amb les esmenes acceptades. Intentarem, doncs, precisar bé el que es vota.

Comencem amb la Moció Socialista. A l'apartat primer de la Moció no hi ha hagut cap esmena presentada, ni, per tant, cap esmena acceptada; passem, doncs, a la votació del text tal com figurava inicialment en la Moció.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'apartat primer de la Moció presentada pel Grup Socialista, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'apartat primer de la Moció presentada pel Grup Socialista ha estat rebutjat per 45 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

A l'apartat segon, passem a la votació del text tal com ha quedat després de l'acceptació d'una esmena; és a dir, el text diria : «Un mes abans de l'aprovació de les llicències suara atorgades, el Consell Executiu informará la Comissió de Política Cultural del Parlament de les característiques de cadascuna de les emissores beneficiàries.»

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Aquest punt segon, amb la forma indicada, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a la votació del punt tercer, que no ha estat objecte de cap esmena. Per tant, el votem tal com figura en la Moció primitiva.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el punt tercer de la Moció Socialista, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt 3 de la Moció Socialista ha quedat rebutjat per 42 vots a favor, 46 en contra i 16 abstencions.

Passem ara a la votació del punt 4. El punt 4, d'acord amb el text primitiu, però amb l'esmena incorporada que, després de «de manera provisional», digui : «i prèvia renúncia dels respectius municipis», i d'acord amb les correccions... És que em sembla que el Grup d'Esquerra Republicana potser no havia tingut en compte les correccions que s'havien presentat al text Socialista, correccions degudes a un error mecanogràfic, i que segurament no havien estat considerades. És a dir, l'intent era simplement d'introduir aquest paràgraf : «i prèvia renúncia dels respectius municipis», no? És això el que ha acceptat explícitament el senyor Lorca. Com que el que es vota és el que accepta el Grup, per tant, passem a la votació de l'apartat número 4, intercalant-hi aquest incís : «i prèvia renúncia dels respectius municipis».

Bé, les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquest punt 4, amb l'esmena indicada, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

I passem ara a la votació del punt cinquè, al qual no hi havia cap esmena, el qual, per tant, es vota amb el text primitiu.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt 5 de la Moció ha estat rebutjat per 46 vots a favor, 54 en contra i 5 abstencions.

Passem ara a la votació de la Moció presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Al primer paràgraf no hi havia cap esmena presentada, de manera que passem a la votació del primer paràgraf, en el seu text primitiu.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el primer paràgraf, que es posin drets.

(El senyor Planasdemunt demana per parlar.)

El Sr. PLANASDEMUNT : Per favor, nosaltres voldríem demanar votació separada de l'últim incís d'aquest paràgraf : «tampoc no s'ha tingut en compte en molts casos la capacitat tècnica dels sol·licitants ni l'arrelament en la zona».

El Sr. PRESIDENT : Molt bé; no hi ha cap objecció al que proposa el senyor Planasdemunt? *(Pausa.)* Molt bé, doncs passarem a votació separadament.

Comencem, doncs, per votar el primer paràgraf, és a dir : «El Parlament de Catalunya expressa el seu desacord», etcètera. fins a «suport a la premsa escrita».

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Bé, aquest primer paràgraf del punt primer de la Moció comunista ha estat rebutjat per 46 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la votació de la segona part, que, evidentment, vist el resultat anterior necessitaria una petita esmena tècnica en el sentit de dir : «El Parlament de Catalunya constata que no s'ha tingut en compte en molts casos la capacitat tècnica dels sol·licitants i l'arrelament a la zona». Hi estem d'acord, no? Bé, doncs passem a votació el text tal com jo acabo d'indicar.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquest segon apartat del punt primer de la Moció del Partit Socialista Unificat ha quedat rebutjat per 46 vots a favor, 55 en contra i 4 abstencions.

Passem ara a votar el segon apartat, amb l'esmena acceptada. De manera que aquest segon apartat diria : «El Parlament de Catalunya entén que en la concessió de les emissores de freqüència modulada que ha fet el Consell Executiu de la Generalitat...», no, perdó, excusin-me, «El Parlament de Catalunya entén que en la concessió de les emissores de freqüència modulada s'ha de facilitar que, des de tots els pobles de Catalunya, es tingui accés a una emissora en català». Estem d'acord, senyora Calvet? *(La senyora Calvet assenteix.)*

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt segon, tal com ha quedat esmenat i d'acord amb el text que he llegit, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a votació el punt tercer, també tal com ha quedat després de l'acceptació, pel Grup presentant de la moció, d'una esmena.

Aleshores, el text diria, d'acord amb l'esmena d'Esquerra Republicana : «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu de la Generalitat perquè negociï amb el Govern central la distribució geogràfica de les emissores que poguessin quedar vacants per no complir els terminis que marca la Llei o les condicions presentades per a les adjudicacions actuals. Es donaria preferència a les comarques que encara no tinguessin cap emissora.»

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text que he llegit ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre criteris de prioritat quant a l'actuació en subsectors industrials

Bé, podem passar ara al punt següent de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu

sobre quins criteris de prioritat té per a l'actuació en subsectors industrials, moció presentada pel Grup Socialista.

Per a la defensa de la moció, té la paraula el Diputat ...

El Sr. ARMET *(de l'escó estant)* : El Diputat Lluís García.

El Sr. PRESIDENT : ... senyor Lluís García.

El Sr. GARCÍA : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, efectivament, la moció que em correspon de defensar davant de vostès és la subsegüent a la interpellació presentada pel meu company de Grup parlamentari Carlos Cigarrán i per mi mateix, que fa referència a un apartat concret del Decret de funcionament 114/1981, del 2 de maig, aprovant el Reglament orgànic i funcional de la Comissió Interdepartamental d'Ajuda per a la Reconversió Industrial a Catalunya. Aquest Decret que, com diu el seu títol, és l'articulació jurídica del funcionament de la CARIC, té una petita història dels debats d'aquesta Cambra, petita història perquè fa referència a un dels temes més controvertits en els debats sobre l'orientació de la política econòmica del Consell Executiu i, concretament, al paper a desenvolupar dintre de la reconversió industrial per aquest instrument fonamental, en paraules del President del Govern, del mateix Conseller d'Indústria. Fa referència a un apartat amagat en l'últim lloc de les pàgines del Decret, el títol del qual és «Reestructuració iniciada a iniciativa de l'Administració catalana». Té dos apartats; el segon apartat fa referència al procediment a través del qual el Consell Executiu ha d'actuar impulsant, per pròpia iniciativa, plans de reconversió.

El tema, com vostès saben, s'ha fet qüestió de principis. Al llarg dels diferents debats pressupostaris, diferents Grups d'aquesta Cambra ens hem oposat que des de la Generalitat, a través d'aquesta Comissió, es pogués fer d'avaladors de primer aval a empreses en crisi, en processos de reconversió, però el tema, en diferents moments, ha reeixit, i ens trobem que funciona un Institut, en aquest cas una Comissió, que fa aquesta política d'avaluar empreses en processos de reconversió o processos de reconversió de subsectors.

Jo vaig escoltar amb una gran atenció el debat entre el meu company de Grup parlamentari i el senyor Conseller d'Indústria i amb posterioritat he estat llegint, també amb moltíssima atenció, les paraules del Conseller d'Indústria des d'aquesta mateixa tribuna.

Pretén demostrar el Diputat que els parla que l'actuació del Consell Executiu en relació amb els processos de reconversió, amb l'actuació davant dels processos de reconversió i de les empreses en crisi, no s'ajusta ni de bon tros al que diu la lletra del Decret, i una cosa que des del meu punt de vista em sembla encara potser molt més greu que no s'ajusta a les paraules, a les posicions polítiques expressades des d'aquesta tribuna, expressades des d'alts òrgans d'aquesta Cambra, com, per exemple, en la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme d'aquest Parlament, pronunciades pel Molt Honorable Conseller d'Indústria i Energia. I pretén demostrar això en un sentit bàsic i fonamental. Nosaltres mantenim el criteri que només són possibles processos de reconversió, processos dels quals surtin empreses competitives, empreses capaces de crear riquesa i de crear llocs de treball des d'una perspectiva global, des d'una política industrial, des d'una política econòmica del Consell Executiu. I això, malgrat les diferents afirmacions, malgrat la filosofia que expressa en les seves

declaracions el Consell Executiu, des del nostre punt de vista —i ho intentaré demostrar—, això no solament no és així, sinó que s'ha anat en una línia d'actuació que rau, des del meu punt de vista, des del punt de vista del meu Grup parlamentari, en l'escàndol. M'intentaré explicar.

Se'ns parla... Hi ha un butlletí, butlletí *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya*, del qual recomano la lectura a les senyores i als senyors Diputats, d'una sessió informativa amb l'Honorable Conseller d'Indústria, de data del 30 d'abril del 82, Sèrie C, número 28. En aquest *Diari*, que, com veuen vostès, tinc bastant subratllat i treballat, el senyor Conseller ens manifesta totes les seves posicions, i, per no cansar-los, diré que la filosofia que expressen és : nosaltres hem d'actuar en línia de subsector; el subsector és l'únic que en els processos de reconversió té futur a Catalunya; no podem entrar —també en paraules concretes del senyor Conseller— en processos d'ajudes per la via d'aval a empreses en crisi, perquè és evident que «això comportaria tota una situació —i ara lleigeixo textualment— de discriminacions, d'avantatges o desavantatges comparatius —crec que volia dir de greuges comparatius— que faci que, doncs, beneficiant una empresa es deixin unes altres a l'estacada, o, pitjor, que unes altres, que van bé, en funció d'aquest ajut a una empresa determinada, es colloquin en situació dolenta. Per tant, hem d'actuar en subsectors.»

Aquesta és una declaració que el meu company de Grup parlamentari, en la sessió del dia 2, va intentar a la vegada demostrar que això era així, i és una afirmació que nosaltres donem per bona. Quina és la realitat? M'he molestat a seguir tots els *Diaris de la Generalitat* on es publiquen els diferents avals concedits a empreses, aprovats pel Consell Executiu—, i, és clar, sorprenentment, el Conseller d'Indústria i Energia, quan ens parla des d'aquesta tribuna dient aquestes paraules tan importants, ens diu : senyores i senyors Diputats, el Consell Executiu actua bàsicament a iniciativa del mateix Consell Executiu en els processos de reconversió. I posa uns exemples, uns exemples típics, des del punt de vista del senyor Conseller d'Indústria, de quines han estat aquestes actuacions a iniciativa del Consell Executiu per als processos de reconversió. Ens diu, per exemple : la màquina eina l'hem iniciat el Consell Executiu. Ens diu : Reconversió de fabricants de mobles del Montsià, iniciada a iniciativa del Consell Executiu, Indústries del grup Colomer, fabricacions d'adobs, que afecta tres o quatre empreses. I això són els exemples d'actuació a iniciativa del Consell Executiu per a reconvertir uns subsectors. Primera dada fonamental : afecten tres empreses, afecten nou empreses, afecten tres empreses. És clar que després ens diu : és que tenim facultat per a fer-ho, és que el Decret ens autoritza no solament a actuar en subsectors, sinó també a agrupar diferents empreses dintre d'un mateix subsector als efectes de fer aquest aval. També ho diu el Decret, i és correcte —article 9, article 10—, el Decret autoritza el Consell Executiu a fer aquesta política, que jo m'atreveixo a dir, per les dades que tinc, familiar, i aleshores és evident, el procés de reconversió de la Indústria Colomer. Després parlaré de la Indústria Colomer, perquè hi ha algunes dades des del meu punt de vista enormement preocupants.

Però, és clar, després el senyor Conseller d'Indústria ens diu, en aquesta sessió que he citat abans, que una determinada

empresa molt important perquè elabora informes amb caràcter, diguem-ne, en el terreny de situació de sectors industrials en tot el món, que ha definit tot un conjunt molt important de sectors amb futur a l'economia catalana, sectors amb futur, subsectors amb futur a l'economia catalana, és a dir, es manté la posició que s'ha de definir quins són els sectors en funció del lloc que ocupa Catalunya dintre de la divisió internacional del treball, ja que s'ha de definir el sector que té un futur a Catalunya, i diu una sèrie de sectors, una sèrie de components, i no vull cansar-los, no els vull llegir, perquè estan publicats en el *Diari de Sessions*.

Què és el que passa? Que després anem a comparar si això és així, si això és fonamental, si això són sectors que han de crear riquesa i que han de generar llocs de treball, anem a buscar quina ha estat aquesta política del Consell Executiu per tal d'adequar-la precisament a això que té futur. I ens trobem que hi ha un grup avalat pel Consell Executiu que podria entrar —i no dic que hi entri— dins dels anomenats sectors que, a través d'aquest estudi que desconec, tenen un cert futur a Catalunya.

La veritat, des del meu punt de vista voldria posar, des del punt de vista del Grup parlamentari Socialista, alguns exemples del que nosaltres considerem que és la política real que avui es fa a Catalunya en matèria d'aval, via reconversió, via CARIC. Hi ha altres instruments —no hi entro, ja tindrem temps de parlar-ne en una altra ocasió—, però vull exemplificar amb uns elements concrets quins han estat els processos de reconversió d'aval de la Generalitat de Catalunya, del Consell Executiu, a un conjunt d'empreses.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Diputat, fa estona ja que ha acabat el temps. Li prego, doncs, que abreugi...

El Sr. GARCÍA : Acabaré de seguida, senyor President. Per abreujar molt. Hi ha un tema molt concret : el Consell Executiu dóna un aval a l'empresa Roig, SA, del subsector del most de raïm. Fallida, senyores i senyors Diputats, fallida en aquest moment, portes avall, porta tancada.

El Consell Executiu dóna un aval a una de les iniciatives que diu «Iniciatives del Consell Executiu —molt important— : grup Colomer Montmany. Senyores i senyors Diputats, una empresa comprada pel grup Colomer Montmany —i vostè ho sap perfectament, senyor Conseller—, que es diu «Ernesto Baumanns», quan se li va donar l'aval de 50 milions de pessetes estava amb les portes tancades, sense maquinària, sense treballadors, sense treballadors, les portes tancades, avalada amb 50 milions de pessetes. I això es pot comprovar, no hi ha cap problema, es pot comprovar.

Una altra empresa —i això per acabar—, perquè vegin vostès quina és l'actuació. Hi ha resposta i està publicada en el *Diari de Sessions*— no estic dient res que no hagi dit aquest Diputat ja en un altre òrgan d'aquesta Cambra—, una altra empresa, «Jumberca, SA», diu el senyor ex-Director de Política Industrial i Tecnològica, en un moment de la seva intervenció, en què li demanem que expliqui quin ha estat l'aval a l'empresa «Jumberca», ens diu : és clar, com que tenim estudis subsectorials, etcètera, ha pogut ser possible avalar-la. Resulta que el Consell Executiu, quan concedeix l'aval a aquesta empresa, «Jumberca, SA», no sabia que hi havia dues empreses més de la zona, diu «localitzada per Mataró» —són paraules textuales del *Diari de Sessions*—, en la qual, evi-

dentment, passava el que diu el senyor Conseller, que estava discriminada en funció d'un aval que es concedia a una empresa quan hi havia competència de dues empreses més a la zona de Mataró, efectivament, que no tenien aquest aval.

Aquesta és la realitat de la política, per això, nosaltres presentem aquestes mocions de constatació que això no funciona i demanem que es presenti un pla d'actuació a la Comissió d'Indústria i Energia d'aquest Parlament.

Moltes gràcies, senyors Diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, a aquesta moció no hi ha hagut cap esmena presentada. Per tant, podem passar directament a les intervencions dels Grups que desitgin intervenir. En primer lloc, el Grup de Centristes. *(Pausa.)* No desitja intervenir. El Grup d'Esquerra Republicana. *(Pausa.)* No desitja intervenir. El Grup del Partit Socialista Unificat. *(Pausa.)* Tampoc no desitja intervenir. El Grup de Convergència i Unió.

Té la paraula el senyor Vallvé, en nom del Grup de Convergència i Unió, per a fixar la seva posició.

El Sr. VALLVÉ : Molt Honorable senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, vull referir-me, en primer lloc, al text exacte de la Moció perquè em sembla que, de forma paradoxal, el Diputat que presentava la Moció no n'ha parlat.

El text de la Moció diu el següent : «El Parlament de Catalunya constata que el Consell Executiu ha incomplert allò previst en el Decret 114/81, de Presidència de la Generalitat, en el Capítol IV, apartat b), que fa referència a les reestructuracions iniciades per iniciativa de l'Administració catalana».

Per no exigir a les senyores i als senyors Diputats el record exacte del que diu aquest text que es va publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* amb data 20 de maig de 1981, llegiré exactament el text d'aquest article a què fa referència.

Diu així : «El Departament d'Indústria i Energia elaborarà, d'acord amb les instruccions emanades del Consell Executiu de la Generalitat, criteris de prioritat per a l'actuació en subsectors.» Diu «elaborarà», i, evidentment, el Departament d'Indústria i Energia va elaborar aquests criteris per actuacions dintre de subsectors. No diu en cap cas que això s'hagi de presentar al Parlament, ni que d'això s'hagi d'informar en cap Comissió parlamentària.

El punt dos d'aquest mateix Capítol defineix exactament el següent : «Definits aquests criteris, el Departament d'Indústria i Energia procedirà a iniciar els contactes que cregui adients per tal d'aconseguir acord amb els conjunts d'empreses prou representatives del subsector respecte a l'elaboració de plans de viabilitat. En aquest procés intervindrà la ponència tècnica fins a disposar del pla definitiu de viabilitat que amb l'informe de la mateixa ponència serà elevat a la Comissió.» I en dir «a la Comissió», evidentment no es tracta de cap Comissió del Parlament de Catalunya, de la Comissió d'Indústria i Energia com podia semblar, sinó que es tracta del text motiu d'aquest Decret, de la Comissió d'Ajuda a la Reconversió Industrial a Catalunya, concretament de la CARIC.

El Diputat que ha presentat la Moció ha parlat aleshores d'unes actuacions de la CARIC, ha parlat fins i tot d'unes empreses, de l'empresa Baumann, filial Colomer Montmany,

que ens diu que està amb portes tancades, quan persones molt vinculades amb aquesta empresa em manifesten, m'han manifestat avui mateix que aquesta empresa està en ple funcionament.

D'altra banda, per tant, veiem que aquí no hi ha hagut cap mena d'incompliment pel Consell Executiu del que hi ha previst en aquest Decret 114/1981. No hi ha hagut cap incompliment tampoc en allò que han estat avals individualitzats, perquè el mateix Decret de la CARIC, el Decret 114, diu en el seu article desè, que la CARIC «podrà concedir ajuda a aquelles empreses que, essent per elles mateixes representatives d'un mateix subsector, prevegin la necessitat d'una reestructuració o d'una reconversió».

Tot això són coses que s'han tingut en compte en les actuacions que ha tirat endavant la CARIC i aquestes actuacions, evidentment, s'han concretat, en primer lloc, en la definició d'uns criteris de prioritat. Criteris de prioritat que no repetiré en aquest moment perquè l'Honorable Conseller ho va fer en el moment de formular-se la interpellació. Uns criteris que van ser degudament presentats a la Comissió Tècnica de la CARIC, elaborats per la ponència i elevats a la Comissió Tècnica de la CARIC. En aquest sentit, doncs, no hi ha hagut cap incompliment, i, per això, demanem als il·lustres senyores i senyors Diputats el vot en contra en aquest primer punt de la Moció.

Pel que fa al segon punt de la Moció, que diu : «El Consell Executiu presenti, en un termini de tres mesos, a la Comissió d'Indústria i Energia del Parlament, per al seu debat i aprovació, un Pla d'actuació del conjunt de criteris, de prioritats per a l'actuació en subsectors industrials», no podem en cap punt negar-nos al compliment d'aquest punt, atès que ho hem fet sempre que s'ha establert, que s'ha escaigut la celebració d'una Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme, i estem disposats a fer-ho en el termini de tres mesos, com estableix el text de la Moció, però estariem disposats a fer-ho en un termini molt més breu perquè realment aquests punts el Consell Executiu, el Departament d'Indústria i Energia, la CARIC, els tenen perfectament elaborats i estan disposats a discutir-los amb tots els Grups parlamentaris.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats per la seva atenció.

El Sr. PRESIDENT : Passem, doncs, directament a les votacions, i, d'acord amb el que ha manifestat el senyor Vallvé, entenc que hem de votar separadament el primer paràgraf i el segon paràgraf de la Moció.

Sobre el segon paràgraf, jo crec que potser hi hauria d'haver una petita esmena tècnica de redacció, però no voldria interpretar malament la intenció del Grup proponent de la Moció, de manera que jo l'invitaria simplement a rellegir sobretot l'últim incís, allà on diu «un pla d'actuació del conjunt de criteris de prioritats per a l'actuació en subsectors industrials» Sembla que els criteris difícilment actuen, no?, s'apliquen, en tot cas. No ho sé, però si els sembla que ha de quedar així... *(Pausa.)* Senyor Armet, prefereix deixar-ho com està?

El Sr. ARMET *(de l'escó estant)* : No, perdó, senyor President, ja que el President ha fet una insinuació, i nosaltres sempre som molt sensibles a les insinuacions del President, voldriem demanar-li exactament la insinuació que ens fa, ho dic per no deixar una inquietud en el si de la Cambra.

El Sr. PRESIDENT : Bé, a mi em sembla que parlar del pla d'actuació del conjunt de criteris... Potser podríem dir: «Que el Consell Executiu presenti, en el termini de tres mesos, a la Comissió d'Indústria i Energia del Parlament, per al seu debat i aprovació posterior, un pla d'actuació que contempli el conjunt de criteris de prioritats», o «que contingui el conjunt de criteris de prioritats per a l'actuació en subsectors industrials» «Que contingui», li sembla bé?

El Sr. ARMET : Senyor President, aquest afegitó em sembla que millora el text, i per tant...

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Molt bé, doncs, passem primerament a votació el primer paràgraf.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el primer paràgraf de la Moció presentada pel Grup Socialista, defensada pel Diputat senyor García Sáez, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquest primer paràgraf ha estat rebutjat per 43 vots a favor, 51 en contra i 5 abstencions. I passem ara a votació el segon paràgraf.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El segon paràgraf de la Moció presentada pels senyors García Sáez i Cigarrán ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Moció subsegüent a la interpellació sobre els criteris del Consell Executiu en matèria de subvencions a la premsa en català

Passem ara al següent punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els criteris que segueix en matèria de subvencions a la premsa en català, presentada pel Grup Socialista. Per a la defensa de la Moció en nom del Grup, té la paraula el Diputat senyor Clotas.

El Sr. CLOTAS : Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats, en la darrera Sessió Plenària d'aquest Parlament el Grup Socialista vam presentar una Interpellació al Consell Executiu sobre els criteris de subvenció i ajut a la premsa escrita en català, i, lamentablement, ens adonarem que l'actuació i aquests criteris de l'Executiu havien estat tan sols els de gestionar —i amb molt retard, s'ha de dir— les subvencions previstes en la transferència feta pel Govern central a l'Executiu de Catalunya amb data del juliol. Dic amb retard perquè aquesta ajuda es va començar a dotar a partir del mes d'octubre, i posteriorment ha sortit en el diari *El Noticiero Universal* que, amb caràcter específic per a la recuperació lingüística, es donarien unes noves ajudes a partir del mes de març que som.

Nosaltres vam emfasitzar que no es tractava de gestionar aquestes ajudes necessàries, d'altre costat, però insuficients, sinó que es tractava d'articular una política global, uns criteris globals d'actuació en matèria d'impuls i ajuda a la premsa escrita en català, en qualsevol de les seves vessants. Articulàvem fins i tot unes propostes, tres propostes, que podrien ser

moltes més, d'actuació basades en una política lingüística d'enfortiment, que es plantejés naturalment, seriosament la normalització de la premsa escrita en català, en una actitud socio-cultural, impulsant des de les escoles, des de les universitats, des de les associacions un major interès per llegir en català, i en una política econòmica, per a dotar econòmicament unes ajudes i uns impulsos objectivats a la premsa escrita en català. Aquests són tres eixos que nosaltres apuntàvem, que podrien ser molts més.

És per aquest motiu que nosaltres presentem subsegüent a aquella interpellació una Moció a la seva consideració amb dos punts, que diu el següent :

El primer punt : «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu que, en el termini de dos mesos, presenti, per tal que sigui debatut en la Comissió de Cultura, un informe amb els criteris d'actuació d'ajut i impuls a la premsa periòdica escrita totalment o parcialment en català, d'àmbit nacional, comarcal i local, d'informació general, cultural o científica.» És a dir, debatre en el si de la Comissió de Política Cultural del Parlament els aspectes globals d'ajuda i sensibilització des de les institucions de govern, de cara a una major lectura en català, i, per tant, de cara a uns ajuts a la premsa escrita en català, que estimulin i impulsin òrgans de nova creació fins i tot.

Hem volgut emfasitzar en aquest primer punt tots aquests aspectes perquè ens sembla poc o insuficientment elaborat allò que preveu per a la premsa escrita diària; d'altre costat per a la premsa escrita comarcal, des d'un altre Departament. Per exemple, en altres països l'ajuda a la premsa escrita en la llengua determinada per a ajudar a la institucionalització d'aquella llengua, no únicament es veu per als òrgans escrits periòdics d'informació general, sinó molts per a altres tipus d'òrgans, com per exemple de caràcter sanitari, de caràcter sectorial, de caràcter sindical, de caràcter empresarial. Per tant, que s'agrupés una política global que abastés les diferents publicacions que surten totalment o parcialment en català, i que tingués en compte altres publicacions que, no depenent directament des del Departament de Cultura o la Direcció General de Mitjans de Comunicació, sigui el Departament d'Indústria, siguin altres Departaments, sigui el mateix CIRIT com a Comissió Interdepartamental, que també fa un ajut a revistes d'informació científica o general..., s'agrupés tot això en un pla general d'actuació. Aquest és el propòsit del primer punt de la nostra Moció i poder debatre això en el si de la Comissió de Cultura.

El segon punt té dues vessants. Una primera, que és la creació d'una Comissió, «amb membres de l'Administració de la Generalitat i persones de reconeguda competència en els camps dels mitjans de comunicació», per tal d'assignar aquests ajuts, aquestes subvencions a la premsa escrita totalment o parcialment en català. En això, tal com vam intentar explicar l'altre dia, també hi ha uns precedents, i és que en altres països hi ha creada una comissió entre sectors professionals i entre l'Administració de l'Estat del Govern per a assolir un objectiu fonamental. No és tant la desconfiança de l'actitud partidista que pugui tenir en un moment donat l'Executiu, el Govern de torn, sinó perquè conegui millor la problemàtica que des dels diferents sectors que intervenen en l'edició i en la producció, en la difusió, en la redacció de la premsa, intervenen en el

moment de difondre aquesta premsa.

És a dir que, per tant, nosaltres presentem aquest segon punt des de la perspectiva que, reunint persones de competència reconeguda —i demanem això per una raó molt senzilla— : si hi hagués prou organitzacions associades que representessin aquests diferents sectors que intervenen en la producció de la premsa escrita en català, seria a través d'aquestes organitzacions que s'hauria de fer. És més, el Consell Executiu hauria de prendre la col·laboració de les organitzacions ja assistents, però com que no hi són totes, creiem que persones de competència reconeguda dins dels mitjans de comunicació poden oferir al Consell Executiu allò de què —sembla, fins ara— ha estat mancat per conèixer quines són les dificultats de tots aquests processos diferents que intervenen en la difusió, producció de la premsa escrita en català.

D'altra banda, se'ns dirà que això, naturalment, ja podria haver-se fet des de la Generalitat. El mal és que, fins ara, encara no s'ha fet —diem, si ja hi ha competències, i, a més, la campanya de normalització, l'impuls de normalització lingüística arreu, des del primer dia d'existència d'aquest Parlament de Catalunya, és des d'aleshores que s'hauria pogut dur a terme. Fins ara no s'ha fet; és per aquest motiu que nosaltres demanem l'assessorament d'aquesta Comissió, d'aquest Consell.

I, a l'últim, igualment, que el Consell Executiu informi periòdicament i detalladament, al si de la Comissió de Política Cultural, sobre quines són les subvencions que hi ha fetes. Naturalment, si prèviament la Comissió de Política Cultural intervé en el debat sobre els criteris que s'han d'aplicar, és just, lògic, en la mesura que també ha de controlar el pressupost, que pugui conèixer amb detall quins són els ajuts i les subvencions que es presten des de l'Executiu als mitjans de comunicació de premsa escrits en català.

Això és tot.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a les intervencions dels Grups que han presentat esmenes. Han presentat esmenes, en aquest cas, els Grups d'Esquerra Republicana i de Convergència i Unió. En nom del Grup d'Esquerra Republicana té la paraula, per a defensar les esmenes presentades, el Diputat senyor Porter.

El Sr. PORTER : Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, voldria excusar-me pels nervis que tenia fa una estona, per la senzilla raó que era la primera vegada que defensava una moció, però és que resulta —unes esmenes o una moció— que no eren esmenes a una moció, sinó a dues mocions, en part complementàries.

Ara em toca una tasca molt més senzilla, perquè les esmenes a la Moció socialista em semblen gairebé òbvies. Efectivament, jo voldria explicar el perquè de les nostres modificacions. Al primer punt, nosaltres creiem que no és necessari que hi hagi la presentació d'un informe per a fer un debat; en canvi, sí que creiem que és necessari que hi hagi un informe, l'informe dels criteris, perquè, en realitat, pensem que qui ha de determinar la política de premsa d'una manera executiva és, precisament, el Consell Executiu, i, en aquest cas, el Departament de Cultura.

D'altra banda, és evident que la intervenció, com a control,

del Parlament és necessària, i, per tant, està molt bé que se'ns informi, i el Parlament té els instruments necessaris perquè, a partir d'aquest informe, si no hi estem d'acord, puguem trobar els camins de crítica perfectament suficients i les correccions perfectament suficients.

Per tant, en el primer punt, la modificació consistiria que es digués que «El Parlament insta el Consell Executiu que, en el termini de dos mesos, comparegui davant de la Comissió de Cultura per a informar sobre els criteris seguits en l'ajut i l'impuls a la premsa periòdica escrita totalment en català, d'àmbit nacional, comarcal i local, d'informació general, cultural o científica.»

Observaran que dic només «totalment en català», i és per una raó ben concreta, perquè en el segon paràgraf ja es fa referència a la que ho és parcialment. És a dir que la política que fins ara s'ha seguit és la política no pas d'excloure la que és només parcialment en català, però sí que voldria remarcar que, sovint, sota la capa del bilingüisme aparent s'amaga la trampa que, a sobre d'una publicació, pràcticament tota ella en una llengua, s'hi inclou un vers o un article en l'altra, i aleshores ja es dona com a totalment o parcialment en català.

Insisteixo que, precisament perquè s'han de fixar els criteris, aquí és on aquest informe pot dir què passa quan és realment, únicament en català. En canvi, pel que fa al segon paràgraf, nosaltres seríem partidaris de suprimir tota la primera part d'aquest segon paràgraf, perquè formar una comissió de membres de l'Administració amb persones de reconeguda competència i solvència en el camp de la premsa és una pràctica que, fins fa molt poc, s'havia seguit, i que segurament es tornarà a seguir. Efectivament, pràcticament totes les Direccions Generals i, fins i tot, els Serveis de Cultura de la Generalitat de Catalunya, tenen comissions assessores que estan formades no pas per gent que pertany a l'Administració, sinó, precisament, per gent que forma part d'aquest món específic, en aquest cas, el món de la premsa.

Així, doncs, nosaltres creiem que el criteri que es va seguir fins al canvi de la pertinença de la Direcció General de Premsa, d'un Departament de Cultura a la divisió que es va provocar a partir del juliol, a passar televisió i ràdio a una altra instància del mateix Executiu, fa que s'hagi de procedir a una reorganització, i que, si ja hi ha un Consell Assessor per a tot el que sigui Direcció General de Premsa, no es necessita una comissió específica amb professionals per a la qüestió de subvencions.

Per tant, seríem partidaris de suprimir tot el primer tros del segon paràgraf, i reduir-ho —traïem també «igualment»—, conservar només allò que diu : «El Consell Executiu haurà d'informar detalladament de les subvencions i ajuts atorgats a la Comissió de Política Cultural del Parlament», perquè, efectivament, si abans hem demanat que ens diguessin els criteris, ara és lògic que ens diguin com s'han aplicat els criteris, i, d'aquesta manera, tenim prou elements. Tenim els criteris d'aplicació i tenim la comprovació de si s'han aplicat o no. Amb això em sembla que n'hi ha ben bé prou.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : En nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el Diputat senyor Casals per a defensar l'esmena del Grup.

El Sr. CASALS : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, em correspon de prendre la paraula, en nom del Grup de Convergència i Unió, per a fixar la nostra posició respecte a aquesta Moció presentada pel Grup Socialista, i subsegüent al debat a la Interpellació al Consell Executiu sobre les subvencions a la premsa escrita en català.

Hem escoltat la defensa de la Moció feta pel senyor Clotas i la intervenció del representant del Grup d'Esquerra Republicana en relació amb les esmenes que també hi han presentat.

Referent al primer punt, estem totalment d'acord amb aquesta esmena de modificació, i insistiríem en els mateixos arguments que ha utilitzat el senyor Porter, consistent, aquesta esmena, a introduir la precisió —que, al nostre entendre, és adequada—, per a eliminar qualsevol possibilitat d'interpretació dubtosa o d'ambigüitat, o sigui, per tal de concretar exactament què és el que es demana al Consell Executiu. Se li demanaria, en aquest cas, concretament, la compareixença davant la Comissió de Política Cultural per a informar sobre els criteris seguits per a l'ajut i l'impuls a la premsa periòdica totalment escrita en català, i jo recordaré, és obvi, que aquest tipus de sessions ja han tingut lloc amb una certa freqüència, que s'han desenvolupat d'acord amb allò que prescriu l'article 131 del Reglament de la Cambra, i que creiem que aquesta sessió informativa és el tipus de tractament que escau de donar a aquest afer. No hi fa res observar que, justament la Comissió de Política Cultural ha fet un ús sovintejat d'aquestes sessions i que, en particular l'Honorable Conseller de Cultura hi ha acudit moltes vegades, a petició pròpia o de la mateixa Comissió, per a exposar la política del seu Departament, sigui amb caràcter general o referent a punts concrets i específics.

Així doncs, no cal dir que el Consell Executiu i l'Honorable Conseller de Cultura estarien completament d'acord a celebrar una d'aquestes sessions, que podria comprendre, al mateix temps, la informació detallada sobre les subvencions i els ajuts ja atorgats, que es demana en el darrer incís del punt segon.

En aquest punt segon de la Moció —i ho ha dit també el senyor Clotas— cal distingir clarament entre aquest segon incís que acabem de mencionar i el primer, que propugna la creació d'una comissió per a assignar les ajudes. El nostre Grup també és contrari a l'aprovació d'aquesta primera part, i amb aquesta finalitat també hi hem presentat una esmena de supressió —esmena de supressió que nosaltres podríem donar per suprimida o per retirada en benefici de la que ha presentat Esquerra Republicana, perquè fins i tot gramaticalment és més correcta, atès que suprimeix la paraula «igualment», que, si fos suprimida del primer paràgraf, no quedaria bé en el text final.

Nosaltres, primerament, no creiem adequada la creació d'una tal comissió que inclogui persones alienes a l'Executiu per a fer una tasca que pertoca a l'Executiu per si sol. Creiem que és un principi admès en democràcia, que les funcions executives siguin exercides per aquells qui són, legalment i formalment, elegits per a fer-ho, mentre ostentin legítimament les seves funcions, i no fóra bo d'introduir terceres persones en les tasques de govern en allò que es refereix a la presa de decisions. Cal que cadascú faci el seu paper, i cal que el faci ben fet.

El senyor Clotas ens ha dit que en altres països hi havia comissions d'aquestes, *ergo* aquí també s'havia de fer així. Les comissions que hi ha, concretament a França i a Holanda —jo dic França i Holanda perquè el senyor Clotas en parlava en unes declaracions a la premsa—, són comissions de caràcter consultiu i no són comissions per a prendre decisions, i tenim, per exemple, doncs, uns estudis del Ministeri de Cultura, Secretaria General Técnica, *La ayuda estatal a la prensa*. «Para examinar los problemas que plantean las nociones de interés general y la dispersión de textos legales en materia de ayuda estatal, se creó un organismo *consultivo*, el cual emite dictámenes que son *generalmente* tenidos en cuenta por los ministros interesados.» Per tant, no és una comissió per a prendre decisions, sinó una comissió consultiva. I a Holanda, concretament, *El Reino de los Países Bajos, hechos y cifras, medios de comunicación masivos* : «Una vez la directiva del fondo —el fondo de explotación para la prensa— ha emitido consejo, es el ministro el que toma la decisión definitiva sobre si se ayuda o no financieramente a los órganos de prensa.»

Per tant, senyor Clotas, senyors del Grup presentant de la Moció, aquests organismes que citen, que hi ha en altres països, són organismes consultius, quan el que vostès proposen és un organisme que prengui decisions. Per tant, una cosa és un organisme consultiu, una altra cosa és el que es proposa en la Moció, i, per tant, nosaltres no podem prendre aquest argument com a vàlid per a sostenir aquesta tesi.

Segonament, cal repetir, també molt clarament, allò que l'Honorable Conseller ja va dir en la resposta a la Interpellació, o sigui que aquesta subvenció es fa en concepte de normalització lingüística —això s'ha dit diverses vegades— i per a ajudar a compensar els costos suplementaris que significa la publicació en català, i els dèficits de lectura existents. No cal confondre això amb les ajudes estatals a les empreses periodístiques en concepte de difusió, paper premsa i reestructuració empresarial que, encara que això s'hagi transferit a la Generalitat, la Generalitat fa de gestor d'aquestes ajudes de l'Estat, però la seva quantificació continua essent fixada per l'Estat.

Tampoc no es pot parlar que hi hagi retard, perquè aquestes ajudes que ha de concedir la Generalitat per primera vegada corresponen a l'exercici del 83, i no les dona fins a final d'any; per tant, no hi ha retard en aquest aspecte. Aquest repartiment d'aquesta subvenció suplementària que es fa per ajudar la premsa en català, ja va dir l'Honorable Conseller que es fa amb un caire general, no es nega a ningú, es dona a tothom qui la demana, amb criteris objectius, i prenent com a base la difusió de les publicacions segons les dades de control de l'OJD, quan aquest control hi és. I quan, per tractar-se de publicacions de petita tirada o d'una periodicitat més espaiada, aquest control de l'OJD no hi és, aleshores s'ha de prendre l'única mesura possible, encara que no sigui totalment exacta, que és el nombre d'exemplars impresos o la tirada útil.

Per tant, si això ja es fa d'aquesta manera, el nostre Grup no veu la necessitat de confiar l'assignació d'aquestes subvencions a una comissió. Esperem que l'aplicació d'aquests criteris objectius, que va ser àmpliament explicada, no desplaçarà el Grup Socialista, i faig notar, de passada, que aquest criteri de distribució no ha pas estat impugnat, en cap moment, com a incorrecte o com a inadequat.

Per tant, en resum i per acabar, el nostre Grup votaria afir-

mativament el punt primer, si el Grup Socialista acceptava l'esmena del Grup d'Esquerra Republicana que s'hi refereix, i votaria també el darrer incís del punt segon, en relació amb el qual el nostre Grup, ja des d'ara, demana que es voti separatament a la resta del segon apartat. Si el Grup Socialista no acceptava la primera esmena d'Esquerra Republicana, aleshores, nosaltres tampoc no podríem acceptar el primer punt per manca de precisió en la redacció original. Quant a aquest primer incís del punt segon, objecte d'una esmena nostra de supressió, que coincideix gairebé al cent per cent amb la d'Esquerra Republicana, òbviament la votació del nostre Grup serà negativa, i demanem a totes les senyores i a tots els senyors Diputats, en atenció a les raons que hem exposat, que també els rebutgin.

Moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Poden ara intervenir els Grups que no han presentat esmenes. En primer lloc, el Grup de Centristes desitja intervenir? (*Pausa.*) No. El Grup del Partit Socialista Unificat? Té la paraula el Diputat senyor Folch.

El Sr. FOLCH : Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument per a explicar la posició del nostre Grup sobre la moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre subvencions a la premsa escrita en català, presentada pel Grup Socialista. Nosaltres no hem presentat cap esmena a aquesta moció perquè hi estem d'acord. Només vull dir que la manca d'una política coherent i completa de mitjans de comunicació a càrrec del Consell Executiu explica la presentació d'aquesta moció. Naturalment, la moció no pot resoldre tots els problemes, però posa les primeres bases per a arribar a resoldre aquest problema. Per exemple, el debat a la Comissió de Política Cultural, pot, a l'hora de constatar aquesta manca de política de mitjans de comunicació que hi ha, al nostre entendre, ajudar a formular-la en el sentit de la normalització lingüística. Al mateix temps, la proposta que fa el Grup Socialista, de constituir una comissió formada per membres de l'Administració de la Generalitat i per persones de reconeguda competència en el camp dels mitjans de comunicació, ens sembla una proposta adequada. El portaveu del Partit del Govern, que m'ha precedit en l'ús de la paraula, ha donat una sèrie d'arguments que, en sentit contrari del que ell deia, m'han convençut de la correcció de la proposta del Grup Socialista, en el sentit que el Consell Executiu no ha de tenir por d'una comissió en què hi hagi persones de reconeguda competència en el camp dels mitjans de comunicació, i, a l'inrevés, això pot ajudar a una més gran transparència, a una major objectivitat i a menys partidisme en la concessió de les subvencions. En aquest sentit, quant a persones de reconeguda competència, em sembla que hi ha associacions, en el marc de la premsa del país, que existeixen, i una altra que és en curs de constitució, en què hi podrien ser representades. Al costat de l'Associació de la Premsa hi ha, com és sabut, l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal, i és en vies de constitució, s'ha de constituir, un d'aquests dies —si no m'equivoco, la setmana vinent— l'Associació de Publicacions Periòdiques en Català, que és d'àmbit nacional, i que comprèn publicacions com *El Món*, *l'Avenç*, *Serra d'Or*, *Canigó*, *Crònica*, *Ciència*, *Papers de Joventut*, etcètera.

Naturalment tot això no esgota les possibilitats d'ajuda a la

premsa en català, però caldria contemplar altres possibilitats, com subvencions a la distribució, com la gestió d'obtenir tarifes postals especials o, per exemple, també, com la publicitat institucional de la Generalitat en la premsa en català.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : El Diputat presentant de la moció té la paraula per a explicar la seva posició respecte a les esmenes presentades.

El Sr. CLOTAS : Sí, senyor President. Gràcies. Si em permet el senyor President, atès compte que s'ha referit, el Diputat del Grup de Convergència i Unió, a unes declaracions d'un diari, voldria fer-hi unes petites precisions...

El Sr. PRESIDENT : És que realment el Reglament no ho permet, perquè aleshores hauríem de donar la paraula un altre cop al Grup de Convergència i..., hi ha una simetria; el Reglament introdueix una simetria en els debats, i hi ha d'haver el mateix nombre d'intervencions d'un costat i d'un altre. I, si es romp aquesta simetria, no acabariem mai. Jo demanaria al senyor Clotas que, respectuós com és sempre del Reglament, ho fos també aquesta vegada.

El Sr. CLOTAS : Senyor President, seré, doncs, respectuós amb el Reglament. Jo, justament, m'acollia al Reglament, en el seu article 66.3, crec interpretar, crec recordar que es diu que, si un Diputat era contradit... Interpretava algunes declaracions a la premsa de fa uns dies; de tota manera, si el senyor President considera que això no és suficient motiu, jo m'acolliria perfectament, amb disciplina, a la decisió del senyor President del Parlament.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Clotas.

El Sr. CLOTAS : Per tant, per explicar la nostra posició respecte a les esmenes presentades pel Grup d'Esquerra i pel Grup de Convergència i Unió. En primer lloc, la primera esmena del Grup d'Esquerra Republicana vol transformar el que per a nosaltres és substancial, atès que hem emfasitzat la manca de criteris objectius, d'impuls a la premsa en català —i no confonem les dues subvencions, no les confonem gens ni mica—, vol convertir el nostre primer punt, que és la sol·licitud d'un debat en Comissió sobre els criteris globals d'ajut a la premsa en una sessió informativa del Conseller —com ha dit molt bé el Diputat portaveu del Grup d'Esquerra, que moltes vegades s'ha produït a la Comissió de Cultura. Nosaltres creiem que el tema és molt més important, fins ara no hem vist una actitud del Consell Executiu, d'una política global, d'uns criteris globals d'aplicació d'aquestes subvencions i, per tant, creiem necessari que això es discuteixi en el Parlament, no pas que hi hagi una sessió informativa on s'eleven preguntes i es contesten, sinó on puguem conèixer, amb anterioritat, un informe detallat de quins són els criteris que pensa aplicar, i que allà es pugui debatre, en el si de la Comissió del Parlament, sobre si són encertats o s'han de modificar. Aquesta és la primera part d'aquesta esmena.

El segon punt que toca aquesta primera esmena és que es refereix, segons l'esmena del Grup d'Esquerra, únicament a la premsa periòdica escrita en català. Per nosaltres —ho diu ben clar a la nostra redacció— és la premsa escrita en català, substancialment, i aquella premsa que també tingui contingut substancial, rellevant, en català, perquè són les dues possibilitats que hem d'impulsar. Però això no és sinó el que l'article 22 de la Proposició de Llei de Normalització Lingüística

preveu, absolutament, i veiem, per les esmenes que avui se'ns han repartit, que ningú no ho ha esmenat. L'article 22 diu: «En el marc que estableix l'article 16.2 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, la Generalitat podrà subvencionar les publicacions periòdiques redactades totalment o parcialment en català». Nosaltres mantenim aquest text tal com està, «totalment o parcialment», entenent que parcialment no és l'aparició d'una tira còmica o d'un vers, sinó que és una presència substancial del català en el mitjà de comunicació, ja sigui en l'apartat de cultura, ja sigui en informació general o ja sigui en els articles; és una presència rellevant en català. Creiem que això pot ser important d'emfasitzar.

Quant a la segona esmena del Grup d'Esquerra Republicana, que coincideix amb l'esmena del Grup de Convergència i Unió, nosaltres mantenim que es creï aquesta Comissió, i, aquesta Comissió, demanem que sigui de caràcter assessor, de caràcter consultiu. I, quan abans es referia a altres països, volia dir que són les mateixes organitzacions que nomenen aquests membres en la Comissió paritària mixta. Aquí donem la possibilitat que el Consell Executiu nomeni les persones que ell cregui, des de la seva responsabilitat, amb competència suficient per a formar aquesta Comissió, pels objectius que deia abans, no de control sinó d'objectivar millor quines són les necessitats dels diferents processos que intervenen en la premsa escrita en català.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Clotas, la defensa de la moció, ja l'ha feta; ara es tracta de dir si accepta o no accepta l'esmena.

El Sr. CLOTAS : Sí, senyor President; presento la meua excusa. No podem, per tant, admetre aquesta segona part de l'esmena, i creiem important que es constitueixi aquesta Comissió mixta.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Clotas, jo, en escoltar-lo, pensava que potser vostès admetien parcialment l'esmena, en el sentit de donar només competència assessora a la Comissió, perquè el text diu: «assignar les subvencions».

El Sr. CLOTAS : Sí, senyor President, nosaltres, quan hem redactat «assignar», hem referit enfàticament que ens referíem a assessorar, a proposar. Tal com diu, de tota manera, el *Diccionari General de la Llengua Catalana* —Pompeu—, «assignar» és «fixar» o, també, «assenyalar». Nosaltres ho contemplem dins d'aquesta funció assessora d'«assenyalar».

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Bé, doncs, el Grup proponent de la moció, el Grup que ha presentat la moció no ha acceptat cap de les esmenes presentades. Per tant, anem a votar el text de la moció tal com havia estat presentat primitivament. Suposo, únicament, senyor Clotas, que el que podríem suprimir aquí, on diu: «i/o», és la «i», perquè realment no hi afegeix res. Això és una esmena tècnica.

Bé, aleshores, es voten conjuntament els dos apartats, o separatament? (*El senyor Luna demana per parlar.*) Sí.

El Sr. LUNA (*de l'escó estant*) : Nuestro Grupo pediría votación separada, señor Presidente, del punto primero y, en cuanto al punto segundo, de la primera parte y de la segunda parte, como ya ha sido pedido también por otro Grupo parlamentario.

Muchas gracias.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Aleshores, d'acord amb el que ha demanat el Diputat senyor Luna, votem primerament el punt primer de la moció.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el punt primer de la moció, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt primer de la moció ha quedat rebutjat per 46 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

I ara passem a votació la primera part del punt segon, és a dir, des del començament fins al primer punt; des de «Parlament de Catalunya», etcètera, fins a «totalment o parcialment en català».

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el punt segon, primer paràgraf, des del començament fins a «parcialment en català», que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquesta primera part del punt segon ha estat rebutjada per 42 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

I ara passem a votar el darrer paràgraf del punt segon, evidentment, suprimint la paraula «igualment».

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquest segon paràgraf del punt segon de la moció ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els terminis per a la sol·licitud de subvencions per als ajuntaments

I passem ara al punt següent de l'ordre del dia, amb el qual acabarem aquesta reunió, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els terminis per a la sol·licitud de subvencions per als ajuntaments, presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Per a defensar la moció, en nom del Grup, té la paraula el Diputat senyor Planellas.

El Sr. PLANELLAS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument, voldria centrar el motiu d'aquesta moció, recordant a les senyores i als senyors Diputats la interpellació que va donar lloc a aquesta moció. La interpellació venia com a conseqüència de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat*, número 295, del 19 de gener de 1983, d'una ordre per la qual s'aprovaven les normes de sol·licitud i concessions dels ajuts a ajuntaments, per immobles destinats a activitats juvenils. Aquesta ordre deia fonamentalment dues coses: que prorrogava la normativa que havia estat vigent durant l'exercici del 1983 i després que es fixava com a termini de presentació d'aquestes sol·licituds el 30 d'abril.

En la nostra interpellació argumentàvem que creiem que resultava sorprenent que, trobant-nos en un any de renovació de les corporacions locals, es fes coincidir la data de termini de presentació d'aquestes subvencions amb el període electoral. En funció d'això, la pregunta o la interpellació concreta que plantejàvem al Consell Executiu era quins eren els motius que havien portat a fixar aquest termini tan breu per a demanar les

subvencions als ajuntaments, i també es demanava si aquest cas constituïa un fet aïllat o responia a un criteri general del Consell Executiu de fer coincidir els terminis de sol·licituds de subvencions pels ajuntaments amb els períodes d'eleccions municipals.

La resposta a aquesta interpellació de l'Honorable Conseller Adjunt a la Presidència —que lamento que no sigui present, intentaré citar al més fidelment les seves paraules—, va respondre que : «la convocatòria d'unes eleccions no havia d'alterar ni alentir, ni molt menys paralitzar el normal funcionament de les institucions, de l'Administració, i que no s'havia pensat en la possible coincidència d'aquest termini amb el període d'eleccions municipals», em deia : «que no hi havia hagut cap raó de causalitat, en tot cas ens donava una raó de casualitat. Concloïa l'Honorable senyor Conseller que no creia raonable la modificació d'aquestes dates.

El nostre Grup parlamentari, com ja vaig expressar a la rèplica, creu que el concepte de normalització no ha de consistir tant en l'aplicació inflexible d'una norma, sinó a acceptar el que és la normalitat d'aquell moment. Aleshores, nosaltres creiem que a l'hora de fixar unes subvencions, en aquest cas adreçades als ajuntaments, és important de tenir en compte, si més no, que hi ha previstes unes eleccions municipals, aquest és un fet que afecta la normalitat de la vida de l'administració local, és un fet important que té lloc cada quatre anys, i em sembla que, a l'hora de fixar uns criteris de cara a subvencions en els ajuntaments, s'ha de tenir en compte.

A més a més, en el període que ha transcorregut des de la formulació d'aquesta interpellació fins al moment de la presentació d'aquesta Moció s'han produït unes declaracions del portaveu del Govern central, on ha anunciat que possiblement, no tinc informació, avui, que el Consell de Ministres hagi decidit ja la data de celebració d'aquestes eleccions, que, previsiblement, seran el 8 de maig. Aleshores, estan fixades aquestes eleccions per al 8 de maig. Ens trobem que la data del 30 d'abril coincideix just al mig de la celebració de la campanya electoral. Caricaturitzant una mica, les senyores i els senyors Diputats em permetran que digui que m'és difícil d'imaginar un ajuntament just al centre de la campanya electoral, amb la seva carpeta, amb les sol·licituds anant cap a la Direcció General de la Joventut, o cap a qualsevol altra instància de la Generalitat a sol·licitar les subvencions anuals per a tot el període, i jo considero que no seria del tot bo, com ens deia l'Honorable Conseller Adjunt a la Presidència, que em deia : «en tot moment, un ajuntament entrant pot renunciar a la subvenció atorgada si creu que no s'adequa al programa del Govern municipal previst». Em sembla que és molt millor, quant al sistema de funcionament, d'esperar prudencialment que sigui aquest nou ajuntament, que és qui aprovarà els pressupostos anuals, que és qui aprovarà el pla de construccions, qui sol·liciti aquestes subvencions : no hem d'oblidar que són unes subvencions anuals, i aquest ajuntament és el que restarà més temps durant aquest any en el Govern municipal, i a més a més que són unes subvencions no pas per a activitats, sinó per a construccions, és a dir, que demanen una inversió.

És en aquest sentit, d'intentar fer les coses ben fetes perquè després els ajuntaments no hagin de renunciar a aquestes subvencions o no es produeixi cap mena d'interferències, que

nosaltres hem presentat aquesta Moció; una Moció que va en el sentit d'ampliar la data de termini de sol·licitud fins al 30 de juliol, per a aquestes subvencions de la Direcció General de Joventut i per a totes les subvencions que atorgui el Consell Executiu que tinguin caràcter anual i que facin referència a immobles o construccions.

A nosaltres ens sembla que aquest no és un retard excessiu, perquè si examinem —i, com ens va dir el Conseller Adjunt a la Presidència, aquestes subvencions no es podran atorgar fins que no s'hagin aprovat els pressupostos de la Generalitat—, aleshores, el retard que proposem nosaltres, de fet, sobre la pràctica no significa un retard important en l'adjudicació d'aquestes subvencions, a nosaltres ens sembla que seria un element molt positiu, de cara a intentar una millor coordinació entre tots els nivells de l'Administració, que avui dia actuen a Catalunya. Ens sembla que una posició absolutament tancada de defensa aferrissada d'aquestes dates no afavoreix gens la coordinació dels diferents nivells de l'administració que actuen a Catalunya, ni tampoc el bon servei als ciutadans d'aquest país, i nosaltres amb la nostra Moció el que pretenem és fixar unes dates que particularment ens semblen molt més raonables i que així ens ho han demostrat molts ajuntaments.

A l'últim voldria dir que, com és fàcil de comprendre, aquesta Moció no és dictada ni per un afany partidista, perquè el resultat de les urnes en aquest moment és desconegut per a tots nosaltres, sinó únicament, amb un afany de millorar les relacions entre els diferents nivells de l'administració a Catalunya.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : No hi ha cap esmena presentada a aquesta Moció, per tant, passem a les intervencions dels Grups, per ordre de menor a major.

El Grup Centrista desitja intervenir? (*Pausa.*) No

El Grup d'Esquerra Republicana desitja intervenir? (*El senyor Alay assenteix.*)

En nom del Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula el senyor Alay.

El Sr. ALAY : Senyor President, senyores i senyors Diputats, efectivament nosaltres no hem presentat cap esmena a aquesta Moció, i volia posicionar el que pensa el nostre Grup, volia dir exactament què pensa respecte al que es proposa.

En realitat, ens sembla que haver de modificar una ordre tan recent com la del 10 de gener, canviant els terminis, és una mica inconvenient. D'altra banda, el fet que hi hagi unes eleccions el mes de maig al nostre entendre no justifica de cap manera l'ampliació de terminis. L'Administració municipal és una cosa, i naturalment han d'esgotar i tenen dret a fer tot el que calgui, les actuals administracions de cada municipi, fins al moment de les eleccions. Aquest any, per causes alienes als mateixos ajuntaments, els pressupostos han sofert un retard, és evident, però els ajuntaments que en sortiran tindran quatre anys per a poder fer les coses i per a poder fer les coses en els terminis normals establerts, com ara també creiem que els han de tenir els ajuntaments que en aquell moment seran sortints.

En fi, pensem que hi ha motius per a suposar que l'any 84 no s'ha de produir cap retard, almenys això es desprèn d'informacions de Madrid, per les quals els pressupostos poden ser aprovats d'una manera molt ràpida —els pressupostos, natu-

ralment, de l'any 84—, i és per això que, davant d'aquesta situació, nosaltres estariem en contra de votar aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats

El Sr. PRESIDENT : El Grup Socialista desitja intervenir? (Pausa.)

El Diputat senyor Comas té la paraula en nom del Grup Socialista.

El Sr. COMAS : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, per a explicar el posicionament del nostre Grup a la Moció presentada per l'Illustre Diputat senyor Marcel Planellas, en nom del Grup parlamentari del PSUC. Escoltats els arguments que ens ha exposat a la Cambra l'Illustre Diputat senyor Marcel Planellas, el nostre posicionament, el del Grup Socialista, serà favorable a la Moció perquè si bé reconeixem que no hi ha cap exigència legal per a modificar l'ordre feta pel Consell Executiu sobre el termini del 30 d'abril, creiem que seria políticament positiu que es fos sensible al fet que just al mig d'aquest període de presentació de sol·licituds de subvencions tindrà lloc un procés electoral municipal, que situarà noves corporacions municipals en els municipis beneficiaris de les eventuais subvencions, els quals haurien de poder participar i decidir quin és el tipus de subvenció que han de sol·licitar aquestes corporacions més útil per al mateix municipi.

D'altra banda, el fet reconegut pel mateix Honorable senyor Conseller Adjunt a la Presidència, que els Pressupostos de la Generalitat condicionen l'atorgament d'aquestes subvencions i que aquests pressupostos de la Generalitat, com ha explicat l'Illustre Diputat senyor Planellas, no diferiran gaire en la nova data que es proposa com a termini de la presentació de subvencions per la Moció del Grup parlamentari del PSUC, aconsellen el nostre Grup de votar-hi favorablement.

Moltes gràcies, Honorable senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : El Grup de Convergència i Unió, per a explicar la seva posició té la paraula el Diputat senyor Camp.

El Sr. CAMP : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup parlamentari votarà en contra de la Moció presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, fonamentalment per tres raons. La primera és que, efectivament, nosaltres coincidim amb el criteri expressat pel Govern en la darrera sessió, en el sentit que un principi de bon govern d'un país comporta que la convocatòria d'unes eleccions no ha d'alterar, ni alentir, ni molt menys «ralentitzar» la normal activitat de l'Administració, sigui del nivell que sigui, aquesta Administració. Extrapollem el cas que es presenta en aquesta Moció, extrapollem-lo en línies generals, i ens podem trobar, que si s'accepta aquest criteri de «ralentització» de l'Administració a causa d'unes eleccions seria un precedent perillós perquè qualsevol procés electoral comportaria anar en contra de la funció que té l'Administració, que és actuar pel bé comú, per l'interès general, amb la màxima diligència i amb la màxima rapidesa.

Una segona raó que porta el nostre Grup parlamentari a votar en contra d'aquesta Moció és la que ens dona el fet d'examinar la veritable naturalesa d'aquestes subvencions. Aquestes subvencions requereixen un procediment complex, un expedient complex, perquè necessiten un temps pruden-

cial, tant per a les administracions que sol·liciten la subvenció, en aquest cas, els ajuntaments, per a fer els seus projectes —són subvencions que van adreçades a construccions d'immobles i adquisició d'immobles, per tant, un temps important, prudencialment important, per a fer els projectes—, com també un temps relativament important per a l'administració que concedeix la subvenció, en aquest cas, la Generalitat, per a fer l'estudi i el seguiment d'aquests expedients.

Evidentment, també, un temps perquè es pugui fer l'obra, objecte de la subvenció, en el mateix any que es demana.

Acomodar el termini de la sol·licitud de subvencions a la data que la Moció del Grup del PSUC ens presenta comportaria, realment, que la concessió d'aquesta subvenció no es pogués fer, com deia l'altre dia el Conseller Adjunt a la Presidència, abans del novembre o desembre d'aquest any, cosa que, òbviament, comportaria que l'efecte d'aquesta Moció seria endarrerir durant, com a mínim, mig any unes instal·lacions que els municipis necessiten, i que, en aquest cas, la joventut de casa nostra també demana.

Mantenim el termini fixat en la normativa vigent publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat*, número 295, del 19 de gener d'aquest any, que recull l'ordre del 10 de gener, permet que la concessió d'aquestes subvencions, un cop realitzats tots els tràmits, de presentació, de sol·licitud, informes preceptius, reunió de la junta de valoració, es pugui fer en el primer semestre d'aquest any. El fet que el pressupost no estigui aprovat encara pot més o menys condicionar el tema, però, en principi, el Govern podria, tenint en compte que el pressupost s'ha prorrogat, ja en el primer semestre d'aquest any, concedir aquesta subvenció. I, evidentment, és molt diferent estar, el mateix dia que s'aprova el pressupost en aquesta Cambra, en condicions de poder atorgar les subvencions a esperar encara que s'hagin de cobrir tots els terminis de sol·licitud de subvencions fins a la data que proposa el Grup del PSUC. Crec que tothom estarà d'acord que la millor praxis en aquests casos de subvencions és que l'obra que s'ha de realitzar es pugui realitzar, es pugui acabar, i sobretot, que hi hagi una bona obra feta durant el mateix any, el mateix exercici que es concedeix la subvenció.

Recordo a les senyores i als senyors Diputats, per clarificar el tema, que l'any passat la concessió d'aquestes subvencions es va fer a final d'any, perquè per primer vegada, en el pressupost del 82, es contemplava l'existència d'aquesta partida, i, òbviament, i totalment excusable i raonable, el Consell Executiu no podia dictar les normatives de sol·licituds i obrir els terminis de presentació de sol·licituds fins que el pressupost estigués aprovat i contemplés aquesta partida, cosa que no passa aquest any, perquè ara sí, ara, amb un pressupost prorrogat com estem, ja a partir de l'1 de gener està el Consell Executiu en disposició de poder començar tots els terminis en el sentit d'aquestes sol·licituds.

Analitzant la moció que presenta el Grup del PSUC que, en principi, sembla que faci referència tan sols a joventut, jo no sé, i no estic segur que pugui afectar altres Departaments —m'imagino que també podria afectar altres Departaments de la Generalitat, els que tenen característiques d'aquest tipus de subvencions, com pot ser el cas d'Esports. I això realment comportaria —jo crec, en principi, que no afectaria el tema d'esports, perquè el tema d'esports té uns terminis ja vençuts

per a la sol·licitud d'aquestes subvencions—, en el cas que afectés el tema d'esports que les sol·licituds de 318 ajuntaments, que ja s'han fet —318 ajuntaments—, quedaria absolutament paralitzada fins al 31 de juliol, que es començaria a pensar el tema i que, per tant, voldria dir que aquests 318 ajuntaments, amb els seus 518 projectes presentats, per un import de 3 500 milions de pessetes quedarien paralitzats fins a finals d'any. És una dada a tenir en compte aquesta.

També s'ha de tenir en compte que, fins i tot, per a atendre molts desperfectes de les riuades que hi ha hagut aquest darrer any, es contemplen aquestes subvencions per a poder reparar-les. També és una dada a tenir en compte. També és una dada que ens porta a nosaltres a votar en contra veure el que fan altres administracions, en aquest cas, i, en aquest cas tenim administracions properes, com és el cas de la Diputació de Barcelona, que també està amb pressupost prorrogat i que té com a data de termini d'aquestes mateixes subvencions per esports, que tenen les mateixes característiques —són anuals i per construccions—, té la data del 15 d'abril, també en període electoral; poden treure's totes les conseqüències que es vulgui d'això. I en aquest cas, recordo als senyors Diputats que en el tema de joventut estem discutint una partida de 25 milions de pessetes, que en el cas de la Diputació de Barcelona són partides de diversos centenars de milions. És una dada també a tenir en compte i que ens porta, al nostre Grup, a refermar-nos en la voluntat que hem de votar en contra. I, finalment, una tercera raó fonamental que ens portarà a votar en contra és l'acceptació del principi democràtic basat en el fet que els actuals regidors estan tan legitimats com el que més per a prendre qualsevol decisió que afecta el seu municipi, i això no és carac-

teritzar, ni de bon tros. Nosaltres tenim el ferm convenciment que els actuals consistoris actuaran fins a l'últim dia del seu mandat gestionant, administrant i, per tant, governant els seus municipis, defensant sempre l'interès general dels seus conciutadans.

Com que acceptar la moció comportaria a la pràctica la impossibilitat que aquests equipaments per a la joventut es poguessin realitzar aquest any, i com que entenem que la decisió de sol·licitar aquestes subvencions per part dels actuals consistoris és totalment legítima, vàlida i eficaç, el nostre Grup votarà en contra d'aquesta moció, i demana que els restants senyors Diputats facin el mateix.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : No havent-hi cap esmena presentada, passem a votació la moció tal com va ser presentada pel Grup.

És que podem votar el conjunt dels dos punts? Molt bé.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text de la moció, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La moció ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Senyores i senyors Diputats, donada l'hora que és, ens aturarem aquí per avui. La sessió continuarà demà al matí a les deu.

Se suspèn la sessió.

(La sessió se suspèn quan passen cinc minuts de tres quarts de nou del vespre.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

carrer num.

telèfon població

districte postal

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ { DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de
fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia
per (gir / taló al portador) núm. la quantitat de pessetes

..... de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3